

காரைக்காலம்மையார் புராணம்

(உறையுடன்)

[தேசிய உயர் கல்வி சான்றிதழ் - தமிழ்நிலைப்
பரிட்டிசைக்குரியது - 1977]

த.ஏ.ஏ.

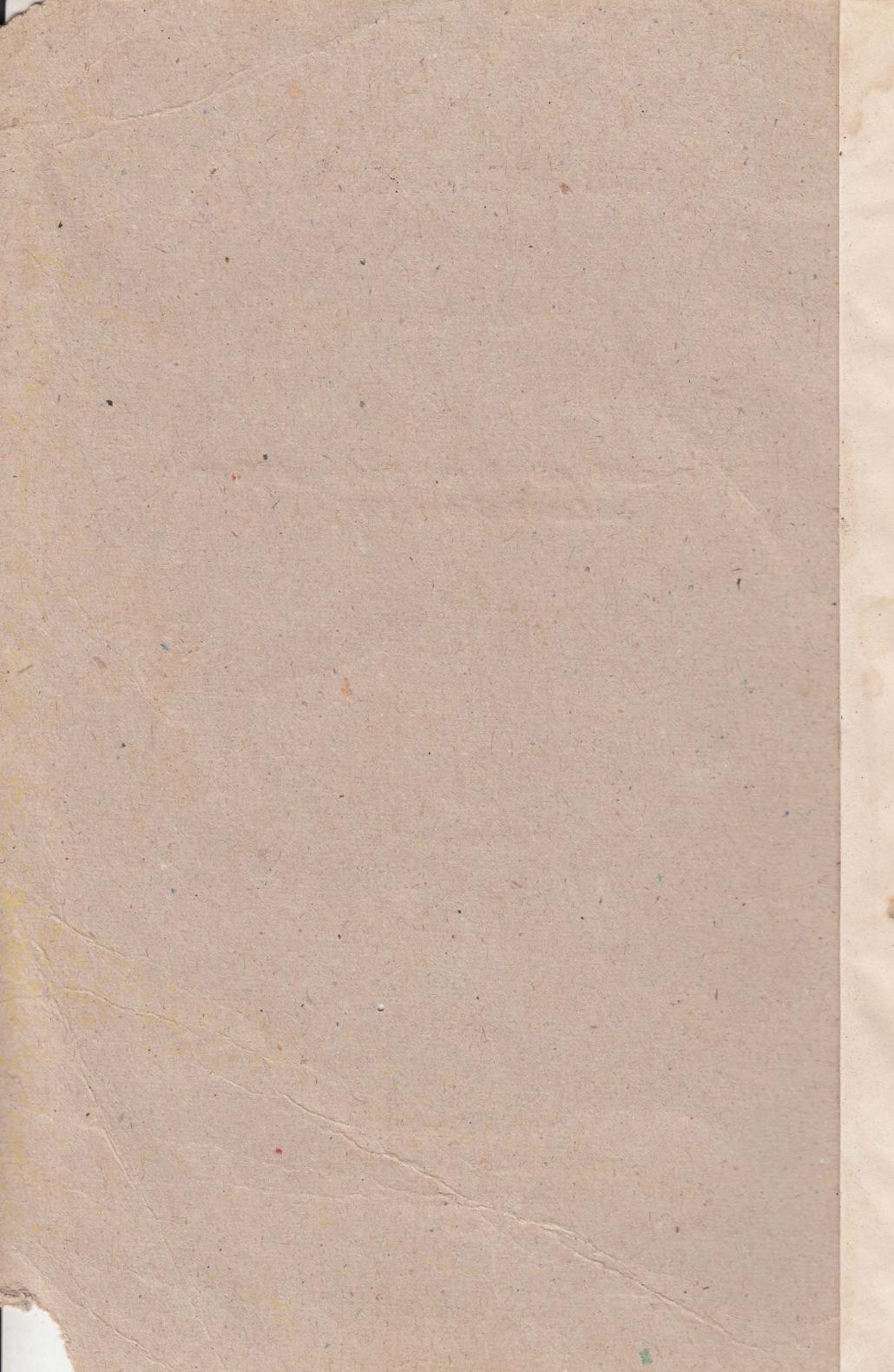
"அடியங்கள்"

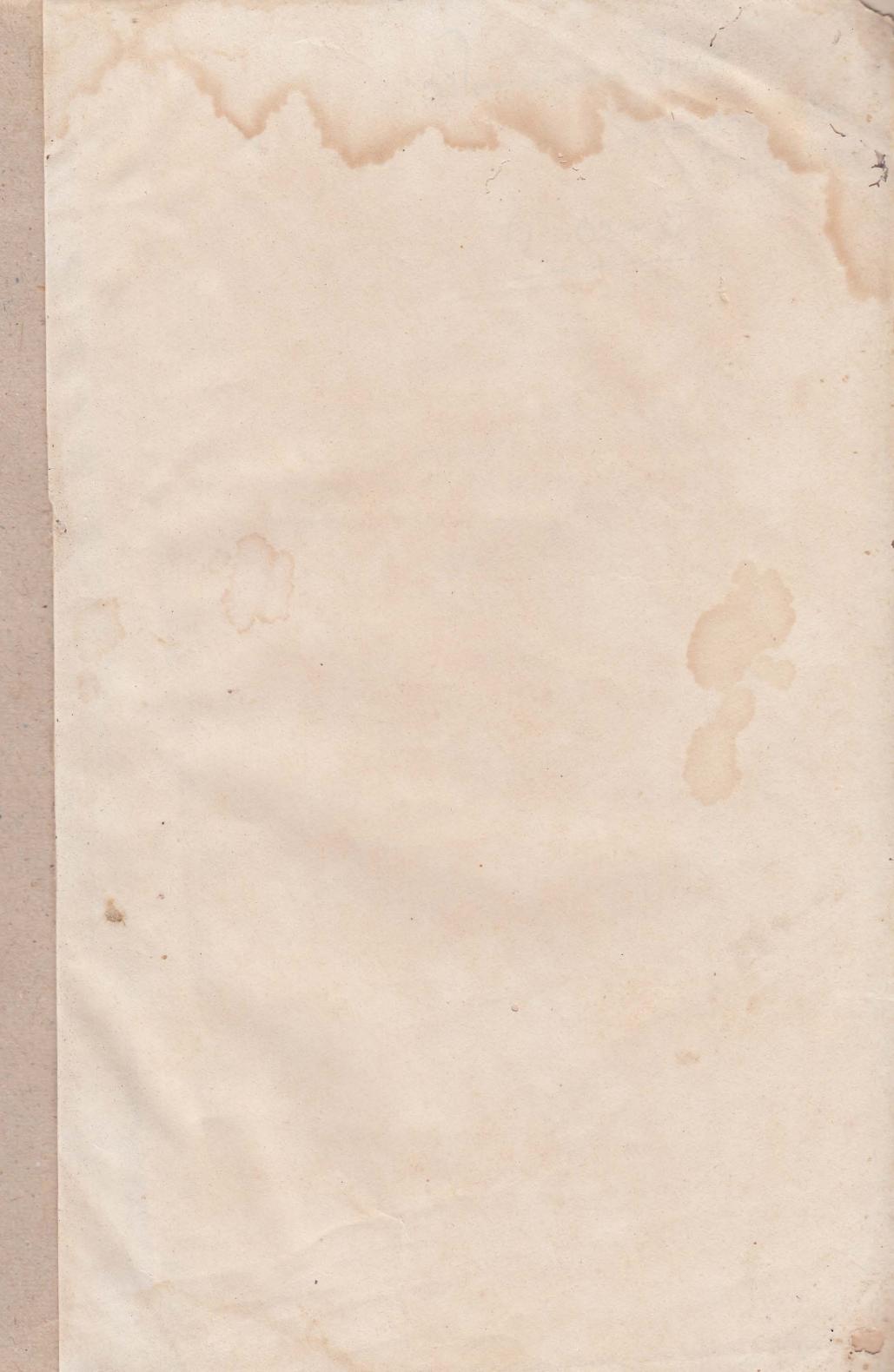
ஸ்ரீ ஸங்கா பெண்டியல்

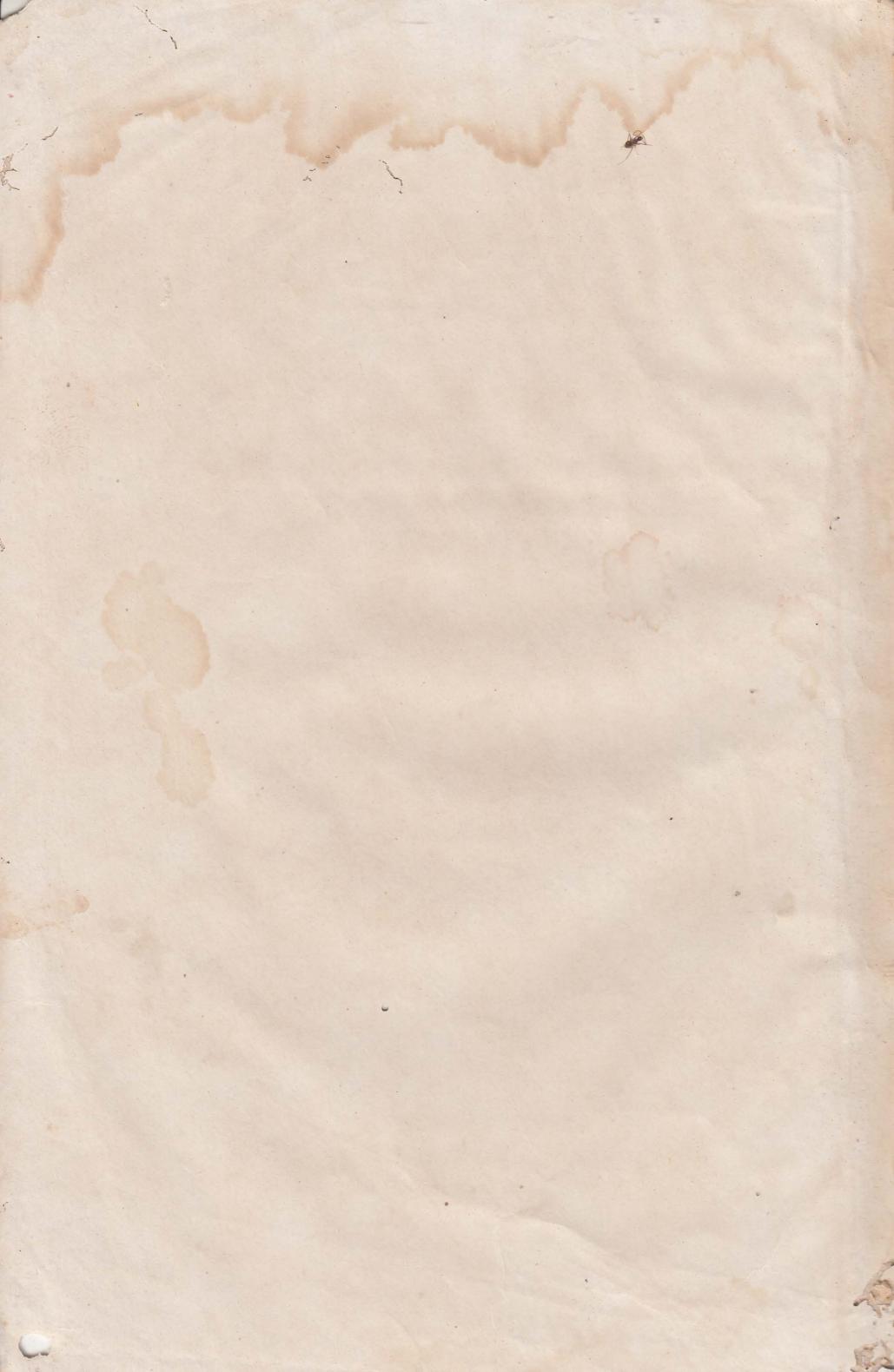
234, காங்கிரஸ்தூரை எ.தி.

ஊழுப்பாணம்:

1977

ବୀର୍ଯ୍ୟ ଫଳାଦ୍ୱାରା

ମ. ପାନ୍ଧିକାନ୍ତିମ
(ପାନ୍ଧିକା)

77-02-8

32-40-11

(Green LC)

3-40-11

காரைக்காலம் மையர் புராணம்

(உரையுடன்)

[தேசிய உயர் கல்விச் சான்றிதழ் - தமிழ்மொழிப்
பரிட்சைக்குரியது - 1977]

உரை
“அடியவன்”

ஸ்ரீ ஸங்கர வெளியீடு
234, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
1977

முதலாம் பதிப்பு 1977

சென்னை அன்றை மற்றும் விரைவுகள்
மாழைப்பாணம்:

விலை ரூபா 4-00

முகவர

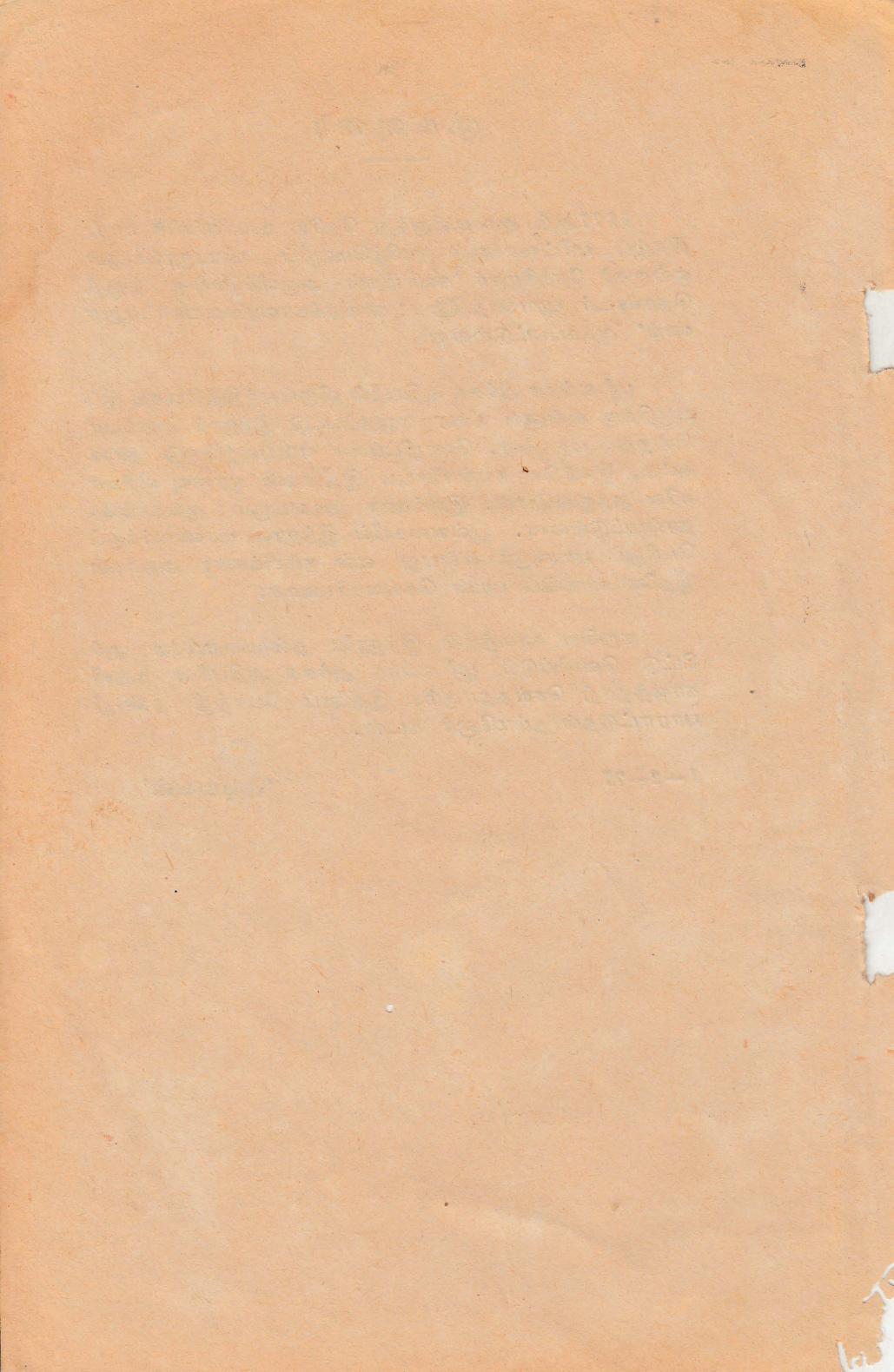
1977ஆம் ஆண்டிலிருந்து தேசிய உயர்கல்விச் சான் றிதம்ப் பரிட்சைக்குத் தமிழ்மொழிப் பாடநூல்களுள் ஒன்றுக்கீ சேக்கிமார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருத் தொண்டர் புராணத்திற் ‘காரைக்காலம்மையார் புராணம்’ ஆகிகப்பட்டுள்ளது:

ஸ்ரீ வங்கா அச்சக அதிபரின் விருப்பத்திற்கிசைய இப் பகுதிக்கு என்னால் உரை எழுதப்பட்டு இந்நால் வெளியா கிணறது: பதவுரை, பொழிப்புரை என்பவற்றேருடு நான் கண்ட இலக்கிய நயங்களையும் இதன்கண் ஓரளவு விரிவா கவே தந்துள்ளேன்: இலக்கண முடிவுகளும் ஆங்காங்கே நரப்பட்டுள்ளன: இவ்வகையில் இந்நால் மாணவர்க்குப் பெரிதும் பயனாகும் என்பது என் நம்பிக்கை அவர்கள் இதனை வாங்கிப் பயன் செய்வார்களாகி:

குறுகிய காலத்தில் இந்நாலே நன்முறையிலே அச்சிட்டு வெளியிடும் ஸ்ரீ வங்கா அச்சக அதிபரின் உதவி காலத்தாற் செய்ததாகும்: இதனைப் போற்றி நன் றி பாராட்டுதல் நம்மனார் கடன்:

1—2—77

‘அடியவன்’

காரைக்காலம்மையார் வரலாற்றுச் சிருக்கம்

காரைக்காலம்மையாரின் குழவித் திருநாமம் புனிதவதியார் என்பது, சேக்கிழார் பெருமாணின் திருத்தொண்டர் பெரியபுராணத் தின் வாயிலாய் நாம் அறியும் செய்தியாகும். (காரைக்காலம்மையார் புராணம்: பாடல் 2) இவ்வம்மையார் தலையாலே நடந்து சென்று வழிபட்ட திருவாலங்காட்டிஜைக் காலால் மிதிக்க அஞ்சி அந்தத் திருத்தலத்தின் வெளிப்புறத்திலே திருஞானசம்பந்த நாயனார் தங்கினார் எனச் சேக்கிழார் உரைப்பர். இதிலிருந்து இவரின் பெருமை நன்கு புலனுகின்றது. திருஞானசம்பந்தர் தமது திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதிகத்தின் முதற்பாகரத்திலே,

வஞ்சப் படுத்தொருத்தி வாழ்நாள் கொள்ளும் வகைகேட்டு
அஞ்சும் பழையனார் ஆலங்காட்டு எம் அடிகளே

என்று குறித்தருள்வதும் இக்கூற்றினை அரண்செய்யும்.

காரைக்காலம்மையார் சமய குரவருக்கு முன்னர் வாழ்ந்த சிவனடியாராவர்.. இவர் வாழ்ந்த காலம் சங்கமருவிய காலத்து இறுதிப் பகுதி என்பது பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் அவர்களின் கருத்து; கலாந்தி மா. இராசமாணிக்கனார் தமது ‘சைவசமயவளர்ச்சி’ என்னும் நூலில் இவரின் காலத்தைக் கி. பி. ஏழாம் நூற்றுண்டுக்கு முற்பட்டது என்பார். தமிழ்லே பதிகம் தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்த முதல்வர் என்பதால் இவ்வம்மையாருக்குத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே சிறப்பிடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

சோழ நாட்டிலே காரைக்கால் என்னும் துறைமுகப் பட்டினம் ஒவ்வு உண்டு. அங்கும் பெருவணிகராய் வாழ்ந்த தனதத்தன் என்பாரின் ஒரே மகளராய் அவதரித்தவரே புனிதவதியார். இவருக்கு மணவினைப் பருவம் வந்ததும், நாகபட்டினத்து வணிகரான நிதிபதி யின் மைந்தன் பரமதத்தனுக்கு இவரை மணமுடித்து வைத்து, அளவிலாக் செல்வமும் அழகிய மனையும் சீதனமாய் அளித்துக் காரைக்காலிலேயே தந்தை குடியிருத்தினர்க்கு

புனிதவதியார் இல்லறத்தை நல்லறமாய் ஒழுகிவருங் காலத்திற் பரமதத்தனின் வணிக நிலையத்திற்கு வந்து அவன் உதவியைப் பெற்றேர், அவனுக்குச் சுவை நிறைந்த இரு மாங்கனிகளைக் கையுறையாய்க் கொடுக்க அவன் அவற்றை அவர்களைக்கொண்டே தன் மனையியாரிடம் சேர்ப்பித்தான்.

கணவனுக்கு உணவினை ஆக்கும் சமையற்றெழுபிலிலே சடுபட் டிருந்த புனிதவதியார் கணவன் அனுப்பிய மாங்கனி களை ஒருபால் வைத்துத் தம் கருமமே கண்ணையினர், அதுகாலை பசி மிகுதியும் உடையரான சிவனடியார் ஒருவர் உணவு வேண்டி இல்லம் வந்தார். அவரை உபசரித்து அவருக்குச் சோறு படைத்த அம்மையார் கறி யமுது சமைத்து முடியாமையால், கணவன் அனுப்பிய மாங்கனி ஒன்றைக் கறிக்குப் பதிலாக அளித்தார். அவற்றை உண்டு பசி தீர்ந்து மகிழ்ந்த அடியார் அம்மையாரை வாழ்த்திச் சென்றனர்.

கிறிது பொழுதிலே தன் கடமைகளை முடித்து இல்லந் திரும்பிய பரமத்தன் குளித்து வந்து அம்மையார் அண்போடு பரிமாறிய உணவினை உண்டான். பின்னர் மாங்கனியையும் சுவைத்து மகிழ்ந்த அவன் அதன் இன்சுவையாற் கவரப்பட்டவனும் மற்றெரு கனியினை யுந் தருமாறு கேட்டான். அம்மையார் ஒன்றும் பேசாராய் உட் சென்று இறைவனை வழிபட்டார். இறைவனின் அருளால் மாங்கனி ஒன்று அவர் கைக்கு வந்தது. அதனைக் கொண்டு சென்று கணவனிடம் கொடுக்க அவன் உண்டு அதன் அதிமதுரச் சுவையிலே சடு பட்டவனும் “இது நீ முன்பு தந்த கனியிலும் மிகுந்த சுவை பொருந்தி விளங்குகின்றது. மூவுகிலும் இதுபோற் பெறுவது அநிது. உனக்கு எவ்வாறு கிட்டியது?” என்று வினாவினான்.

ஒரு புறம் இறைவனின் திருவருளை வெளியிடல் கூடாது என்ற தயக்கமும், மறுபுறம் கொண்ட கணவனுக்கு உண்மையை ஒளித்தல் கூடாது என்ற அச்சமும் அடைந்து இருதலைக் கொள்ளியுள் ஏறும் பென நின்ற அம்மையார் ஈற்றில், தமது கற்புடை நெறியினைப் பேணுவதே குறியாகக் கொண்டு மாங்கனி கிடைத்த வகையினை எடுத்துரைத்தார். பரமத்தன் அதனை நம்பினால்லன. ‘‘நீ சொல் வது உண்மையாயின் இன்னும் ஒரு மாங்கனி பெற்றுவா’’ என்றால், வது உண்மையாயின் இன்னும் ஒரு மாங்கனி பெற்றுவா’’ என்றால்,

மீண்டும் உட்சென்ற புனிதவதியார் இறைவனை நினைந்து “எம் பெருமானே! தேவரீர் இவ்வேளையில் மற்றும் ஒரு மாங்கனியினை எனக்கு அளித்தருளாவிடில் என் உரை பொய்யாகினிடும்” என்று இரந்தார். அவின் வேண்டுகோலை இறைவன் ஏற்றதற்கு அறிகுறியாய் அவர் கரங்களிலே மாங்கனி ஒன்று வந்திருந்தது; அதனை அவர் கொண்டு சென்று பரமத்தனின் கையிற் கொடுத்ததும் அது மறைந்தது.

பரமத்தன் இவ்வற்புதச் செயல் கண்டு மிகுந்த அச்சமும், வியப்பும், விம்மிதமும் அடைந்தான். எனினும் அவன், தன் உணர்ச்சிகளை வெளியிடாது மறைத்து அன்றிவிருந்து புனிதவதியாரோடு அனுக்கத் தொடர்பின்றி வாழலானான். அவரை நீங்கிச்

செல்வதே குறித்து அதற்கான வாய்ப்பை எதிர்நோக்கினான்; கடல் கடந்து வணிகம் செய்யச் செல்வதே அவரை நீங்குதற்கு உகந்த வழி எனக் கண்டு மரக்கவத்தினை ஆயத்தன் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டான்.

சில காலத்தின்பின் மரக்கலமும், வணிகப் பொருள்களும் சித்தமானதும் ஒரு நன்னாளிலே காரைக்காவிலிருந்து அவன் புறப் பட்டு வெளிநாடு சென்று வணிகத்தில் ஈடுபட்டுப் பெரும் பொருள் ஈட்டினான். பின்னர்ப் பாண்டி நாட்டிற்கு வந்து அங்கு நிலையாகக் குடியேறி வணிகன் மகளொருத்தியை மணம் புரிந்து மகிழ்வோடு மீண்டும் இல்லறத்தில் ஈடுபட்டான். தான் முன்பு மணங்செய்து வாழ்ந்ததை அவன் யார்க்கும் கூறவில்லை; இவ்வாறு இவன் வாழ்ந்திருக்க இவனுக்குப் பெண் குழந்தை ஒன்று பிறந்தது. அதற்கு அவன் அம்மையாரின் திருநாமமான புனிதவதி என்பதையே பெயராய் இட்டு அங்புடன் வளர்த்துவரலானான்.

இவன் நிலை இவ்வாருகப் புனிதவதியார் என்றும்போல இறைவணியே சிந்தையில் இருத்தி வழிபட்டுத் தம் கடமைகளில் வழுவாது ஒழுகி வந்தார். அவரின் பெற்றேரும் உற்றேரும் அவர் நிலைகள்டு வருந்திப் பரமத்தனைத் தேடிக்கானும் முயற்சியினை மேற்கொண்டு அவன் பாண்டி நாட்டில் மறுமணங்கு செய்து வாழுந் செய்தியினை அறிந்தனர். அவனிடத்து அம்மையாரைச் சேர்த்து வைக்கும் எண்ணம் உடையவாய் ஒரு நல்ல நாளிலே அவரைச் சிவிகையில் ஏற்றிப் பாண்டிநாடு சென்று தரம் வந்துள்ள செய்தியைப் பரமத்தனுக்கு அறிவித்தனர்.

பரமத்தனான் கவக்கமும், அச்சமும் அடைந்தான்: அவன் தன் மனைவியையும், மகளையும் அழைத்துக்கொண்டு புனிதவதியார் இருந்த இடம் வந்து அவரின் காலடியில் வீழ்ந்து வணங்கினான். “அம்மையே! நீர் நற்பெருந் தெய்வமென நான் அறிந்து உம்மை நீங்கிவந்தேன்: பின்பு யான் அரிதிற் பெற்ற இம்மகவிற்குத் தமது பெயரையே இட்டுள்ளேன்” என்று மொழிந்தான்:

அவன் புனிதவதியாரை வணங்கியதையும், சொன்னதையும் கேட்டுத் திகைப்புற்ற உறவினர், “இது என்ன செயல்? உன் மனைவியை வணங்க உனக்கு நானைம் ஏற்படவில்லையா?” என்றனர்: அவன் முன்பு நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறிப் பயபத்தியுடன் நின்றான்: புனிதவதியார் சிவபெருமானைச் சிந்தையிலே நினைத்தவராய் “இவன் செயல் இதுவானால் இவனுக்காக நான் தாங்கிய இவ்வழகிய வடிவம் மறைவதாக. தேவீரது திருவடிகளைப் போற்றும் பேய்வடிவம்

எனக்கு அமைவதாக’’ என்று வேண்டினார். அவ்வாறே அவரின் தசை பொதி உடல் மறைந்து பேயுருவும் வாய்த்தது. அதுகண்டு அங்கு நின்ற யாவரும் அஞ்சி விலகிச் சென்றனர். அன்றேடு அம்மையாரின் உலகியல் வாழ்வும் ஒழிந்தது. தமது பேயுருவுத் தோடு நின்று அவர் இறைவன்மீது ‘அற்புத்திருவந்தாதி’ என்னும் பிரபந்தத்தைப் பாடி உருகினார். பின்னர் நிறைந்த ஞான முதிர்ச்சியோடு ‘திருவிரட்டைமணிமாலை’யைப் பாடிச் செம்மேனி அம்மானுக்குச் சாத்தியருளினார்.

அங்மையாருக்கு வெள்ளியங்கிரியாகிய கைலாயமலைக்குச் சென்று பெருமாளைத் தரிகிக்கும் பேரவா உண்டாயிற்று. அவர் மிக விரைந்து கயிலையை நோக்கிச் செல்லலானார். அவரின் பித்தாய பேய்க் கோலத்தினைக் கண்டவர் யாவரும் அஞ்சி விலகி ஓடினர். “அன்டர் நாயகரான இறைவன் என்னை அறிவார். அவ்வாருயின் உண்மையை உணராத உலக மாக்களுக்கு எனது உரு எவ்வாருயினும் என்னே!” என்ற கருத்துடன் வடதிசைத் தேசமெல்லாம் கடந்து கயிலைமால் வரையை அவர் சென்றடைந்தார்க்கு அம் மலையினைக் காலால் நடந்து செல்ல அஞ்சித் தலையாலே நடக்கலானார்.

அவர் வந்த காட்சியைக் கயிலையிலே இறைவனுடன் அமர்ந்திருந்த உமாதேவியார் காணலும் அவரின் திருவுள்ளத்திலே அதி சயம் ஏற்பட்டது. “எம்பெருமானே! ஓர் எலும்புடல் இங்கு வருகின்றது. அதன் அங்பு என்னே!” என்று அவர் திருவாய்மலர்ந்த தருளினார். அதுகேட்ட கயிலாயபதி “உமையே! வருகின்ற இவள் எம்மைப் பேணும் அம்மை என அறிவாயாக” என்றருளினார். அது காலை அம்மையாரும் அவர்களின் சந்நிதி முன்பு வந்து வணங்கி நின்றார். அவரைத் திருக்கடைக்கண் சாத்தியருளிய பெருமான் “அம்மையே” என்று அழைத்தருளினார். அம்மையாரும் “அப்பா” என்று உரைத்துக் கணிந்தனர்; பணிந்தெழுந்தார். இறைவன் அவரை நோக்கி “உனக்கு வேண்டுவது யாது?” என்று திருவாய் மலர்ந்த தருளினார்: அம்மையார் “தேவரீரிடம் என்றும் மாருத அன்பு கொள்ள எனக்கு அருளால் வேண்டும்: நான் பிறவாதிருக்கும் வரமுந் தரல் வேண்டும். அவ்வாறு பிறந்தாலும் தேவரீரை மறவாதிருக்க வரம் தரல் வேண்டும். அறக்கடவுளே! நீர் திருநடம் ஆடுயருங்கும் போதெல்லாம் தமது திருவடிக்கீழ் நான் அமர்ந்திருத்தல் வேண்டும்” என்று வேண்டினார். அதனைக் கேட்டருளிய பரமன் அம்மையார் மீது திருக்கடைக்கண் சாத்தியருளி, “நீ தென்றிசையிலேயுள்ள திருப்பழனத்தின்கண் விளங்கும் திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதிக்குச் செலி ஆங்கு யாம் ஆடும் திருநடைத்தினை நீ காண்பாய்,

எப்போதும் ஆனந்தத்தோடு அங்கு நீ என்னைப் பாடித் துதித்திருப்பாய்'' என்று அருளினார்.

இறைவனின் திருப்பணிப்பினை ஏற்ற அம்மையார் திருவாலங்காட்டிற்குத் தம் தலையால் நடந்து சென்றார்; அங்குப் பெருமானது திருநடைம் கண்டு மகிழ்ந்து திருவாலங்காட்டு முத்ததிருப்பதிகத்தினைப் பாடியருளினார். அவரின் பாடிப்புக்குவ நிலைகண்ட ஆடல் அழகன் அவரைத் தமது திருப்பாதத்தின்கீழ் இருத்தி அருளினார்; அந்தச் சேவடியின்கீழ் ஈறில்லாத ஆனந்தமே உடையவராய் அம்மையார் என்றும் இனிது வீற்றிருக்கின்றார்.

ஆசிரியர் வரலாறு

காரைக்காலம்மையாரின் வரலாறு திருத்தொண்டர் பெரியபுரர் ணம் என்னும் நூலின் ஐந்தாவது சருக்கமான திருநின்ற சருக்கத் திலே நான்காவது புராணமாய் (கர்ரைக்காலம்மையார் புராணம்) அமைந்து விளங்குகின்றது. திருத்தொண்டர் பெரியபுராணத்தின் ஆசிரியர், அருணமொழித் தேவர் என்னும் இயற்பெயர் பூண்ட சேக்கிழார் சுவாமிகளாவர். சேக்கிழார் என்பது இவர்தம் குலப் பெயர். புலியூர்க் கோட்டத்துக் குன்றைவள் நாட்டின் குன்றத் தாரே இவர் தோன்றிய அராகும்.

கல்வி, அறிவு, ஆற்றல், சைவ ஒழுக்கம் யாவும் நிரம்பப் பெற்ற சேக்கிழார் அநபாய சோழ மகாராசாவின் அமைச்சராய்ப் பணிபுரிந்தவர். அநபாய சோழ மகாராசா 2ஆம் குலோத்துங்க சோழரே என்பது வரலாற்றுராய்ச்சியாளர் கொண்ட முடிபு. இவரின் காலம் கி. பி. 1133—1146 ஆகும். ஆக, சேக்கிழாரின் கால மூம் பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதி எனக் கொள்ளலாம்:

அக்காலத்திலே சமண காவியமான சிவக்கிந்தாமணி தமிழ் கூறும் நல்லுலகிலே பெருஞ் சிறப்புப் பெற்றிருந்தது. அநபாய சோழ மகாராசா தொடக்கம் அனைவரும் அந்தக் காப்பியத்தின் இலக்கியச் சுவையினை நயந்து மகிழ்ந்து வந்தனர். ‘அதனைக் கற்ப தால் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் எவ்வித பயனும் ஏற்படாது’ என்ற உண்மையினை உணர்ந்த சேக்கிழார் அரசருக்கு அறிவுரை பகர்ந்தார்; ‘எக்காலத்தும் எவர்க்கும் பயன்தர வல்லது சிவகதைதான்’ என்றும் அவர் எடுத்துரைத்தார். அதுகேட்ட அரசன் ‘அவ்வாரை கதையினை நீரே செய்தனியும்’ என்று வேண்டிக்கொள்ள அவ் வேண்டுகோளைச் சேக்கிழார் ஏற்றுக்கொண்டார். தமக்குரிய அமைச்சுப் பணியினின்றும் நீங்கிச் சிதம்பரம் சென்று தில்லைநடராசனை வழிபட்டார். அப்பெருமானே ‘உலகெலாம்’ என அடியெடுத்துக் கொடுக்கப் பெரியபுராணத்தினை விரிவாகப் பாடியருளினார்.

பெரிய புராணத்துக்கு அடிப்படையாய் அமைந்தவை கந்தர மூர்த்தி நாயனார் அருளிய திருத்தொண்டத்தொகையும், நம்பியான் டார் நம்பி அருளிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியுமாம். சைவ சித்தாந்தம் உரைக்கும் குருவிங்க சங்கம வழிபாடுகளின் இறுதி யான சிவனடியார் (சங்கமர்) வழிபாட்டினை வற்புறுத்தும் வகை யிலே இந்தியாவின் பல இடங்களிலும் வாழ்ந்த சிவனடியார் அறு பத்துமூன்றாம், தொகையடியார் ஒன்பதின்மரதும் வரலாறுகளைச்

சமய மரபும், இலக்கியச் சுவையும் பொருந்த விரித்துரைத்த பெருநூலே திருத்தொண்டர் பெரியபூராணமாகும்.

இதனை யாத்தற்குச் சேக்கிழார் தங்காலச் செவிவழிச் செய்தி கள், நாயன்மாரின் வரலாறுகளைச் சுருங்கக் கூறும் தில்லை உலாப் போன்ற நூல்கள், சமண - பௌத்த நூல்கள், கல்வெட்டுக்கள், சிற்ப - ஓவியச் சான்றுகள் ஆகிய பலவற்றையும் பயன்செய்துள்ளார். சாதி, மதம், இனம் என்ற வேறுபாடின்றிச் சிவனடியார் யாவரையும் ஒரே நிலையில் வைத்து அவர்தம் சாதனைகளைப் பத்தி யுணர்வோடு பாடிய வகையிலே சேக்கிழாரின் பெரியபூராணத்திற்கு ஈடு காண்பது அரிது. சேக்கிழார் கையாண்ட வரலாற்றுச் செய்தி கள் பலவும் உண்மையானவையே என்று இன்று வரலாற்றுய்வாளர் பலரும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர், சேக்கிழாருக்கு, இலக்கியப்புலமை, இலக்கணப் புலமை, திருமுறைப் புலமை, இசை - நடனம் - மருத்துவம் - வானநூல் முதலிய பல்களைப் புலமை, சைவசித்தாந்தப் புலமை என்னும் யாவும் அமைந்திருந்தமையைப் பெரியபூராணத்தை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றனர்.

சேக்கிழாரின் சிறப்பையும், மேன்மையையும் உணர்ந்து அவர்மீது உமாபதி சிவாசாரியர் சேக்கிழார் சுவாமிகள் பூராணம் என்ற நூலினைப் பாடியுள்ளார். சென்ற நூற்றுண்டில் வாழ்ந்த திரிசிர பூரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ் என்ற பிரபந்தத்தை யாத்துள்ளார். “பத்திச்சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவு” என்ற பிள்ளைத் தமிழ்ச் சொற்றெடர் இரத்தினச் சுருக்கமாகச் சுவாமிகளின் பெருமையைக் காட்டி நிற்கின்றது.

அறுபத்தாறு பாடல்களில் யாக்கப்பட்டுள்ள காரைக்காலம்மையார் பூராணத்தின் வாயிலாகச் சேக்கிழார் பெருமானின் புலமை நலங்களை இனிக் காண்போம்.

காரைக்காலம்மையார் புராணம்

மானமிகு தருமத்தின் வழிநின்று வாய்மையினில்
ஊனமில்சீப் பெருவணிகர் குடிதுவன்றி யோங்குபதி
கூனல்வணி தீரைசுந்து கொன்டேறி மண்டுகழிக்
காளன்மிகை உலவுவளம் பொங்குதிருக் காரைக்கால்

1

பதவுரை

மானம் மிகு தருமத்தின் வழிநின்று - பெருமை மிகுந்த வணிகர்க்குரிய அறத்தின் வழியிலே ஒருக்கி, வாய்மையினில் ஊனம் இல்சீப் பெருவணிகர் குடி - உண்மையிற் குறைவுபடாத சிறப்புப் பொருந்திய பெரிய வணிகரின் குடும்பங்கள், துவன்றி ஒங்கும் பதி - நெருங்கி வாழுங்குது புகழில் ஒங்கும் பட்டினம், கூனல் வணி தீரைசுந்து ஏறி - வளைந்த சங்குதான் கடல் அலைகளினுலே சுமந்து வரப்பட்டுக் கரைக்கண் ஏறி. மண்டுகழிக் காளன் மிகை உலவும் - நெருங்கி விளங்கும் உவர்நிலச் சோலையின்கண் உலாவித திரிவதற்கு இடமான, வளம் பொங்குந் தீருக்காரைக்கால் - செழிப்பு மிகுதியான தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த காரைக்கால் ஆகும்.

பொழிப்புரை

காரைக்காற் பட்டினத்திலே தமக்குரிய அறத்தில் வழுவாதவரும், உண்மை பேசுவதிற் குறைவில்லாத சிறப்புப் பொருந்தியவருமான வணிகரின் குடும்பங்கள் நெருங்கி வாழுகின்றன. அங்குச் சங்குகள் கடல் அலையினுலே சுமந்து வரப்பட்டுக் கரை சேர்கின்றன; அவை கடற்கரையிலுள்ள உவர்நிலச் சோலையிலே உலாவுகின்றன; இத்தகைய செழிப்பு மிகுதி அந்தப் பட்டினத்திலே காணப்படுகின்றது.

விளங்கக்கும்

வியாபாரம் செய்வதும் ஒரு சமூகப் பணியேயாகும். அதற்கும் ஒரு தஞ்சு சங்க நூலான பட்டினப்பாலை, காவிரிப்பூம் பட்டினத்து வணிகர்,

‘கொள்வதூஉம் மிகைப்படாது,
கொடுப்பதூஉம் குறைப்படாது’

வணிகம் செய்வதாகக் கூறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஓதுதல், வேள்வி செய்தல், கொடை, உழுஷித்தல், பசுக்காத்தல் எல் பன வணி

கர்க்கு வகுக்கப்பட்ட ஒழுக்கங்கள். வியாபாரத்தில் உண்மை பேசவது இன்றியமையாதது என்பதை வற்புறுத்த வாய்மையினில் ஊனம் இல்' என்றார். அதுவே பெருவணிகர் பேணவேண்டிய அறம். வணிகர் குடி நெருங்கி இருப்பது கொண்டும், சங்குகள் சுதந்திரமாக உலாவித் தீரி வது கொண்டும் செல்வளமும் செழிப்பும் விளக்கப்பட்டன. மாண் - பெருமை. துவன்றி - நெருங்கி. தீரு - இங்குத் தெய்வத்தன்மையைக் குறித்து நின்றது. புனிதவதியாரின் தீரு அவதாரம் நிகழ்ந்த காரணத்தால், தீரு என்ற அடையினை ஆசிரியர் காரைக்காற் பதிக்குச் சேர்த்துக்கொண்டார். கூனல்வணி - கூனலையுடைய வளை என விரிவதால், இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தோக்கதொகை.

கடவிலே வாழவேண்டிய சங்குகள் கடலை நீங்கித் தமது வாழ்விற் குப் பொருந்தாத உப்பங்கழிச் சோலையில் கடல் நீரோடு வந்து உலாவுகின்றன. இறைவனுக்கே ஆடப்பட்டு அவன் தீருப்பாதங்களிலே இருத் தற்கு உரியரான புனிதவதியார் சில ஆண்டுகள் இல்லவுக வாழ்க்கையில் இருந்து தமக்குப் பொருந்தாத இல்லற்றினையும் பேணப்போகின்றார். இவ்விரண்டும் இனைவு இல்லாதவையே என்பதை ஆசிரியர் குறிப்பாகப் பெறவைத்தார்.

1

வங்கமலி கடற்காரர் காவின்கண் வாழ்வணிகர்
தங்கள்குலத் தலைவனு தனத்தை ஞாதவத்தால்
அங்கவர்பாற் றிருமடந்தை யவதரித்தா ளனவந்து
பொங்கியபே றழுகியக் புனிதவதி யார்பிறந்தார்

2

பதவுரை

வங்கமலி கடற்காரர் காவின்கண் - மரக்கலங்கள் மலிந்து விளங்கும் கடற்கரைப் பட்டினமான காரைக்காலிலே, வாழ்வணிகர் தங்கள்குலத் தலைவனு தனத்தைஞரு - வாழ்ந்து வரும் வணிகர்களின் குலத்தலைவரான தன தந்தனரு, தவத்தால் அங்கு அவர்பால் - முன்னைத் தவத்தின் காரணமாக அவிடத்தே, தீருமடந்தை அவதரித்தாள் என வந்து - முத்திச் செல்வத் தீனை அருஙும் பராசத்தியே அவதரித்தது போல (இல்லவுகின்கண்) வந்து, பெரங்கிய பேர் அழகு மிகப் புனிதவதியார் பிறந்தார் - பொங்கி எழு கின்ற பெரிய அழகானது மேலும் மேலும் மிகுதியாய் வளர்வதற்கு தீட்டாகப் புனிதவதியார் பிறந்தனர்.

பொழிப்புரை

மரக்கலங்கள் மிகுதியாக நிறைந்த துறைமுகப் பட்டினம் காரைக் கால்கு அங்கு வாழ்ந்த வணிகரின் குலத்திற்குத் தலைவர் தனத்தை ஞர், அவர் செய்த முன்னைத்தவம் மிகப் பெரிது; அதனால், பராசத் கா: அ: பு: १

தியை ஒத்த புனிதவதியார் அவருக்குத் திருமகளாராய் வந்து அவதித்தார்.

விளக்கம்

இந்தப் பாடலும் அடுத்துவரும் பாடலும் தவிர்ந்த மற்றும் இடங்களிலே தனத்தன் ஒருமையிலேயே குறிக்கப்படுவன். இவ்வினாண்டிலும் ‘ஆர்’ என்னும் மரியாதைப் பண்மை அவனுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. புனிதவதியாரைப் பெற்ற பெருந்தவத்திலே உடையவன் என்பதால் இப்பாடல்களில் அவனுக்கு மரியாதைப் பண்மை அளிக்கப்பட்ட நயம் சிக்திக்கத்தக்கது. திருமடந்தை மரியாதைப் பண்மைக்கும் அப்பாற்பட்டவளாதவின் அவனுக்கு மரியாதைப் பண்மையை ஆசிரியர் அளிக்கவில்லை. திருமடந்தை என்பது இலட்சமியையும் குறிக்கும். இல்லாம்பவையும், செல்வத்தையும் துறந்து இறையருட் செல்வத்தையே நாடிச் செல்ல இருப்பவராதலாற் புனிதவதியாரை இலட்சமிக்கு உவமித்தல் பொருந்தாது. இதுவே திருத்தோண்டர் பெரியாண்த்திற்கு விளக்கவுரை எழுதிய சிவக்கவிமணி சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்களின் கருத்து மாகும்.

‘மிக’ என்பது எதிர்காலத்தை உணர்த்தி வந்த ‘செய’ என்னும் வாய்பாட்டு விளையெச்சம். புனிதவதியாரைப் பொறுத்தவரையில் அவர்ததசயினற் பொதியப்பட்ட உடலின் அழகினை வேண்டா என்று துறந்தவர்; இறைவனிடம் வேண்டி என்புருவான பேய்வடிவினைப் பெற்ற பெருமாட்டி. அவரின் அழகு மேலும் மேலும் வளரப்போகிறது என்பதன் பொருள் அவர் ஆன்மிக அழகில் ஹேலும் மேலும் மேலும் வளர்வார் என்பதே.

2

வணிகப்பெருங் குலம்விளங்க வந்துபிறந் தஞ்சியபிள்
அணிகிளர்மெல் வடிதளர்வற் றகசயுடைப் பருவத்தே
பணியனிவர் கழற்கடிமை பழகிவரும் பாங்குபெறத்
தணிவில்பெரு மணக்கரதல் ததுப்பவரு மொழிபயின்ரு

3

ஏதவுரை

வணிகர்பெருங் குலம்விளங்க வந்துபிறந்து அருளியபிள் - வணிகரினது பெரிய குலமானது விளக்கம் பெறும் வண்ணம் இவ்வுலகிலே வந்து பிறந்து அருளிய பின்பு, அணிகிளர் மெல்லடி தளர்வற்று அசையும் நகடப் படிவத்தே - அழகு ஒளிர்கின்ற மென்மையான திருப்பாதங்கள் தளரும் வண்ணம் மெல்ல அடி எடுத்துவைத்து நடக்கின்ற சிறு பருவத்திலே, பணி அணிவர் கழற்கு அடிமை பழகி - பாம்பினைச் சூடுபவரான சிவபெரு

மானது கழல் அணிந்த திருப்பாதங்களுக்கு அடிமை செய்வதாகிய பழக் கத்தில் ஈடுபட்டு, வரும் பாங்குபை - வருதலாகிய சீறப்பினைப் பெறுவ தற்கு, தணிவு இல்பெரு மணக்காதல் தழும்பவரும் யொழி பயின்று - குறை தல் இல்லாத பெரிய உள்ளம் விடை அன்பு நிரம்பப் பெற்றவராய் மழலை மொழி பயிலத் தொடங்கினார்.

பொழிப்பு

புனிதவதியார் தாம் அவதரித்தாதல் வணிகர்குலம் விளக்கம் பெறச் செய்தவரானர், நாட்கள் செல்லலாயின: அவர் அழகு வளர்கின்ற தம் மென்மையான திருப்பாதங்களை எடுத்து வைத்து மௌலிக நடக்கும் தளர்நடைப் பருவத்தினை அடைந்தார், அதுகாலை பாம்பினைச் சூடும் சிவபெருமானது திருப்பாதங்களுக்கு அடிமை செய்யும் பழக்கமும், அதனால் ஏற்பட்ட பேரன்பும் உந்த மழலை மொழி பேசத் தொடங்கினார்.

விளக்கம்

அம்மையார் தமது அற்புத்த திருவந்தாதி முதற்பாடவிலேயே,
“பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாம் காதல்
சிறந்துவின் சேவஷயே சேர்ந்தேன்”

என்று அருளியுள்ளார். அந்தக் கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆசிரியர் இப்பாடலைப் புனைந்தமை நயக்கத்தக்கது. சீவனடியார்களின் மொழிகளையும், செயல்களையும் குறிக்குமிடத்து அருளுதல் என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தும் மரபு சேக்கிழாருக்கு உண்டு. அதன் காரணமாகவே பிறந்து அருளியபின் என்றார். கிளர்(மெல்)அடி - ஒளிவிடுகின்ற திருப்பாதம். கிளர்தல் - ஒளிவிடல்

‘பணி அணிவார் கழல்’ என்ற சொற்றெடுதலும் இப்பாடலிற் பொருட்சீறப்படையதே. அம்மையார் தம் திருப்பாடல்களின் பல இடங்களிற் சீவபெருமானின் பாம்பணிந்த திருக்கோலத்தினை மிக அழகாகப் பாடியுள்ளதனை இச்சொற்றெடர் நினைவுட்டுகின்றது.

அரவம்ஓன்று ஆகத்து நீநயந்து பூணேல்
யாவித் தொழுதிராக்கோம் பன்றுள் - முரண்மிய
ஒன்றுதார் மூவெயிலும் ஒருஅப்பால் எய்தானே!
பொன்றும் மற்றென்று பூன்

என்ற திருப்பாடவிலே எதிர்மறையாகத் தமது உள்ளத்தின் ஆர்வத்தை அம்மையார் புலப்படுத்துகின்றார். ஒன்னுதார் - பகைவர். (தாரகாக்கன், கமலாக்கன், வித்துவன்மாவியாகிய முப்புரங்களின் தலைவர்கள்)

பற்பெருந்ற சினோயுவப்பப் பயில்பாவுச் சிறப்பிபல்லாஞ்
செல்வமிகு தந்தையார் திருப்பெருஞ்சூ செயல்புரிய
மறுபெரும் பாராட்டின் வளர்கின்றூர் விடையவர்பால்
அல்கியவன் புடனழைன் கொழுந்தெழுன தெனவளர்வார்

4

பதவரை

செல்வம் மிகுந் தந்தையார் - செல்வத்தை மிகுதியாக உடைய தந்தையாரான (அம்மையார் அவதரித்ததாலே செல்வத்தில் மிகுகின்ற தந்தையார் எனிலும் பொருந்தும்) தனத்தானார். பயில் பாவுச் சிறப்பு எவ்வரம் - (சிறுமி ஒருத்தி) வளர்ந்து வரும் பருவங்களிலே செய்யப்படுவனவாகிய சிறப்புக்கள் யாவற்றையும், பற்பெருந்ற சினோ உவப்ப - பல பெரிய நல்ல உறவினர் யாவரும் மகிழ்வினை அடையும் வண்ணம், திருப் பெருஞ்சூ செயல் புரிய - சிறப்புக்கள் யாவும் மேலும் மேலும் பெரு கும்படியான சடங்குகளைச் செய்ய, மல்கு பெரும் பாராட்டின் வளர்கின்றூர் - பொருந்திய பெரிய பாராட்டுக்களைப் பெற்று வளர்ப்பவராகிய புனிதவதியார், விடையவர் பால் - இடபத்தை உடையவரான சிவபெருமானிடத்தே, அல்கிய அங்குடன் - மிகுந்த அங்கு உடையவராய், அழகின் கொழுந்து எழுவது என வளர்வார் - அழகு என்ற கொழுந்தொன்று எழுந்து வளர்வது போல வளர்வானார்.

பொழிப்புரை

செல்வரான தனதத்தானார் தம் திருமகளாருக்கு அவரின் ஒவ்வொரு வளர்ச்சிப் பருவத்திலும் செய்யவேண்டிய சடங்குகளைச் செய்தார். அவற்றால் உறவினர் யாவரும் மகிழும் நிலை ஏற்பட்டது. புனிதவதியாரின் சிறப்புக்களும் மேலோங்கின. அவரின் உள்ளத்தில் இடபவாகனராகிய இறைவன்மீது அங்கும் வளர்ந்து வருவதாயிற்று அவரும் அழகுக் கொழுந்து வளர்வது போல வளர்ந்து வந்தார்கு

விளக்கம்

புனிதவதியாரின் அழகு, கொழுந்து வளர்வது போல வளர்ந்தது என்றமையால் அவரது உடல் அழகின் வளர்ச்சி பெறப்பட்டது. இடபவாகனர் மீது அங்கு வளர்ந்தது என்றமையால் அவர்தம் ஆன்மிக வளர்ச்சி குறிக்கப்பட்டது. வளர்கின்றூர் என்ற சொல் வளர்கின்றவராய் எனப் பொருள்பட்டுக் குறுகினார் என்னும் வினைமுற்றை அவாவி சின் றமையால், முற்றெச்சம் ஆயிற்று. அல்கிய - மிகுதியான. என - உவம வருபு.

4

வண்டல்பயில் வனவெல்லாம் வளர்யதியம் புனைந்தசடை
அண்டர்பிரான் நிருவார்த்தை யணையவரு வனபயின்று
தொண்டர்வரிற் குறைதுதா தீயர்போற்றத் துணைமுலிகள்
கொண்டநூசுப் பொதுங்குபதக் கொள்கையினிற் குறுக்குர் 5

பதவுரை

வண்டல்பயில்வன எல்லாம் - சிறுமிகளின் விளையாட்டான வண்டலாட்டுக்கள் யாவிலும், வளர்யதியம் புனைந்த சடை அண்டர்பிரான் நிருவார்த்தை - வளர்பிறையினைச் சூழிய சடாமூழியரும் தேவர்தம் தலைவருமான சிவபிரானுடைய திருவார்த்தைகளே, அணையவருவன பயின்று - பொருந்தி வரும் வண்ணம் பழகியும், தொண்டி வரின் - சிவனடியார்கள் வருங்காலத்தில், தொழுது தாதியர் போற்ற - அவர்களைத் தொழுது தம் தாதியர்கள் பாதுகாத்துக் கொண்டாடும் வகையில், துணைமுலிகள் கொண்டநூசுப்பு ஒதுக்கும் - இரு முலிகளையும் (சமந்து) கொண்டதால் இடைதுவஞ்சுவதாகிய, பதக் கொள்கையினிற் குறுக்குர் - பருவ வயதினை அடைந்தார்.

பொழிப்புரை

புனிதவதியார் தம் வயதொத்த தோழியருடன் வண்டலாட்டு முதலிய விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடும் பொழுதும், பிறைகுடிய தேவதேவனின் திருவார்த்தைகளையே பேசவார்; சிவனடியார் வந்தால் அவர்களைத் தொழுது வணங்குவார். இவரின் இப்பண்புகளைத் தோழியர் பாராட்டிக் கொண்டாடினர். இவ்வாறு இவர் வளர்ந்து கண்விப் பருவத்தினை அடைந்தார்.

விளக்கம்

புனிதவதியாரின் சிறு பருவ விளையாட்டுக்களும் சிவமயமாகவே விளங்கின. சிவனடியார்களை வழிபடும் நற்பழக்கமானது அந்தச் சிறு வயத்திலேயே அவருக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. 'தொட்டிற் பழக்கம் சூகொடுமட்டும்' என்பது பழமொழி. இல்வாழ்வில் அவர் அமர்ந்த காலத்திலும் சிவனடியாரை வணங்கி வரவேற்றி உபசாப்பதற்கு அவரின் சிறுபருவத்திலேயே வித்திடப்பட்டுவிட்டது என்பதை ஆசிரியர் தொடக்கத்திலேயே கூறுகின்றார். துணை - இரண்டு, நூசுப்பு - இடை, பதம்-பருவம் 5

நல்லவன உறுப்புநா வவருகரக்கும் நலம்ரீரம்பி
ஈக்குபெரு வனப்புமிக் கூரவநு மாட்சியிடுல
தீல்கிகவாப் பருவத்தில் இக்கண்மா பினுக்கேற்குங்
தொல்குகுத்து வணிகர்மகட் பேசதற்குந் தொடய்குவா

பதவுரை

உறுப்பு நூலாவர் - உடற்சூறுகள் பற்றிய இலக்கணங்களை அறிந் தோர், நல்ல என உரைக்கும் நலம் நிரம்பி - இவை இவை நல்லன என்று எடுத்துக்கூறுகின்ற நலங்கள் யாவும் நிரம்பப் பெற்று, யாகு பெறும் வளப்பு மீக்கூர் - பொருந்திய அழகுகள் யாவும் மிகுதியாய் அமைந்து விளங்க. வரும் யாட்சியினால் - வருகின்ற சிறப்பின் காரணமாக, இல் இக வாய் பருவத்தில் - வீட்டினின்றும் வெளிச் செல்லாத பருவமாகிய கன்னிப் பருவத்தில் (அவர் அமைந்த பொழுது), இவர்கள் மரபினுக்கு ஏற்கும் - இவர்களின் வணிக மரபிற்குப் பொருந்துவதான். தொல்குலத்து - பழைய வாய்ந்த குலத்திலே தோன்றிய, வணிகர்ய்கட் பேசுதற்குத் தொடங்குவார் - வணிகர்கள், பெண் பேசத் தொடங்குவாராகி,

பொழிப்புரை

உடலின் இலக்கணங்களை அறிந்தோர் எவை எவை உயர்ந்த இனப் பெண்களுக்குரிய நல்லிலக்கணங்களோ அவை யாவும் இவ குக்கு அமைந்துள்ளன எனக் கூறுமாறு புனிதவதியார் அழகெல் லாம் நிரம்பிய கன்னியானார். அதனால் அவர் வீட்டினின்றும் வெளிச் செல்லாப் பருவத்திற்கு உரியவரானார். அதுகாலை, பழைய வாய்ந்த வணிகர் குலத்தினர் மனம்பேசத் தொடங்குவாராகி,

விளங்கர்

இல் இகவாப் பருவம் - வீட்டைவிட்டு வெளிச் செல்லாத பருவம். 'பெண்கள் கன்னிப் பருவத்தை அடைந்ததும் வீட்டிலேயே விலாகம் செய்யும்வரை இருந்தல் வேண்டும். அவர்கள் வெளிச் செல்லல் கூடாது' என்ற கட்டுப்பாடு அன்மைக்காலம் வரை தமிழ்க் குடும்பங்களிலே வில வியது. இப்பாடலின் இறுதிச் சீரான தொடங்குவார் என்பது முற்றேச் சம்; தொடங்குவாராகி என நின்று அடுத்தவரும் பாட்டின் விளை முற்றை அவாவி நின்றது. உறுப்பு நூலாவர் - சாமுத்திரிகா லட்சணம் உணர்ந்தவர்.

6

நடியசீக் கடனுகை நீதிபதியென் றுவகீங்கட்
பாடுபெறு புகற்வணிகள் பயந்தகுல மைந்தனுக்குத்
தேவருந் திருமரபிற் சேயிழுயை மகட்பேச
யாடயலி காரைக்கால் வளந்தரில் வரவிட்டார்

7

பதவுரை

நடியசீக் கடல்நாகை - நீண்ட சிறப்பிற்குரிய கடற்கரைப் பட்டின மாகிய நாகபட்டினத்திலே, நீதிபதி என்ற உலகின்கண் பாடுபெறும் புகற் வணிகள் - சிதிபதி என்ற பெயரால் உலகிலே பெருமை பெறும் புகற்

வாய்ந்த வணிகன் ஒருவளின், குலமைந்தனுக்கு - குலப் புதல்வனுக்கு, தேவருங் தீருமியிர் சேயியையை - தேடிச் சென்று பெறுத்தக்க சிறப்பு வாய்ந்த மரபிலே தோன்றிய நல்லாபரணம் அணிந்த புனிதவதியாரை, மக்ட்பேச - பெண்பேச, மாடம் மலி காரைக்கால் வளநகரில் - மாடங்கள் நிறைந்த காரைக்கால் என்னும் வளம் பொருந்திய நகரிடத்தே, வரவிட்டார். பெரியோர்களை அனுப்பி வைத்தனர்.

பொழிப்புறை

நீடிய சிறப்புடைய நாகபட்டினத்திலே நிதிபதி என்ற குகழ் வாய்ந்த வணிகன் வாழ்ந்து வந்தான்: அவனின் குலமைந்தனுக்குத் தேடிச் சென்று பெறுதற்குரிய நன்மரபினரான புனிதவதியாரைப் பெண்பேசி, குலவணிகர் பெரியோரை அனுப்பி வைத்தனர்.

விளக்கம்

அக்காலத்திலே உயர்ந்த குலத்தினர் தமக்குச் சமமான குலத்திலே பெண் பேசிச் செல்லும் வழக்கமும், அவ்வாறு பெண்பேச அனுப்புவோர் பெரியோராய் அமைதலும் மரபாகும். புனிதவதியாரின் குலச் சிறப்பு 'தேவருங் தீருமாபு' என்ற சொற்றெடுராலே பெறப்பட்டது. சேயை மை - (செம்மை + இழை) பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொ யித்தொகை. செம்மையான ஆபரணம் அணிந்த புனிதவதியார் என விரிந்தது.

7

வந்தமு தறவோர்கள் மணங்குறித்த யணிபுகுந்து
தந்தையாந் தனத்தன் நணிநேந்து நீயந்த
கூப்தொடியை நிதிபதிகமைந் தன்பரம் தத்தனுக்கு
முந்தையா பிழுக்கேற்று முறையைமணம் புரிகென்றுர்.

8

பதவுரை

வந்தமு தறவோர்கள் - (அவ்வாறு அனுப்பப்பட்டு) வந்த முதிர்ந்த அறி வாளான பெரியோர்கள், மணம் குறித்த யணிபுகுந்து - மணம் பேசுதற்குப் பெண்ணைக் குறித்த அந்த வீட்டின் கண்ணே சென்று, தந்தையாக தன தத்தன் தனை நேர்ந்து - (புனிதவதியாரின்) தகப்பஞன் தனத்தனை நேரிற கண்டு, நீயந்த கூப்தொடியை - நீபெற்ற பசிய ஆபரணங்கள் அணிந்த மகளை, நிதிபதி கூப்தொடியை - நீபெற்ற பசிய ஆபரணங்கள் அணிந்த தனுக்கு, முந்தை யர்பினுக்கு ஏற்கும் முறையை - முன்னேர் வகுத்துள்ள மர பினுக்குகந்த முறையிலே, மணம் புரிக என்று - மணம் புரிந்து வைப்பாயாக என்று கூறினார்.

பொழிப்புக்கு

மணம்பேச அனுப்பப்பட்ட அறிவுசான்ற பெரியோர்கள் தனத்தனின் வீட்டிற்புகுந்து அவனை நேரிற் கண்டனர். “நீ பெற்ற உன் மகளை நிதிபதியின் மகனுன் பரமத்தனுக்கு மணம் முடித்து வைப்பாயாக” என்று கேட்டனர்.

விளக்கம்

மணவினைக்குப் பெரியோரின் முடிவே முடிவே என்பது இப்பாடலாலே பெறப்படுகின்றது. அவர்கள் வேறு எதுவும் பேசாது “உன் மகனுக்கு நிதிபதியின் மகளை மணமுடித்து வைப்பாயாக” என்று கட்டளை இடுவதுபோன்று கேட்பதிலிருந்து முத்தோருக்கு அங்ஙாளில் இருந்த மதிப்பும் நன்கு புலனுகின்றது. இப்பாடலில் வரும் பைத்தொடி என்ற தொடரும் பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையோரும். புரிக என்ற வியங்கோள் வினைமுற்றின் ஈற்று அகரம் கெட்டது. 8

ஸ்ரவநும் முறையையிடுன் மணமிசைந்து செலவிடசென்
நூர்கேட்ட நிதிபதியு முயச்சிறப்பு
பெற்றனவோ லுங்கதுனிப் பெருகற்குத் திருமலியுஞ்
சுற்றமுடன் களிகூர்ந்து வதுவைனைத் தொழில்புண்டான்.

9

பதவுரை

ஸ்ரு அவனும் முறையையிடுவ மணம் இசைந்து செலவிட - ‘மணம் செய்க’ என்ற வேண்டுகோளினைக் கேட்ட தனத்தனும் அது எவ்வகையினும் முறையையானதே என்பதை உணர்ந்தவனும்த் திருமணத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்து அம் முத்தோர்களைச் செல்லவிட்டதும், சென்று உற்று - (அவர்கள் மீண்டும் தனபதியைச்) சென்று அடைந்து, உரை கேட்ட நிதிபதியும் - மணமிசைவுச் செய்தியைக் கூறக் கேட்ட நிதிபதியும், உயர் சிறப்புப் பெற்றவன்போல் உவந்து - உயர்ந்த மதிப்பினை அடைந்தவன் போல மகிழ்ந்து, தனிப்பெரு மகற்கு - தன் ஒப்பற்ற மகனுக்கு, திரு மலியும் சுற்றமுடன் - செல்லம் மிகுந்தியாய் உடைய உறவினருடன் கூடி, களி கூர்ந்து - மகிழ்ச்சியிற் சிறந்தவனும், வதுவை விழைத் தொழில் பூண்டான் - திருமணத்திற்கான ஆயத்தங்களைத் தன் சுற்றிற்தாரோடு கூடி மிகக் மகிழ்வோடு செய்யத் தொடங்கினான்.

பொழிப்பு

தனத்ததன் மணத்திற்கு இசைந்த செய்தியை முதறினர் வந்து நிதிபதிக்குக் கூறினர். அவன் உயர்ந்த சிறப்பினை அடைந்தவன் போல மகிழ்ந்தான். தன் மகனுக்கு மணஞ்செய்வதற்கான ஆயத்தங்களைத் தன் சுற்றிற்தாரோடு கூடி மிகக் மகிழ்வோடு செய்யத் தொடங்கினான்.

விளக்கம்

நிதிபதி உயர் சிறப்புப் பெற்றவன் போல மகிழ்ந்தான் என்பதா வூம், சுற்றத்தாருடன் மகிழ்ச்சி கொண்டாடி நூன் என்பதாலும் அவனும் அவன் உறவினரும் தனத்தன் குடும்பத்திலே பெண் கொள்வதை அரிய பேறு எனக் கருதினர் என்பது பெறப்படுகின்றது. இனி வரப் போகும் நிகழ்ச்சிகளை நோக்கும்போதும் புனிதவதியாரின் குடும்பத்தின் சிறப்பளவு பரமத்தனின் குடுப்பச் சிறப்பு அமையவில்லை என்றே கொள்ளல் நேரும். இதனை வருமிடத்து விளக்குவோம். தனிப் பெறு மகற்கு என்பதற்கு ஒரே பெரிய மகன் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். அஃதாவது 'ஏக புதல்வன்' என்பது. "உயர் சிறப்புப் பெற்ற என் போல் என்பதற்கு மன இசைவு கேட்டவுடன் மனமே சிகிஞ்சு விட்டது போல்" எனச் சிவக்கவியணி பொருள் கொள்வார். 'பெறு பவன் போல்' என்று கூறவேண்டிய இடத்திற் 'பெற்றவன் போல்' எனக் கூறியது விரைவுபற்றி வந்த கால வழுவமைதி.

9

மணமிசைந்த நாளோலை செலவிட்டு யங்கலநாள்
அணைய,வது வைத்தொழில்க ஓனவிவா மஹமித்தே
யினாவங்கன் மைந்தனையும் மணவனியி ஜெயினிவிளக்கீப்
பண்முரச மெழுந்தார்ப்பக் காரைக்கால் மணபுதுந்தார்,

10

பதவுரை

மணம் இசைந்த நாளோலை செலவிட்டு - தனத்தன் திருமணத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டமையால், திருமண ஒலையினை (உற்றுர் உறவினர் அனை வர்க்கும்) அனுப்பி, யங்கல நாள் அணைய - திருமணத்திற்கென அமைந்த மங்கல நாள் கூட, வதுவைத் தொழில்கள் ஆள எலாம் அமைவித்து - திரு மணச் சடங்குகளுக்கு உரிய பொருள்கள் யாவற்றையும் ஒழுங்குசெய்து வைத்து, இனர் அலங்கல் மைந்தனையும் - கொத்துக் கொத்தான மலர்களால் அமைந்த மாலையைச் சூடிய மக்களையும், மன அணியிக் கீழில் விளக்கீசு திருமண ஆடை அணிகலன்களால் அலங்கரித்து அவனது அழிக்கை விளக்கமுறச் செய்து, பண்முரசம் எழுந்து ஆர்ப்ப - கூட்டமாக மன முரசங்கள் எழுச்சியுடன் ஒலித்தீட, காரைக்காற் பதி புகுந்தார் - காரைக்கால் நகரத்தினைச் சென்றடைந்தனர்.

பொழிப்புரை

தனத்தன் திருமணத்திற்கு இசைந்தமையால் மனவோலை உற்றுர் உறவினர்க்கு அனுப்பப்பட்டது. திருமணத்திற்குக் குறித்த மங்கலநாளும் வந்தது. மணமகன் விட்டார் மணவினைக்கு வேண்டிய சாமக்கிரியைகள் (சடங்குக்கான பொருட்கள்) யாவற்றையும் ஒழுங்கு

கா அ 4 3

செய்து எடுத்துக்கொண்டனர். மணமகளையும் [ஆடை அணிகளை களால் அழகு செய்தனர். அதனால் அவனது அழகு விளக்கமுற்றது. கூட்டமாக மணமுரசங்கள் ஆர்த்தன. இவ்வாறு அவர்கள் காரைக்கால் பட்டினத்தை வந்தடைந்தனர்]

விளக்கம்

‘மணம் இசைந்த நாள் ஒலை செலவிட்டு’ என்பதற்குத் தனத்தன திருமணத்திற்கு இசைந்த அந்த நாளிலேயே, ஒலை அனுப்பிச் சுற்றத் தவரை விதிபதி அலைத்தான் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். அது இத்திருமணத்தில் அவன் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தையும், அவசரத்தையும் காட்டுவதாய் அமையும். பருவந்தோறும் ஏழில்வளர்ப் பெற்ற பாவை புனிதவதியார். ஆனால் அவருக்கு மணவளன்றும் வாய்த்தவனே ஆடை அணிகளன்களால் ஏழில் விளக்கம் பெறுகின்றன. இவ்வாறு சேக்கிழார் உரைப்பதற்குக் காரணம் குணங்களத்தால் மட்டுமல்ல, ஏழில் நலத்தாலும் பரமத்தன புனிதவதியாருக்கு ஈடாகான் என்று உணர்த்துவதற்குப் போலும். இனர் - பூங்கொத்து. நாளோலை - திருமண நாளைக் குறிக்கும் ஒலை. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கதோகை. 10

அளியிடதார்த் தனத்தீண்ணியாடத் துட்புகுந்து
தெளிதருந்து விதிவழியே செய்யுமுறையை செய்தமைத்துத்
தளிரடிமன் நைகமயிலைத் தாதவிற்தார்க் காணிக்குக்
களியிடிற்குற் றம்போற்றக் களியாணஞ் செய்தார்கள்.

11

பதாவரை

அளி யிடை தார்த் தனத்தை அணிமாடத்து உட்புகுந்து - வண்டுகள் மொய்க்கும் மாலையினை அணிந்த தனத்தைது அலங்காரமான வீட்டின் னுள்ளே (மணமகனும் உறவினரும்) புகுந்து, தெளிதரு நூல் விதிவழியே செயன் முறையை செய்து அமைத்து - தெளிவு பொருந்திய வேதநூல் விதிப் படி கிரியைகளை முறையையாகச் செய்தமைத்து, தளிரடி மென்நடை யிலை - தளிர்போலும் மென்மையான பாதங்களும், மென்மையான முறுவலும் பொருந்திய மயில் போலுஞ் சாயலை உடைய புனிதவதியாரை, தாது அளிப்தார்க் காணிக்கு - இதழ் விரியும் மலர்மாலை அணிந்த இடபம் போலும் பரமத்தனுக்கு, களி மகிழ் சுற்றும் போற்றக் களியாணம் செய்தார்கள் - களிப்பும், மகிழ்வும் கொண்ட உறவினர் போற்றுதல் செய்யப் பெரியோர், இருவருக்கும் திருமணத்தினைச் செய்துவைத்தனர்.

பொழிப்புரை

மலர்மாலை அணிந்த தனத்தைது அலங்காரம் பொருந்திய வீட்டினுள் மணமகனும் உறவினரும் புகுந்தனர் வேதநூல் முறைப்

யடி செய்யவேண்டிய சடங்குகள் யாவும் செய்யப்பட்டன. களிப்பும் மகிழ்ச்சியும் கொண்ட உறவினர் யாவரும் போற்றும் வண்ணம் மயில்போலும் சாயலரான புனிதவதியாரைக் காலீபோன்ற பரம தத்தனுக்குப் பெரியோர் மணம்முடித்து வைத்தார்கள்]

விளக்கம்

இப்பாடவிலே புனிதவதியார் மயிலுக்கும், பரமதத்தன் காஜீக்கும் ஒப்பிடப்படுகின்றனர். மணமகளின் உயர்வும், மணமகனுக்கு அவரளவு உயர்வு இன்மையும் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தப்படுகின்றன. காஜீக்கு மயிலின் அருமையும், பெருமையும் புலஞ்சா. பரமதத்தனும் தொடக்கத் தில் தன் மனைவியாரின் உயர்வை அறியாதவனுகவன்றே நடந்துகொள்கின்றன! தளிர் அடி - உவமைத்தொகை. மயிலும், காஜீயும் - உவமையாகு பெயர்கள். கலியாணம் செய்தார்கள் என்ற பயணிலைக்குப் பெரியோர் என்னும் சொல்லை ஏழுவாயாக வருவித்துக் கொள்க. களி மகிழ் - உம்மைத்தொகை. ‘களிப்பும் மகிழ்ச்சியும்’ என விரியும்.

களி மகிழ் சுற்றும் என்ற சொற்றெடுரிற் களி என்பதற்குக் கொண்டாட்டங்களிற் கலந்து ஏற்பட்ட களிப்பு என்றும், ‘மகிழ்’ என்பதற்கு மணமக்களின் சிறப்பு நோக்கி அன்புள்ளங்களில் உண்டான ஆண்தம் என்றும் பொருள் கொள்வது சிறப்பு. களி என்பது களி யாட்டு என விரித்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. களியாட்டு - இன்ப நுகர்ச்சியில் ஈடுபடுவதால் ஏற்படும் மன உடல் எழுச்சி. கம்பராமா யணத்தில் வரும் ‘களியாட்டுப் பூடலம்’ என்பதை நோக்குக: 11

மங்கலமா மணவினைகள் முடித்தியல்பின் வைகுநாள்
தங்கள்குடிக் கரும்புதல்வி யாதனினால் நனத்ததன்
பொங்கொலிந்த நாகையினிற் போகாமே கணவனுடன்
அங்கணமர்ந் தீனிதிருக்க வணியாட மருங்கமைத்தான்.

12

பதவுரை

மங்கலமாம் மணவினைகள் முடித்து இயல்பின் வைகும் நாள் - மங்கலமான திருமணச் சடங்குகள் யாவையும் முடித்துப் பின் மணமக்கள் இருவரும் தமது இல்லாழ்வின் இயல்பிற்கேற்ப இனப்மாய் வாழ்ந்து வரும் நாளில், தங்கள் குடிக்கு அரும் புதல்வி ஆதவினால் - தமது குடும்பத் தீற்கு அருமையான ஒரே புதல்வியாய்ப் புனிதவதியார் விளங்கியமையால், தனதத்தன் - தனதத்தனைவன், பொங்கொலிந்த நாகையினிற் போகாபே-புனிதவதியார் மிகுந்து ஓலிக்கின்ற கடல் நீராற் தூழப்பட்ட நாகபட்டி னத்திற்குச் செல்லாத வண்ணம், கணவனுடன் அங்கன் அமிந்து இனிது

இருக்க - கணவானேடு காரைக்காற் பட்டினத்திலேயே இன்பமாய் வாழ்ந்திருக்க, மருங்கு அணிமாடம் அமைத்தான் - தனது மனையின் அருகிலேயே அழகிய இல்லம் ஒன்று அமைத்தான்.

பொழிப்புரை

மணவினைக் கிரியைகள் நிறைவுற்றன. மணமகனும், மணமகனும் இல்வாழ்வின்பத்திலே திளைத்திருந்தனர். இவ்வாறு சில நாட்கள் சென்றன. தனத்தன், தமது குடும்பத்திற்குப் புனிதவதியார் ஒரே செல்வ மகளாராதலால் அவரை நாகபட்டினத்திற்குச் செல்வ விடாது, கணவானேடு காரைக்காலிலேயே இனிது வாழ்ந்திருக்கச் செய்வதற்கு விரும்பினான்; அதற்கெனத் தன் இல்லத்துக்கு அருகிலேயே அழகான வீடொன்றினைக் கட்டினான்.

விளக்கம்

புனிதவதியார் தனத்தனுக்கு மட்டும் அல்லர், அவன் குடும்பத்தில் உள்ளவர் யாவருக்குமே செல்வ மகளார் என்பதைக் குறிக்க ஆசிரியர் ‘தங்கள் குடுக்கு’ எனப் பண்மையிற் கூறியுள்ளார். நாகபட்டினம் தொலைவில் உள்ளது என்பதைப் ‘பொன்கொலிநீர் நாகை’ எனக் குறித்த நூட்பம் சிந்திக்கத்தக்கது. தனத்தன் தன் மகளார்மீது கொண்ட அன்பின் அளவும் அவனது செல்வச் சிறப்பும் புலனும் வண்ணம் மருங்கு (அருகில்) அணி மாடம் (அழகிய மனை) எனக் கூறியுள்ளமையும் நயம் மிக்கதே.

12

மகட்கொடையின் மசிற்சீரக்கும் வரம்பிரைய் கொடுத்ததற்பின்
நிகர்ப்பரிய பெருஞ்சீரப்பின் நீதிபதியின் குலமகனும்
தகைப்பில்பெருங் காதலினாற் றங்குமணை வளங்பெருக்கி
மிகப்புரியுங் கொள்கையினின் மேம்படுதல் மேவினுன்,

13

பதவுரை

மகட்கொடையின் மசிற்சீரக்கும் - மகளைக் கொடுத்த கொடையினால் (பரமத்தனுக்கு) ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி மேலும் சீறக்கும் வண்ணம், வரம்பு இல் தனம் கொடுத்து அதன்பின் - எல்லை இல்லாத செல்வத்தையும் தனத்தன் கொடுத்ததன் பின்பு, நிகர்ப்பு அரிய பெருஞ்சீரப்பின் நீதிபதியின் குலமகனும் - இனை கூறுதற்கு இயலாத பெரிய சிறப்பினையுடைய நிதி பதியின் குலமகனும், தகைப்பு இல் பெருங் காதலினால் தங்கும் யனை வளங் பெருக்கி - அளவு இல்லாத பெரிய விருப்பம் உடையவனுய்த் தான் தங்கி யிருக்கும் இல்லத்தின் செல்வ வளத்தினை மேலும் பெருக்கி, மிகப் புரியும் கொள்கையினில் - மிகுதியாகச் செய்யும் தனது கோட்பாட்டினால், மேற்படுதல் மேவினுன் - செல்வத்திலே மேலும் உயர்வடையலானுன்.

பொழிப்புரை

தன் மகளைக் கொடுத்ததனாற் பரமதத்தனுக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியை மேலும் சிறக்கச் செய்யத் தனத்தன் அளவில்லாத செல்வதினையும் மருமகனுக்கு வழங்கினான் ஒப்பில்லாத சிறப்புடைய நிதிபதியின் குலமகனும் அவற்றை மேலும் கூட்டும் விருப்பம் உடையவனையும் தான் தங்கியிருந்த இல்லத்தின் செல்வத்தை மேலும் பெருக்கும் கொள்கை உடையவனையும் செல்வத்தில் மேம்படும் முயற்சியினை மேற்கொண்டான்.

விளக்கம்

‘உள்ளது சிதைப்போர் உளர் எனப்படார்’ என்ற பொன்மொழியே வணிகரின் இலட்சிய மந்திரமாகும். செல்வத்தைப் பெருக்குவதிலே நிதி பதியின் வணிக குலத்திற்குப் பொருத்தமான மகனுக்கே பரமதத்தன் விளங்கினான் என்பதைக் ‘துலமகன்’ என்ற சொற்றெடுரால் ஆசிரியர் பெறவைத்தார். காதல் என்பதற்கு விருப்பம் என்று பொருள் கூறியது அவனுக்குச் செல்வத்தில் இருந்த மிகுதியான அவாவினைப் புலப்படுத்துவதற்கேயாகும்.

பரமதத்தன் தன் மனைவியாரின் மனையிலே நிலையாக இருக்கப்போவதில்லை, அவன் விரைவில் அதனை நிங்கிச் செல்வான் என்பதைக் குறிப்பாகக் காட்ட ஆசிரியர் ‘தங்கும் மனை’ எனக் கூறியுள்ளார். இது மிகவும் நயம் நிறைந்த ஒரு சொற்றெடுர். கொள்கை என்பது வணிகரின் வியாபார லட்சியத்தினைக் குறிக்க வந்தது. 13

ஆங்கவன்ற னில்வாற்க்கை யருந்துணையா யமர்கின்ற
ழங்குறலா ரிவர்தாழும் பொருளிக்கையார் தீருவடிக்கீற்
ஒங்கியவன் புறுகாத லொழிவின்றி மிகப்பெருகப்
பாங்கில்வரு மனையறத்தின் பண்புவழா கையிற்பயில்வார். 14

பதவுரை

ஆங்கு அவன்தன் இல்வாற்க்கை அருந்துணையாய் - அந்த இல்லத்திலே அவனது இல்வாழ்க்கைக்கு அரிய துணைவியாய், அமர்கின்ற பூங்குறலார் இவர்தாழும் - அமர்க்கு வாழ்கின்ற பூக்களைச் சூடிய கூந்தலினை உடையவரான அந்தப் புனிதவதியாகும், பொருளிக்கையார் தீருஅடிக்கீற் - பொருதலைச் செய்கின்ற இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்ட சிவப்ரானுடைய தீருப்பாதங்களினிடத்தே, ஒங்கிய அன்பு உறுகாதல் - மிகுதியான அன்பி னால் ஏற்படும் நோயமானது, ஒழிவு இன்றி மிகப்பெருக - ஒழிதலே இல்லாது மிகுதியாகப் பெருக, பாங்கில் வரும் மனைஅறத்தின் - சிறப்புற்று வருவ

தாகிய இல்லறத்தின், பண்பு வழாமையிற் பயில்வர் - பண்பு பிறழாத வகை யில் ஒழுகலானார்.

பொழிப்புரை

தம் தந்தையார் அமைத்துத் தந்த அந்த இல்லத்திலே புனித வதியார் தம் கணவனை பரமதத்தனின் இல்வாழ்விற்கு அரிய துணையாய் வாழ்ந்து வந்தார். அவரின் உள்ளத்திலே இடப வாகன ரான் சிவபிரான் மீது மிகுதியான அன்பினால் நேயம் ஏற்பட்டு இடையீடின்றி வளர்ந்து வந்தது. இருப்பினும் அவர் சிறந்த இல்லறப் பண்பு பிறழாது ஒழுகிவந்தார்.

விளக்கம்

இதற்கு முன்னுள்ள பாடலிலே பரமதத்தனின் உலகியற் செல்வத் தைப் பெருக்கும் பெருவிருப்பம் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இப்பாடலில் புனிதவதியாரது இறை நேயத்தின் பெருக்கம் விளக்கப்பட்டது. இருவரதும் இலட்சியங்களிலே பெரும் முரண்பாடு உள்ளமையை ஆசிரியர் மிகச் சுருங்கிய வகையிலே இவ்விருபாடல்களிலும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். இம்முரண்பாட்டிற்கு இடையிலே அமைதி கண்டு, தமது கடமையிலே வழுவாது ஒழுகும் புனிதவதியாரின் உயர் பண்பை எமக்கு வியப்பை ஏற்படுத்தும் வகையிலே இப்பாடலில் அவர் காட்டியுள்ளார். இதன் மூலம் ஆசிரியரின் ஆழ்ந்த புலமைத் திறழும், சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் சிறப்பும் புலனுகின்றன.

14

நம்பர்அடி யாணைந்தால் நல்லதீரு வழுதளித்தும்
செம்பொன்றும் நவயனியுந் செழுந்துகீலும் முதலான
தம்பரிவி ஒலவர்க்குத் தகுதியின்வேண் டுவிகொடுத்தும்
உம்பர்பிரான் தீருவடிக்கீ முணர்வுமிக வொழுதுநாள்

15

பதவுரை

நம்பர் அடியார் அணைந்தால் - சிவபெருமானின் அடியவர் இல்லத்திற்கு எழுந்தருளினால், நல்லதீரு அழுது அளித்தும் - நல்ல சுவை பொருந்திய உணவினைக் கொடுத்தும், செம்பொன்றும், நவயனியும், செழுந்துகீலும் - சிறந்த பொன்னையும், ஒன்பது வகையான இரத்தினங்களையும், உயர்ந்த ஆடைகளையும், தம் பரிநிறால் அவர்க்குத் தகுதியின் வேண்டுவ கொடுத்தும் - தம் உள்ளத்தே எழும் அன்பு காரணமாக அவர்களின் தகுதிப்பாட்டினை அறிந்து அவர் அவர்க்கு வேண்டுவனவற்றைக் கொடுத்தும், உம்பர் பிரான் தீருவடிக்கீ - தேவர்களின் தலைவரான சிவபெருமானின் திருப்பாதங்களிலே, உணர்வுமிக ஒழுதும் நாள் - பத்தியுணர்வு மிகப் பெற்றவராய் ஒழுகிவரும் நாளிலே,

பொழிப்புரை

சிவபெருமானின் அடியவர் தமது இல்லத்திற்கு எழுந்தருளினாற் புனிதவதியார் அவர்களுக்கு நல்ல சுவைநிறை உணவினை அளித்து உபசரிப்பார். பொன், நவரத்தினம், உயர்ந்த ஆடை ஆகியவற்றை அவரவர் தகுதிப்பாட்டினை அறிந்து அன்போடு வழங்குவார். இவற்றே தேவதேவனை சிவபிரான் மீது பத்தியுணர்வு மிகப் பெற்று அவர் ஒழுகிவரும் நாளிலே,

விளக்கம்

இப்பாடலும் அடேத்துவரும் பாடலும் ஒரு விளைகொண்டு முடிவு தால் இவை குளக்க செய்யுள் எனப்படும். புனிதவதியாரது இல் வாழ்க்கையின் அடிப்படை நோக்கம் அடியாரைப் பேணுதலே என்பதும், இறையடி மறவாது வழிபடுதலே என்பதும் இந்தப் பாடலாலே பெறப்பட்டன. அணைந்தால் எனக் கூறியதன் வாயிலாக, “அம்மையின் கணவன் சிவனாழத் தொழும்பு பூண்டவன் அல்லன் என்னும் உண்மை பெறப்படும்” எனச் சிவக்கவி மணி உரைப்பார். தகுதியின் வேண்டுவ கொடுத்தும் என்றதனால் அவர் அவர்க்கு எவை எவை தேவையோ அவற்றையெல்லாம் வரையாது வழங்கியும் எனப் பொருள் கொள்ளப்படும். சிவனாழயாரின் ஆரம் உருத்திராக்க கண்டிகையாயும், அணியும் ஆடை கந்தையாயும் இருப்பதே இயல்பு. அவர்களுக்குப் பொன், மணி ஆகியவற்றுல் ஆகும் பயன் என்ன? அவர்கள் ஓட்டினையும் பொன்னையும் சமமாக மதிப்பவர் அல்லரோ, எனின் கோயில் கட்டுதற்கும், மூர்த்திகளுக்கு வேண்டும் அணிகலன்களை அமைத்தற்கும் அவர்கள் பொன்னையும், மணியையும் வேண்டி நிற்பார், அதுகாலை அவர்களின் உண்மைத் தேவையை (தகுதியை) உணர்ந்து புனிதவதியார் வேண்டுவன் அளிப்பர் என்பது.

15

பாங்குடைய நெறியின்கட்ட பயில்பாய தத்தனுக்கு
மாங்கனிக ஞோரின்டு வந்தனைந்தார் சிலர்கொடுப்ப
ஆங்கவதான் முன்வாங்கி யவுவேண்டும் குறையளித்தே
ஈங்கிவற்கர யில்லத்துக் கொடுக்கவேன வியம்பினுன்

16

பதவுரை

பாங்கு உடைய நெறியின்கட்ட பயில்பாய தத்தனுக்கு - தனது வணிக திருமத்திற்கு உரித்தான வழியிலே ஒழுகிவரும் பரமதத்தனுக்கு, ஓர் இரண்டு மாங்கனிகள் வந்து அணைந்தார் சிலர் கொடுப்ப - ஒப்பற்ற இரண்டு மாங்கனிகளை அவனிடம் வந்து சேர்ந்தவர்களான சிலர் கையுறையாகக் கொடுக்க, ஆங்கு தான் அவை முன்வாங்கி - அவ்விடத்தே தான் அவற்றை

முதலில் வாங்கிக்கொண்டு, அவர் வேண்டும் குறை அளித்து - அவர்கள் (செய்யுமாறு வேண்டியவற்றைச் செய்ததனால்) மனக்குறையினைப் போக்கி, ஈங்கு இவற்றை இல்லத்துக் கொடுக்க என இயம்பினான் - “இந்த மாங்கனிகளை எனது இல்லத்திலே கொடும்” எனக் கூறினான்.

பொழிப்புரை

தனது வணக்க தருமத்திலே பரமதத்தன் தவறுது ஒழுகிவந்தான். ஒரு நாள் அவனிடம் வந்து தமக்குள்ள ஒரு குறையைக் கூறி அதனை நீக்க என்னிய சிலர், அவனுக்குக் கையுறையாய் ஒப்பில்லாத மாங்கனிகள் இரண்டை அளித்தனர். அவற்றை ஏற்ற அவன் அவர்களின் மனக்குறையைப் போக்கினான்; பின்பு அவர்கள் தந்த மாங்கனியைத் தனது இல்லத்திற் சேர்க்குமாறு அவர்களுக்குக் கூறினான்.

விளக்கம்

ஓர் இரண்டு மாங்கனிகள் என்ற சொற்றெடுரில் ஓர் எண்பது ஒப்பற்ற என்னும் பொருளில் வந்தது. இக்காலத்திற் போலவே அந்தக் காலத்திலும் உதவியை நாடி வருவோர் உதவி செய்வாருக்குக் கையுறை கொண்டு செல்லும் வழக்கம் இருந்தது என்பதை இப்பாடலால் அறிந்து கொள்ளலாம். பரமதத்தன் உதவி செய்யும்பொழுதும் பயனை எதிர் பார்த்தே செய்பவன் என்பதை அவன் மாங்கனிகளை முன் வாங்கிய பின்னரே வந்தவர்களின் குறையினை முடித்தான் என்றதிலிருந்து ஆசிரியர் பெறவேக்கின்றார். வந்தவர் அவனது செல்வத் தகுதிக்கு இஜையானவர்கள் என்பதை அவன் அவர்கள் மூலமே மாங்கனிகளை வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தமையால் அறியலாம். பதினான்காவது பாடலிலே புனிதவதியார் ‘பாங்கில் வரும் மனையறத்தின் பண்பு வழுவாது ஒழுகி னார்’ எனக் குறித்த சேக்கிழார் இப்பாடலிலே, ‘பாங்குடைய நெறியின்கட்ட பயில் பரமதத்தன்’ என்று பரமதத்தனின் இயல்பையும் அதே சொற்றெடால் அறிமுகம் செய்கின்றார். அடியவர்கட்டு அவர் இயல்பு அறிந்து பொன்னையும், நவமனிகளையும் வரையாது கொடுப்பது புனிதவதியாரின் பாங்கு. குறை நீக்க நாடி வருபவர்களிடத்தும் சிறியதொரு கையுறையினையாவது எதிர்பார்த்து அதனைப் பெற்ற பின்னர்தான் குறையைப் போக்குவது பரமதத்தனின் பாங்கு! எத்தகைய முரண்பாடு இது!

கணவன்றுள் வரவிடுத்த கனிபிரண்டும் கைக்கொண்டு

மனமலிய மலர்க்கூந்தன் மாதார் வைத்ததற்பின்

பணவாவம் புஜாத்தருஞும் பரமான் தீடுத்தொண்ட

உணவிக்கிழு வேட்கையினும் ஒருவர்மனை யுட்புகுந்தர்

பதவரை

கணவன் வரவிடுத்த கனியிரண்டும் - கணவனுன் பரமதத்தன் அனுப்பிய இரு மாங்கனிகளையும், மணம் மலியும் மலர்க்கூந்தல் மாதரார் - மனம் நிறைந்த மலர் தூடிய கூந்தலையுடைய புனிதவதியார், வைத்து அதற்பின் - சேமமாக வைத்ததன் பின்னர், பண அரவம் புனைந்து அடுஞ்சும் பரமானி திருத்தொண்டர் - படத்தோடு கூடிய பாம்பினைச் தூடியருஞும் சிவபெருமானுக்குத் தொண்டராம் சிவனடியாரான், ஒருவர் - ஒப்பற்றவர், உணவின்விரு வேட்கையில் - உணவின்மீது பெருவிருப்புக் கொண்டவராய் (பசி உடையவராய்) உட்புகுந்தார் - மனையினுட் புகுந்தார்.

பொழிப்புரை

கணவன் அனுப்பிய மாங்கனி இரண்டினையும் புனிதவதியார் அங்கு ஒருபால் வைத்தார். சிறிதுபோதில் ஒப்பற்ற சிவனடியார் ஒருவர் உணவில் வேட்கை உடையவராய் அந்த மனைக்கு வந்தார். விளாக்கம்

ஒருவர் என்ற சொல்லுக்கு ஒப்பற்றவர் என்று பொருள் கொள்வதே சிறப்பு. இறைவன் தொண்டரின் உள்ளத்துள் ஒடுக்கமாதலாலும், சிவனடியார் பெருமையை உரைக்கும் கோக்கமாகவே சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் பெரியபுராணத்தினை இயற்றியருளியதாலும் அவ்வாறு பொருள் கொள்ளப்பட்டது. பாம்பு அனிந்த திருக்கோலத்திலே சிவபெருமானைப்பல இடத்திலும் பாடி மகிழ்ந்த அம்மையாரின் இல்லம் வந்த அடியவரை, அத்தகைய இறைவனின் அடியார் என்று சொல்லும் திறம் இன்பக்குவதாய் உள்ளது.

17

வேதங்கள் மொழிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டர் நிலைகண்டு
நாதன்ற ணடியாரைப் பசிதீர்ப்பே னென்னன்னிப்
பாதங்கள் னிளக்கந்த முன்னளித்துப் பரிகலங்கவத்
தேதந்தீர் நல்விருந்தா னின்னடிசி ரூட்டுவார்

18

பதவரை

வேதங்கள் மொழிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டர் நிலைகண்டு - வேதங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பெருமானுக்கு உண்மைத் தொண்டரான அச்சிவனடியாரின் பசித்த நிலைகண்டு, நாதன்தன் அடியாரைப் பசிதீர்ப்பேன் என நண்ணி - தலைவரான அப்பெருமானின் அடியவரது பசியினைப் போக்குவேன் என்று அவரை அனுகி, பாதங்கள் னிளக்க நீர் முன் அஷ்டது - அவரின் காலகளைக் கழுவதற்கு நீரினைக் கொடுத்து, பரிகலம் கூலத்து - உண்ணுதற்கான பாத்திரத்தையும் வைத்து, ஏதும் நீர் நல்விருந்தா அடி 4

தால் - குற்றம் தவிர்ந்த நல்ல விருந்தாக, இன்னடியில் ஊட்டுவர் - இனிய சுவை நிறைந்த உணவினை அருந்துவாராகி,

பொழிப்புரை

வேதங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இறைவனின் உண்மைத் தொண்டர்தம் பசியினைப் புனிதவதியார் நோக்கினார். “சிவனடியாரின் பசியைப் போக்குவேன்” என்று உளங்கொண்டார். அடியவரின் கால்கள் கழுவுதற்கு நீர் வழங்கினார்; அவர் முன்பு உணவு உண்ணும் பாத்திரத்தை வைத்தார்; அப்பாத்திரத்திலே நல்ல விருந்தாக இனிய உணவினைப் படைத்து ஊட்டுவாராகி.

விளக்கம்

வேதங்கள் மொழிந்த பிரான் என்ற தொடருக்கு வேதங்களால் “இவனே பரம்பொருள்” என்று போற்றப்பட்ட சிவபெருமான் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். சிவனடியார் இல்லம் வந்தால் அவர்களின் பாதங்களைத் தம் கைகளாலேயே கழுவி வணங்கி உபசரித்தலே சௌவரபு. அப்பூதியடிகள் நாயனார் தம் இல்லத்திற்கு எழுந்தருளிய திருநாவுக்கரசர் பெருமானுக்கு அவர் திருமூது செய்யமுன் தாமே அவரின் திருப்பாதங்களைக் கழுவி, சிறந்த ஆசனத்தில் ஏற்றி வைத்தார் என்பதை,

அருந்தவர் எழுந்துசெல்ல அடியினை விளக்கி வேறேர் திருந்தும் ஆசனத்தில் ஏற்றிப் பரிசல் திருத்துமுன்னர் (தி. பெ. பு. அப்பூதியடிகள் நாயனார் புராணம் - 31)

எனவரும் பாடல் அடிகளால் அறியலாம். ஆனால், புனிதவதியாரோ சிவனடியார்தம் கால்களைக் கழுவ நீரினை அளிக்கின்றார். புனிதவதியார் இல்லாம்க்கையினை மேற்கொண்ட பெண்மணியாதலால் அவர் தம்மைக் கொண்டவனது மேனி தவிர வேறு எவரின் உடலையும், அவர் முதிய சிவனடியாராயினும் தீண்டார் என்பதைக் காட்டச் சேக்கிழார் ‘பாதங்கள் விளக்க முன் நீர் அளிந்து’ என்று குறித்தார். அதனேடு எத்தகைய பசி வாட்டினாலும் கால்முகம் கழுவாது உணவு உண்டல் ஆசாரம் அன்று என்பதையும் சுட்டினார். சிவனடியாரைப் பசி தீர்ப்பேன் என்ற தொடரில் ஐ உருபு ஆரும் வேற்றுமை உருபிற்குப் பதிலாய் வந்துள்ளமையால் வேற்றுமை மயக்கமாயிற்று. சிவனடியாரது பசி தீர்ப்பேன் என்று விரித்துப் பொருள் கொள்க.

புனிதவதியார் கயிலாயபதீயாகிய சிவபெருமானால் ‘நம்மைப் பேணும் அம்மை’ என உமாதேவியாருக்கு அறிமுகம் செய்யப்படும் பெருமைக்கு உரியவராவார். இக்காரணத்தினாலேயே அவரின் வரலாற்றைக் கூறவந்த

சேக்கியார் அவருக்குக் காரைக்காலம்மையார் என்ற சிறப்புத் திரு
நாமத்தை வழங்கினர். இத்தகைய பெருமாட்டி அடியவருக்குத் தாய்
போல உள்ளன்போடு உணவிலை ஊட்டினார் என்ற குறிப்புத் தோன்ற
'ஊட்டவோர்' எனக் குறித்தமை மிக்க நயம் உடையது.

18

கறியமுதல் குதவாதே திருவமுது கைகூட
வெறிமலர்மேற் றாங்கியார் விடையென்ற எடியாரே
பெறலரிய விருந்தாறுற் பேறுதன்மே வில்லையெனும்
அறிவினரா யங்கமுது செய்வதனுக் காதரிப்பார்

19

தாதவரை

கறி அமுது அங்கு உதவாதே திருவமுது கைகூட - கறியாகிய அமுதம்
அதுகாலை (சமைத்து முடியாக்கையால்) உதவ முடியாது திரு அமுதா
கிய அன்னம் மட்டுமே நிறைவேறி இருக்க, வெறிமலர்மேல் திரு அணை
யார் - மனம் பொருந்திய (உச்சியிலிருக்கும் ஆயிர இதழ்த்) தாமரை
யென்னும் யோகத்தானத்தில் அமர்ந்தருளும் பராசத்தியை ஒத்தவரான
புனிதவதியார், விடையென்தன் அடியாரே பெறலரிய விருந்தாறுல் - இடப
வாகனரான சிவப்ரானின் மெய்த் தொண்டரே பெறுதற்கு அரிய கல்
விருந்தாய் அமைவாரானால், பேறு இதன்மேல் இல்லை எனும் அறிவினராய் -
இதனிலும் மேலாவது இல்லை என்னும் ஞானம் கைவரப்பெற்றவராய்,
அமுது செய்வதனுக்கு ஆதரிப்பார் - (சிவனடியார்) உணவு உண்பதனை
விரும்பினவராகி,

பொழிப்புரை

சிவனடியார் உணவுண்ண வந்தபொழுது அன்னம் மட்டுமே
சமைக்கப்பட்டிருந்தது. கறியமுது நிறைவேறியிருக்கவில்லை. பரா
சத்தி போன்ற புனிதவதியார் "சிவனடியாரே விருந்தின்ராய் எழுந்
தருளியுள்ள பொழுது இதனிலும் பெறுதற்கு அரிய பேறு வேறு
இல்லை" என்னும் உணர்வினைப் பெற்றார். அவரை எவ்வாறுயினும்
உண்பித்தல் வேண்டும் என்ற விருப்பத்தினை உடையவராகி,

விளக்கம்

அன்னம் (சோறு) கறி ஆகியவற்றை அமுது என்று கூறும் நயம்
நோக்கத்தக்கது. (வெறிமலர்மேல் திரு) என்பதற்கு குறித்தக் பொருள்
சிவக்கவிமணியின் விளக்கவுரையிலே காணப்படுவது. இவ்வாறு அவர்
கருத்துக் கொள்வதற்கான காரணம் இரண்டாம் பாடவிலேயே தரப்
பட்டது.

கணவன் அனுப்பிவைத்த மாங்கனிகளில் ஒன்றினைக் கறியமுதுக்கு
மாற்றுக அளிப்பது என்ற முடிவினைப் புனிதவதியார் கொண்டனர் என்

பது இப்பாடலாலே குறிப்பாக உணர்த்தப்படுகின்றது. இல்லத்தலைவன் அனுப்பிய பொருளை அவனது ஒப்புதல் பெறுது அளிப்பது தவறு என்ற எண்ணமும் தயக்கமும் புனிதவதியாருக்கு ஏற்படுகின்றன. “ஆயின் சிவனடியாருக்குத் திருவழுது அளிப்பதாலே ஏற்படும் புண்ணியத்திற்கு ஈடு இனை எதுவும் இல்லை. ஆதலால் மாங்கனியை அளிப்பேன்’ என்ற தீர்மானத்திற்கு அம்மையார் வந்துவிடுகின்றார். கற்பயே அணிகலமாய்ப் பூண்ட அவர் தமக்குக் கிடைக்கும் பேறு தம் கணவனுக்கும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையாலேயே இவ்வாறு தீர்மானிக்கின்றார் என்று கொள்ளல் வேண்டும். உணர்வு - ஞானம், ‘அடியாரே’ என்ற சொல்லில் வரும் ஏதாரம் உயர்வு சிறப்புப் பொருளில் வந்ததோர் இடைச்சொல். 19

இல்லான் கைக்கவென்த தம்பக்கல் முன்னிருந்த
நல்லநறு மாங்கனிக் ஸின்டினிலொன் ரைக்கொண்டு
வல்விரைந்து வந்தண்ணந்து படைத்துமன மசிப்பசியினால்
அல்லரிப் பவரடியார் தமையழுது செய்வித்தார்

20

பதவனை

இல்ஆளன் - இல்லத்தை ஆள்பவனுகிய தம் கணவன், கைக்க என்த தம்பக்கல் முன் இருந்த - “இவற்றை வைக்க” என்று அனுப்பித் தம் மிடத்தே முன்பே இருந்தவையான, நல்லநறு மாங்கனிகள் இரண்டினில் ஒன் ரைக் கொண்டு - நல்ல சுவை நிறைந்த மாங்கனிகளில் ஒன் றினை எடுத்துக் கொண்டு, வல்விரைந்து வந்து அணைந்து - பிக விரைவாக வந்து அடியவர் அருகு சேர்க்கு, படைத்து - அதனை உணவு உண்ணும் கலத் திலே வைத்து, மன பதிப்பசியினால் அல்ல தீர்ப்பவர் அடியார் தமை அழுது செய்வித்தார் - உள்ளம் நிறைந்த மகிழ்ச்சியோடும், துன்பங் தீர்ப்பவரான இறைவனின் அடியவரை உணவு உண்பித்தார்.

பொழிப்புரை

தம் தலைவனுன பரமதத்தன் “வைக்க” என அனுப்பிய இரண்டு மாங்கனிகளில் ஒன்றினைப் புனிதவதியார் மிக விரைவாக எடுத்து வந்தார்: அதனை அடியவரின் உணகலத்திலே படைத்தார், மன மகிழ்ச்சியோடும் சிவனடியாரை உணவு உண்பித்தார்,

விளக்கம்

இப்பாடலுக்கு முன்னுள்ள இரு பாடல்களிலும் ஊட்டுவார், ஆதிரிப்பார் என்று வந்த இரு மூற்றெச்சங்களும் ஊட்டுவாராகி, ஆதரிப்பாராகி என விரிந்து அழுது செய்வித்தார் என்ற வினைமுற்றுக் கொண்டு முடிந்தன. வல்விரைந்து என்ற சொற்றெழுடர் மிகுந்த விரைவினை எடுத்துக் காட்டி நின்றது. சிவனடியாரின் பசியினைப் போக்கும் பெரிய ஆர்வ

மானது புனிதவதியாரின் உள்ளத்தில் இருந்தது என்பதை இச்சொற் கிருட்டால் ஆசிரியர் புலப்படுத்துகின்றார். மனமகிழ்ச்சியினால் என்பதில் வரும் ‘ஆல்’ உருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது. 20

முப்புறுமத் தளர்வாலு ஸுதிர்ந்துமடு கீயவேட்கைத்
தீப்பசியி னிலையாலு மயர்ந்தலைந்த தீருத்தொண்டர்
வாய்ப்புறுமென் சுவையடியின் மாங்கனியி ஞேடருந்திப்
பூப்பயின்மென் குழன்மடவார் செயலுவந்து போயினார்

21

துவரை

முப்பு உறும் அத்தளர்வாலும் - முதுமை வந்து அடைந்தமையால் ஏற் பட்ட அந்தத் தளர்வினாலும், ஸுதிர்ந்து முடுகீய வேட்கைத் தீப்பசியினிலை யாலும் - நிறைந்து விரைவாக ஏற்பட்ட விருப்பத்தோடு கூடிய தீபோன்ற பசியின் கொடுமையாலும், அயர்ந்து அணைந்த தீருத்தொண்டர் - களைப் படைந்து இல்லம் வந்த சிவனடியாரானவர், வாய்ப்பு உறும் மென்சுவை அடிசில் மாங்கனியினேடு அருந்தி - உவப்பானதும் மென்மையானதும் சுவை பொருந்தியதுமான அன்னத்தை மாங்கனியோடு உண்டு, பூ பயில் மென்குழல் மடவார் செயல் உவந்து போயினார் - பூக்கள் நிறைந்த மென்மையான கூந்தலையுடைய இளங்கையரான புனிதவதியாரின் விருந்து பேனும் நற்செயலை விருப்பத்தோடு பாராட்டிச் சென்றார்.

பொழிப்புரை

முப்பினால் ஏற்பட்ட தளர்வும், முதிர்ந்து விரைந்த பசி வேட்கை யும் தீயாக எழக் களைத்து வந்த சிவனடியார் தமக்கு அளிக்கப்பட்ட இனிய மென்மையான அன்னத்தை மாங்கனியோடு உண்டு மகிழ்ந்து நறுமலர்க் கூந்தலரான புனிதவதியாரைப் புகழ்ந்து பாராட்டித் தம் வழியே சென்றார்.

விளக்கக்மீ

சிவனடியார் முதியவர், மிகுந்த பசித்தீவாட்டக் களைத்துத் தளர்ந்து வந்தவர். அவருக்கு உகந்தது மென்மையும், சுவையும் பொருந்திய உணவு. அது அவருக்கு மாங்கனியோடு கிடைத்தது, முதியவராதலால் அன்னத்தையும், மாங்கனியையும் பிரைந்து நீர்ப்பதமாக உண்டமையைச் சேக்கியார் ‘அருந்தியின்’ என்ற சொல்லாற் பெறவைக்கின்றார். தீப்பசி - தீபோன்ற பசி. உவமைத்தொகை. தீய பசி எனப் பண்புத்தொகையாகக் கொள்வதும் பொருந்தும், வயிற்றுப் பசியை உதாரக்கினி என்பது வடமொழி மரபு. உதரம் - வயிறு. அக்கினி - தீ. 21

மற்றவர்தாம் போயினபின் மனைப்பதீய சீவனிகள்
உற்றபெரும் பகவின்கண் ஞேங்கியபே ரில்லெய்தீப்
பொற்புறமுன் நீராடிப் புகுந்ததிசில் புரிந்தயிலக்
கற்புடைய மடவாருங் கடப்பாட்டி ஹட்டுவார்.

22

பதவுரை

மற்று அவர்தாம் போயினபின் - மற்று அச்சிவனாடியார் சென்ற பிண்பு, மனைப்பதீ ஆகிய வணிகன் - இல்லத்தின் தலைவனும் வணிகன் பரமத்தனு னவன், உற்றபெரும் பகவின் கண் - அடைந்த மத்தியானப் பொழுதிலே, ஒங்கிய பேர் இல் எய்தி - உயர்ந்து ஓங்கிய பெரிய மனையிடத்தே வந்தடைந்து, பொற்பு உற முன் நீராடிப் புகுந்து - சிறப்புப் பொருந்தும் வகையிலே குளித்து மனையிற் புகுந்து, அடிசில் புரிந்து அயில் - உணவினை விரும்பி உண்ண ணத் தொடங்க, கற்பு உடைய மடவாருங் - கற்பு உடையவரான புனிதவதி யார், கடப்பாட்டில் ஹட்டுவார் - மனையாருக்குரிய கடமையில் நின்று உண விளை உண்பிப்பாராகி,

பொயிப்புரை

சிவனடியார் சென்றபின்னர் மத்தியானப் பொழுதில் இல்லத் தலைவனுள பரமத்தன் தனது பெரிய மனையினை வந்தடைந்தான்று முதலில் நீராடிப் பின் மனையிற் புகுந்து உணவினை விரும்பி உண்ண ணத் தொடங்கினான். புனிதவதியார் இல்லாளின் கடமை உணர்வோடு அருகிருந்து, உணவு படைத்து உண்பித்தார்.

விளங்கம்

மற்று என்னும் இடைச்சொல் விளைமாற்றுப் பொருளில் வந்தது. புனிதவதியார் போன்று பரமத்தன் சைவ ஆசாரங்களைக் கடைப்பிடிப்ப வனல்லன். ஆதலின் அவன் நீராடி முழங்கதும் உடனே உணவு உண்ண ணத் தொடங்கி விடுகின்றான். இச்செயலினைச் சேக்கிழார், ‘நீராடிப் புகுந்து அடிசில் புரிந்து அயில்’ என்று மிக நுட்பமாகக் கூறுவது சிந்தனையைத் தூண்டுவதாயுள்ளது. ஓங்கிய பேரில் என்பதற்குப் புனிதவதியார் சிவனடியாரை அமுதாட்டுவதாற் புகழும் செல்வமும் ஓங்கிய பெருமை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

22

இன்னடிசில் கற்கணுட னெய்துமுறை பிட்டதற்பின்
மன்னியசீக்கி கணவன்றன் யனையிடமுன் கைப்பித்த
நன்மதுர யாங்கனியி விருந்ததனை நறுங்கூந்தல்
அன்னமை யார்தாருங் கொடுவந்து கலத்தவித்தார்

23

பதவுரை

இன் அடிசில் கற்கணுடன் எய்தும் முறை இட்டதற் பின் - இனிமையான அன்னத்தினைக் கறிகளோடு படைக்கப்படும் முறையால் இட்ட அதன்

பின்பு, யனிய சீக் கணவன்தன் யனைஇடை முன் வைப்பித்த - லிலையான சிறப்புப் பொருந்திய கணவன் தனது இல்லத்திலே முன்பு வைக்குமாறு அனுப்பிய, நன்மதுர மாங்கனியில் இருந்ததனை - கல்ல சுவை பொருந்திய மாங்கனிகளில் எஞ்சியிருந்த ஒன்றினை, நறுங்கூந்தல் அன்னம் அணியார் தாழும் - நறுமணம் பொருந்திய கூந்தலை உடைய அன்னம் போலும் புனிதவதியார் தாழும், கொடுவெந்து கலத்து அளித்தார் - கொண்டுவெந்து உண்ணுக் கலத்திலே வைத்துக் கொடுத்தார்.

பொழிப்புரை

இன்கவை உணவையும், கறியமுதையும் புனிதவதியார் கணவனின் உண்கலத்திலே முறைமையாகப் பரிமாறினார். பின்பு கணவன்தன் இல்லத்திலே வைக்குமாறு அனுப்பிய இரு மாங்கனிகளில் எஞ்சியதைக் கொண்டுவெந்து அவனது கலத்திலே வைத்துக் கொடுத்தார். விளக்கம்

உனவு வகைகளில் இன்ன இன்னவற்றை இன்ன முறையிலே பரிமாறல் வேண்டும் என்ற முறையை ஒன்று உண்டு. அம்முறையை தவருது அம்மையார் பரிமாறியதிலிருந்து அவரின் இல்வாழ்வு அநுபவம் தெரிய வருகின்றது. அன்னம் அணியார் என்றதனால் அவர் இன்முகத்தோடும் மென்மையோடும் அன்பமைந்து உணவைக் கணவனுக்கு ஊட்டினார் என்ற உண்மை பெறப்பட்டது. இதற்குமுன்னுள்ள பாடவிறுதியில் வந்த ஊட்டுவார் என்ற முற்றெச்சம் அளித்தார் என்னும் இந்தப் பாடவின் இறுதி விளையோடு முடிந்தது. 23

மகைவியார் தாம்படைத்த மதுரயிக வாய்ந்தகனி
தனைநுகர்ந்த வினியசவை யாராமைத் தரவளிகள்
இனையதொரு பழின்று முளததனை யிடுகவென
வணையதுதாங் கொண்டுவர வணைவார்போ வங்கக்கன்று. 24

பதவுரை

மகைவியார் தாம்படைத்த மதுரயிக வாய்ந்தகனிதனை - தன் மனைவியாரான புனிதவதியார் பரிமாறிய சுவை மிகுதியும் உடைய மாங்கனியை, நுகர்ந்த இனிய சுவை ஆராமைத் தார் வளிகள் - சுவைத்து அதன் இனிய சுவையினால் ஆசை சிரம்பாமையினாலே, மாலை அணிந்த பரமதத்தனானவன், இனைய தொரு பழும் ஓன்றும் உளது - இதுபோன்ற பழும் மேலும் ஒன்று உள்ளது, அதனை இடுக என - அதனைக் கொண்டுவெந்து கலத்தில் இடுவாயாக என்று கூற, அணையது தாம் கொண்டுவர அணைவார் போல் - அந்தப் பழுத்தினைக் கொண்டுவரச் செல்வார்போல, அங்கு அகன்றுர் - அந்த இடத்தினின் ரும் நீங்கிச் சென்றுர்.

பொழிப்புரை

மனைவியார் படைத்த சுவை மிகுந்த மாங்கணியினை உண்ட பரம தத்தனுக்கு ஆசை தனியவில்லை. “இன்னும் ஒரு பழம் உள்ளது. கொண்டுவந்து கலத்தில் இடுவாயாக” என்று அவன் தன் மனைவியாரைக் கேட்டனன். அவரும் அதனைக் கொண்டுவரச் செல்வார் போன்று அந்த இடத்தினின்றும் நீங்கினார்.

விளக்கக்கம்

இப்பாடலினுடாகப் பரமத்தனின் தன்னல உணர்வு வெளியாகின் றது. நாச்சுவைக்கு அழிமையான அவன் தன் மனைவியாரைப் பொருட் படுத்தாமல் மற்றைக் கணியையும் கொண்டுவருமாறு பணிப்பது அவன் தனது ஆசைக்கு எளிதில் வசமாகுஞ் தன்மையையே காட்டுகின்றது. அவன் இனிய சொல் பேசி அறியான் என்பது “இனையதொரு பழம் இன்னும் உள்ளது அதனை இடுகே” என்ற அவனது பேச்சின்மூலம் தெரிய வருகின்றது. கனி என்ற சொல்லிற்குப் பதில் பழம் என்ற சொல் கையாளப்பட்டிருப்பதை நோக்குக.

இவ்விடத்திற் புனிதவதியார் தம் கணவனுக்கு உண்மையினை உரையாமல் கணியை எடுத்துவரச் செல்வார்போல உள்ளே சென்றது ஏன், என்ற வினா எழுதல் இயல்லே. எதனையும் கைம்மாறு கருதியே செய்து பழாய் தம் கணவன் தான் வைக்குமாறு அளித்த கணியினைச் சிவன்டியா ருக்குக் கொடுத்தமையை விரும்பான் என்பதை அவர் அறிவார். அதனால் அவன் சுடுசொல் எவையேனும் கூறல் கூடும், அவ்வாறு கூறுவது தம்மைச் சுட்டுவதாயிருப்பின் அதனை ஏற்று, மறக்க அவர் தயங்கார். ஆயின் சிவன்டியாரைக் குறை கூறினால் அது அவனுக்குப் பாவமாகும் என்ற உணர்வே அவர் உண்மையினைக் கூறத் தயங்கி உட்சென்றமைக்குக் காரணம் எனலாம்.

24

அம்பழங்கு நின்றயர்வா ராங்களிக்கங் கென்செய்வார்
மெய்ம்மறந்து நினைத்துற் ர விடத்துவம் விடையவர்தார்
தம்மனங்கொன் ஸோந்தலுமே யவராளாற் ரூஞ்குமூலார்
கைம்பழங்கு வந்தருந்த ததிமதுரக் கனியொன்று.

25

பதவுரை

அம்பழங்கு நின்று அயர்வார் - அந்தப் பக்கத்திலே வின்று அவர் மனங்களைவார், அருங்களிக்கு என் செய்வார்? - அரிய மாங்களியைப் பெற அவர் என்ன செய்வார்?, மெய்ம்மறந்து நினைத்து உற்ற இடத்து உதவும் விடையவர் தான் - மெய்ம்மறந்த விலையினராகி விளைந்து, துனபம் ஏற்படு மிடத்து உதவி செய்தருளும் இடபவாகனராகிய சிவபெருமானின் திரு

வடிகளைத் தம் மனம் கொண்டு உணர்தலும் - தமது உள்ளத்திலே இருத்தி உணர்ந்து உருகியதும், அவர் அருளால் - இறைவனது திருவருளால், அதீமதுரக் களி ஓன்று - மிருந்த சுவையுடைய மாங்களி ஓன்று, தாழ்க்குச் சார் கைம்மருங்கு வந்து இருந்தது - தாழ்ந்த கூந்தலை உடையவரான புனிதவதியாரின் கரத்திலே வந்திருந்தது.

பொழிய்புரை

புனிதவதியார் அவ்விடத்திலே நின்று மனந்தளர்ந்தார்: அரிய மாங்களியினைப் பெற அவரால் எவ்வாறு கூடும்? ஆபத்து வேளையில் உதவும் அப்பணை அவர் நினைந்து உருகினார். அதுகாலை மிக்க சுவையுடைய மாங்களி ஒன்று இடபவாகனர் திருவருளால் அவர் தம் கையில் வந்திருந்தது:

விளாக்கம்

மெய்ம்மறந்தல் - தம்மை மறந்த பரவச நிலையினை அடைதல். தமது வாழ்வு முழுவதும் இறைவன் திருத்தாள்களையே பற்றி அவற்றில் தோய்ந்திருந்தவாதலால் மெய்ம்மறந்த நிலையிலும் இறைவனின் எண்ணமே அவர் உள்ளத்தில் மிக்கிருந்திருத்தல் வேண்டும். “என்னுவார் நெஞ்சில் நண்ணுவான் ஈசன்” என்பதற்கிசைய அவரின் அந்த அயர்ச்சி நிலையிலும் அவர் செய்த ஒருக்கணத் தியானம் இறைவனின் திருச்செவி களில் வீழ்ந்தது. ஆபத்பாந்தவனுன் அவன் அருள் அந்தக்கணத்திலே அதீமதுர மாங்களியாய் அம்மையாரின் கரத்தில் வந்து அமர்ந்தது. நன் மதுர மாங்களி, மதுரமிகவாய்ந்த களி என்று பலவாறு பரமதத்தன் கொடுத்தனுப்பிய களிகளைக் குறித்த ஆசிரியர் இறைவனின் திருவருளாற் கிடைத்த களிக்கு ‘அதீமதுர மாங்களி’ என்று புதிய அடை அளித்திருப்பதை நோக்குக. 25

மற்றதனைக் கொடுவெந்து மகிழ்ந்திடலு மயின்றதனில்

உற்றகவை மழுதினுமேற் படவளதா யிடவிதுதான்

முற்றருமான் கனியன்று முவலகிற் பெற்கரிதால்

பெற்றதுவே ரெங்கேன்று பெய்வண்யார் தமைக்கேட்டான். 26

பதவுரை

மற்று அதனைக் கொடுவெந்து மகிழ்ந்து இடறும் - மற்று அந்த மாங்களி யினைக் கொண்டுவெந்து மகிழ்ச்சியோடு கணவனின் உண்கலத்தில் இதே லும், அயின்று அதனில் உற்ற சுவை - அதனை உண்டு அதனால் அடைந்த சுவையானது, அழுதினும் ஸேப்பட உளதாய் - தேவாமிரதத்திலும் மேலான தாய் விளங்கிட, இதுதான் முன்தழும் மாங்களி அன்று - இது நான் முன்பு தந்த மாங்களி அன்று, முவலகிற் பெற அரிது - சுவர்க்கம், பூமி, பாதா கா அ 45

என் ஆகிய முன்று உலகங்களிலும் பெறுவது அரிது பெற்றது வேறு என்கு? - இதனைப் பெற்றது வேறு என்கு? என்று பெய்வணியார் தமைக் கேட்டான் - என்று தெரிந்தெடுத்த வளையல்களையணிந்த புனிதவதியாரைப் பரமத்தன் கேட்டான்.

பொழிப்புக்குரை

புனிதவதியார் தாம் பெற்ற மாங்கனியைக் கொண்டுவந்து கன வளின் உண்கலத்தில் இட்டார். அதனை உண்ட பரமத்தன் அதன் சுவை தேவாமிர்தத்தையும் விஞ்சியுள்ளமையை உணர்ந்தான். “இது முன்பு நான் தந்த மாங்கனி அன்று இதுபோன்ற கணியினை மூவுல கங்களிலும் பெறல் அரிது. வேறு என்கே இதனைப் பெற்றுய?..” என்று மனைவியாரை வினாவினான்.

விளக்கம்

பரமத்தன் உண்ட தெய்வ மாங்கனி அவன் உள்ளத்திலும் ஒரு சிறிது ஓளியைப் பாய்ச்சியது போலும். பழும் என்று கேட்டவன் இப் பொழுது கிடைத்த மாங்கனியை உண்டதும் அதனைக் ‘கனி’ என்றும் ‘அமுதத்திலும் விஞ்சிய சுவையுடையது’ என்றும் ‘மூவுகத்திலும் இது போற் கிடைத்தல் அரிது’ என்றும் பலபடப் பாராட்டுவின்றுன். அவன் கூறியது உண்மையே! சிவப்ரானுல் அருள்பட்ட கனி மூவுகத்திலும் பெறுவதற்கு அரிதானது என்பதில் ஜயமும் உண்டோ?

26

அவ்வரைகீட் டழுமடவர உருஞ்சுடைய சிந்தஞ்சுஞ்சு
செவ்வியபே ரூஸ்விளம்பும் தீரமன்றென் நுரைசெய்யார்
கைவருகந் புடைசீற்யாற் கணவலுகர காவரமை
மெய்வழிபன் றெனினம்பல் விடமாட்டார் விதிப்புறவார்.

27

பத்துக்குரை

அவ்வரை கேட்டலும் - பரமத்தன் கூறிய அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டலும், யடவார் அருளுகையார் அன்று அருளும் - புனிதவதியாரான வர், அருளை உடையவரான இறைவன் கொடுத்தஞ்சூஞும், செவ்விய பேர் அரூள் விளம்பும் நீறும் அன்று என்று உரை செய்யார் - செம்மையான பெரிய அருளின் நீறும் பிறர்க்கு எடுத்துக் கூறக்கூடியதன்று என்று அதனைக் கூருராயினார். கைவரு கற்புடை நெறியால் கணவன் உரை காவரமை மெய்வழி அன்று - பயின்று தேர்ந்த கற்புடை நெறி காரணமாகக் கணவனுக்கு உண்மையை உரையாமை உண்மையான நல்ல வழியும் அன்று, என விளம்பல் விடமாட்டார் விதிப்புற உறுவார் - என்று (உண்மையைக்) கூரும் விடமாட்டாதவராய் நடுக்கம் உற்றுர்.

பொழிப்புரை

பரமதத்தன் இவ்வாறு கூறலும் அதனைக் கேட்ட புனிதவதி யார், பேரருளாளரான இறைவன் தமக்குச் செய்தருளிய அருட் டிறத்தை எடுத்துக் கூறல் முறையன்று எனக் கூறமாட்டாதவராயும், அதேபொழுது கணவனுக்கு உண்மையைக் கூறுமை கற்புடைய நெறியன்று என்று கூருது விடமாட்டாதவராயும் நடுக்கம் உற்றார்: விளக்கம்

'கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர்' என்பது முதுமொழி, இறைவனின் திருவருட் செயலால் நிகழ்ந்தவற்றிற்குச் சாட்சியாய் இருப்போர் அதனைப் பிறக்கு வெளிப்படக் கூறுதல் திருவருஞ்கு மாருன செயலாகும். 'கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்' என வாழும் கற்புடைய மாதரோ எந்த உண்மையினையும் தம் கணவருக்கு எடுத்துக் கூருதிரார். ஆக இவ்விருவகை முரண்பாடுச்சூக்குமிடையே 'இருதலைக் கொள்ளி யுள் ஏறும்புபோல்' இடர்ப்படும் நிலை புனிதவதியாருக்கு ஏற்படுகின்றது. இப்பாடவிலே சேக்கிறார், அருளின் சிறப்பினைப் புலப்படுத்த, அருள் என்ற சொல்லினை முன்று இடங்களிற் கையாண்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

27

செய்தபடி சொல்லுவதே கடனென்னுஞ் சீலத்தால்
மைதகழற்யுங் கண்டாசே வடிகள்மனத் துறவனங்கி
எய்தவருங் களியளித்தா ரியாடென்னுங் கணவனுக்கு
மொய்தருடுங் குழந்மடவார் புகுந்தபடி தனிமொழிந்தார்.

28

பதவுரை

செய்தபடி சொல்லுவதே கடன் என்னும் சீலத்தால் - இறைவன் தமக்கு மாங்கனியினை அருள் செய்தவாறே சொல்வதுதான் தமக்குக் கடமை என்ற ஒழுக்கத்தினால், மைதகழற்யுங் கண்டாசே சேவடிகள் மனத்து உற வணங்கி - மைபோலும் கரிய விடம் வளர்தற்கு இடமான நீலகண்டரின் சீவந்த திருப்பாதங்களை மனத்திலே பதியுமாறு வணங்கி, எய்த அருங் களியளித்தார் யார் என்னும் கணவனுக்கு - அடைவதற்கு அரியதான் மாங்கனியை அளித்தவர் யார் என்று கேட்கும் கணவனுக்கு, மொய்தரு பூங்குழல் மடவார் - பூக்கள் நெருங்கப்பெற்ற கூந்தலை உடைய புனிதவதியார்' புகுந்தபடியை மொழிந்தார் - தமது கையிலே மாங்கனி புகுந்த வகையினை எடுத்துரைத்தார்.

பொழிப்புரை

இறைவன் தமக்கு அருள் செய்த வகையினை உரைத்தலே தமது கடமையென்று புனிதவதியார் உறுதிபூண்டார்; நீலகண்டரைத் தமது

மனத்திற் பதித்து வழிபட்டார்; “‘மாங்கனியினை யார் அளித்தனர்?’” என்று வினாவிய கணவனுக்கு அது தம் கைகளிற் புகுந்த வகையினை எடுத்துரைத்தார்.

விளக்கம்

இப்பாடலிலே ‘மைதவழும் கண்டர்’ என்ற சொற்றெடுத் திரும்பும் நயம் மிக்கது. தேவரும் அசுரரும் பாற்கடலிலே அமிர்தத்தினைக் கடைஞ் தெடுக்க முயன்றபோது பாற்கடலிலிருந்து கொடிய ஆலகால விடம் சிளம்பி இரு பகுதியாரையும் அழிக்க முற்பட்டது. அதுகண்டு அவர்கள் தம் உயிர்களைக் காப்பதற்குச் சிவபெருமானிடம் சரண்புகுந்தனர். தம் மைச் சரணாடைந்தவரைக் காத்தற்பொருட்டுச் சிவபெருமான் ஆலகால விடத்தை உண்டனர் என்றும், அது அவர்தம் திருமேனியிற் சென்று சுவருவண்ணம் உமாதேவியார் அவரின் திருக்கழுத்தைப் பற்ற அது அங்கேயே தங்கி நின்றது என்றும், புராண வரலாறு உண்டு. செம் மேனி எம்மானு சிவபெருமானின் கண்டத்திலே நீலங்கி நஞ்சு நின்று நண்டத்தைக் கறுக்கச் செய்தது. அதனால் சிவபிரான் நீலகண்டருமானார். அடியவரின் பாவங்களைத் தாம் சுமந்து அவருக்கு அருள் செய்யும் இறைவனின் திருவருட்டிற்குத்துக்கு இஃது சிலைத்த அறிகுறியாகும். தமக்குச் செய்த அருளை எடுத்து உரைத்தல் பாவமாயினும் அதனை அவர் மன்னித்தருளுவர் என்ற குறிப்பினால் ‘நீலகண்டரை மனத்துற வணங்கி னார் புனிதவதியார்’ என்று சேக்கிமார் மிக நுட்பமாக எடுத்துரைத்துள்ளார். மைபோலும் கறுத்த நஞ்சு, மை என்ற சொல் மாதுதிரையாற் கூறப்பட்டமையால் மை உவமவாகுபெயர். ‘புகுந்தபடி’ என்பதற்குச் ‘சிவனடியார் இல்லத்திற் புகுந்தது தொடக்கம் நிகழ்ந்தவை யாவும்’ எனப் பொருள் கொள்ளலும் பொருந்துவதே. ‘எய்த அருங் கனி’ என பதற்குத் தனதுதனால் அடைதற்கு அரிதான மாங்கனி புனிதவதியாரை மனைவியாராகப் பெற்றதனால் எய்த எளிதாயிற்று எனப் பொருள் விரிக்கலாம்.

28

ஈசனாரு னெனக்கேட்ட வில்லிறவு எதுதெளியான்
வாசமலர்த் திருவளையார் தமைநோக்கி மற்றிதுதான்
தேசுடைய சடைப்பெருமான் திருவருளே னின்னமுமோ
ஆசில்கனி யவனரூளா வழைத்தளப்பா யெனுமெறிந்தான்.

29

பதவுரை

ஈசன் அருள் னெனக்கேட்ட இல்லிறவன் - (அதிமதுர மாங்கனி) கிடைத் தமை இறைவனின் திருவருளே என்று சொல்லக் கேட்ட இல்லத் தலைவனுள பரமதத்தன், அது தெளியான் - அக்காற்றினைத் தெளியாதவ

ஞீய, வாசமலர்த் திருஅணியார் தகை நோக்கி - மனம் பொருந்திய (உச்சித் தானமாகிய) ஆயிர இதழ்த் தாமரையின்கண் வீற்றிருந்தருளும் பரா சத்தியை ஒத்த புனிதவதியாரை நோக்கி, மற்று இதுதான் - மற்று இந்த மாங்கனிதான், தேசு உடைய சடைப்பெருமான் திருவருளேல் - ஓளி பொருந்திய சடாபாரத்தினை உடைய சிவபெருமானின் திருவருளாற் கிடைத்த தென்பது உண்மையானால், இன்னமும் ஒர் ஆசு இல் கனி - மேலும் ஒரு குற்றமற்ற மாங்கனியை, அழைத்து அளிப்பாய் என யொழிந்தான் - அழைப்பித்துத் தருவாய் என்று கூறினான்.

பொழிப்புரை

“இம்மாங்கனி சசனது திருவருளாலே கிடைத்தது” என்று புனிதவதியார் கூறியதை இல்லத் தலைவனுன் பரமதத்தனாலே தெளிந்து கொள்ளல் கூடவில்லை. அவன் பராசத்தி போன்ற தன் மனைவியாரை நோக்கி, “சசனது திருவருள்தான் இந்த மாங்கனி என்றால் இன்னும் ஒரு கனியினை அழைத்து எனக்குத் தா” என்று கேட்டான்.

விளக்கம்

சசன் அளித்தருளிய மாங்கனியின் அதிமதுரச் சுவையிலே ஈடு பட்ட பரமதத்தன் சில கணங்கள் ஓளி பெற்றுத் திடீழ்ந்தான். ஆனால் மறுகணமே அவனது பழைய இயற்கை திரும்பிவிடுகிறது. சிவஞானத் தெளிவு இல்லாமையால் இறைவனின் திருவருளில் அவனுக்கு அவங்ம பிக்கை ஏற்படுகின்றது. சேக்கிழார் எள்ளற் குறிப்பாக அவனை இல் விறைவன் என்று குறிப்பது பொருந்துவதே என்னும் எண்ணம் உண்டாகின்றது: இல்லிறைவன் என்பதற்கு ஞானத்தெளிவு இல்லாத தலைவன் என்றும் கூறலாம்.

29

பாங்ககன்று மனைவியார் பனியணிவார் தயைப்பரவி
கங்கிதளித் தருளீரே வென்றுகரபொய் யாமென்ன
மாங்கனியான் றருளால்வந் தெய்துதலு யற்றதனை
ஆங்கவர்கைக் கொடுத்தலுமே யதீசபித்து வாங்கிறான்.

30

பதவுரை

பாங்கு அகன்று - பக்கத்தே நீங்கிச் சென்று, பனிஅணிவார் தயைப்பரவி - பாம்பினை அணிபவரான சிவபிராஜைப் போற்றி வணங்கி, சங்கு இது அளித்து அருளீரேல் என் உரை பொய்யாம் என்ன - இதுகாலை இந்த மாங்கனியினை அடியேனுக்குக் கொடுத்து அருள் செய்யாது இருப்பிராகில் நான் சொன்னவை பொய்யாகிவிடும் என்று கூற, மாங்கனி இன்று அருளால் வந்து எய்துதலும் - மாங்கனி ஒன்று சிவனருளால் வந்து

கையில் அடைதலும், மற்று அதனை - மற்று அந்த மாங்கனியினை, ஆய்வு அவன் கைக்கொடுத்தலுமே - அவ்விடம் சென்று அவனது கையிற் கொடுத்தவுடன், அதையித்து வாங்கினான் - பரமத்தன் வியப்போடு அதனை வாங்கினான்.

பொழிப்புரை

பரமத்தன் இவ்வாறு கூறப் புனிதவதியார் அவ்விடத்தினின் ரூம் நீங்கி உட்சென்றார். பாம்பினை அணிந்த சிவப்பிரானை வணங்கி வழிபட்டார். “தேவரீர் மாங்கனி அளித்து அருளாவிட்டால் எனது உரை பொய்யாகும்” என்று இறைவனைக் குறையிரந்தார். அந்தக் கணத்திலே இறைவனருளால் மாங்கனி ஒன்று அவர் கைக்கு வந்தது. அதனை அவர் கொண்டு சென்று பரமத்தனின் கையிற் கொடுத்தார். அவனும் அதிசயத்தோடு வாங்கினான்.

விளக்கம்

புனிதவதியார் “என் உரை பொய்யாகும்” என்று வருந்தியமை தமக்கு வரும் பழியைக் கருதியன்று. திருவருள் பொய்த்துவிடும் என்ற அச்சத்தினாலேயே அவர் அவ்வாறு உரைத்தார். “பணி அணிவார்” என இறைவனைக் குறித்தமை, புனிதவதியார் பின்னர் தாம் பாடப்போ கும் பாமாலைகளிலே பெரும்பாலான இடங்களில் இறைவனின் பாம்பைப் பாடுவதை மனங்கொண்டோமு. முன்பு புனிதவதியார் பெற்றது அதிமதுர மாங்கனி. ஆனால் இரண்டாவது முறை அவர் பெற்ற மாங்கனிக்கு எவ்வித அடையும் குறிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் அடுத்த பாடவில் இம் மாங்கனி மறையும் செய்து குறிக்கப்படுவதும், அதனைச் சுவைக்கும் பேறு பரமத்தனுக்குக் கிடைக்காமல் போவதுமேயாம். இந்தப் பாடவினையுடேது வரும் பாடவின் யாப்பும் மாறுகின்றது. புனிதவதியாரின் இல்வாழ்க்கை இனிப் புதிய திருப்பம் பெற்று மாறுவதற்கு ஏற்பங் சேக்கி மாரும் யாப்பினை மாற்றி விடுகின்றார்.

30

வளிக்குந் தன்கைப் புக்க மாங்கனி பின்னைக் காணுன்
தனிவரும் யயமேற் கொள்ள வள்ளாந் தடுயா செய்தி
அணிகுழ வல்வர வேறே டண்கெனைக் கருதி நீங்குந்
துணிவுகொண் டெவர்க்குந் சொல்லன் தொடர்வின்றி யொழுகுநாளில்

31

பதவுரை

வளிக்குந் தன்கைப் புக்க மாங்கனி பின்னைக் காணுன் - வளிக்குந் பரமத்தனும் தனது கையிற் புகுந்த மாங்கனியைப் பின்னர் காணுதலங்கி, தனிவு அரும் பயம் மேற்கொள்ள - குற்றயாத் அரிய பயமானது மேலிட்டு

எழு, உள்ளமும் தடுபாறு எய்தி - உள்ளத்திலும் தடுபாற்றும் உண்டாகி, அணிகுழல் அவரை வேறு ஒர் அணங்கு எனக் கருதி - அவங்கரிக்கப்பட்ட கூந் தவிணையுடைய அவரை வேறுண ஒரு தெய்வப் பெண் என்று நினைத்து, நீங்கும் துணிவு கொண்டு - அவரை நீங்கிச் செல்லும் உறுதியைக் கொண்டு, எவர்க்கும் சொல்லான் நோட்டு இன்றி முழும் நாளில் - எவருக்கும் நடந்த வற்றைச் சொல்லாதவனும் ஒழுகி வருகின்ற நாளிலே.

பொழிப்புரை

பரமத்தன் தனது கையிற் புகுந்த மாங்கனியைப் பின்பு காணு தவனுகிக் குறையாத பயமும், தடுபாற்றமும் அடையலானன். புனி தவதியாரைத் தெய்வப் பெண் என்றே அவன் நினைக்கத் தொடங்கி னுன்: அதனால் இல்லத்தில் நடந்தவற்றை யார்க்கும் சொல்லாது தன் உள்ளத்திலே மறைத்தவனும் மனைவியாரை நீங்கிச் செல்வது என்று உறுதி பூண்டான். இவ்வாறு அவன் ஒழுகி வரும் நாளிலே,

விளக்கம்

பரமத்தன் திருவருட்டெளிவு பெற்றவனவ்வளன்; உலகியலிலேயே மூங்கிக் கிடந்து, செல்வம் பெருக்குதலே குறிக்கோளாய் வாழ்ந்தவன். அவனுக்குப் புனிதவதியார் பயபத்திக்குரிய தெய்வப் பெண்ணாகவே தோன் றியதில் வியப்பு இல்லை. மற்றவர்க்கு வீட்டில் நிகழ்ந்ததைச் சொன்னால் அவர்கள் நம்பமாட்டார்கள் என்பதும், நம்பினாலும் தன்னைத் தன் மனைவியாரினின்றும் நீங்க விடார் என்பதும் அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தன. இத்னாலேயே அவன் யார்க்கும் எத்தனையும் வெளியிடாததோடு, எப்பொழுது மனைவியாரைப் பிரிவது என்று அற்றம் நோக்கியிருந்தான். “இத்தகைய மிகச் சாமானியனு ஒருவனுக்கா, புனிதவதியாரை மனமுடித்து வைத்தனர்?” என்ற வியப்பேப் எமக்கு முதலில் உண்டாரும். பரமத்தனின் திருமணம் நடந்த வகையினைச் சிந்தித்துப் பார்க்குக்கொழுது இந்த வியற்பிற்கு இடமேயில்லை. வேற்றுரிலிருந்து மனம்பேசி வந்தவர் களுக்கு எவ்வித மறுப்புயின்றுப் பெண் கொடுக்க ஒப்பிய தனத்தனின் செயலும், இந்தத் திருமணம் கிடைத்தற்கு அரிய பேறு என்று மகிழ்ந்து உடனேயே தன்மகனுக்குத் திருமணத்தை நடத்திவைக்கும் நிதிபதியின் அவசரமும் இத்தமிழ்தியரின் இனைவு நீடிக்கமாட்டாது என்ற முடிவையே படிப்பவர்க்கு ஏற்படுத்துவன. கணவன் மனைவியரின் முரணப்பட்ட குணங்களும் இம்முடிவையே பெறவைக்கின்றன.

இப்பாடலை யடுத்துவரும் பதினைந்து பாடல்களிலே ஒரு பாட வில்மட்டும் புனிதவதியார் பற்றிய செய்திச் சுருக்கம் கூறப்படும். பரமத்தன வதைக் கேள்வியற்ற புனிதவதியாரின் சுற்றுத்தவர் அவரை அழைத்துக்

கொண்டு பரமத்தனின் ஊருக்குச் செல்லவுமாகிய செய்திகளே விரிவாக இடம் பெறும். இதிலிருந்து இல்லாம்க்கையைத் தடுத்தற்கு அரிய கடமை ஒன்றுக்கே புனிதவதியார் கருதினார் என்பதும், கணவன் தம்மை நீங் கீச் சென்றதனால் அவரின் மன அமைதி குலைந்துவிடவில்லை என்பதும் தெரிகின்றன.

ஒன்றே நினைந்திருந்தேன் ஒன்றே துணிந்தொழிந்தேன்
ஒன்றேனன் உள்ளத்தின் உள்ளடைத்தேன் - ஒன்றே காண்
கங்கையான் திங்கட் குதிர்சடையான் பொங்கொளிசேர்
அங்கையாற் காளாம் அது.

(அற்புதத் திருவந்தாதி 11)

என்ற அம்மையாரின் பாடவிலே அவரின் மன அமைதிக்கான புதினின் விடையைக் காணலாம். இதினைச் சேக்கிழார் உள்ளகொண்டதாற்றுன் பரமத்தனைப் புனிதவதியார் கானும்வரை அவரின் நிலைபற்றி வீரித்துக் கூறுதுவிட்டார். மாங்கனியைப் பெற்றுப் பரமத்தன் கையிலே கொடுத் ததோடு புனிதவதியாரின் இவ்வுலங்காறுக்கையின் கதை கனவாய் மறைந்துவிட்டது என்றே கொள்ளலாம். சுருங்கச் சொல்வதாயின் சேக்கிழார் புனிதவதியாரின் இவ்வாழ்வுபற்றிச் சொன்னதிலும் சொல்லாது விட்ட பகுதியில் மூலமே அம்மையாரின் முழுமையை நாம் உணருமாறு செய்துள்ளார். இதுவே சேக்கிழாரின் தெய்வப்புலமைத் திறக்கிற்கு உகந்த எடுத்துக்காட்டாரும்.

31

விடுவதே யென்னமாக மேவிய முயற்சி செய்வான்
படுத்தைப் பரவை மீது படர்கலம் கொண்டு போகி
நெடுநீர் கொண்டுவே னென்ன நீந்தபல் கீஜாரு ராகும்
வடுவில்சீர் வணிகமாக்கள் மரக்கலஞ் சுமைப்பித் தார்கள்.

32

பதவரை

விடுவதே என்னமாக மேவிய முயற்சி செய்வான் - புனிதவதியாரை நீங் குவதே கருத்தாய் அதற்குவேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்பவனுய்ப் (பரமத்தன்), படுத்தைப் பரவையீது படர்கலம் கொண்டுபோகி - முத்து முதலான கடல்படு தீரவியங்கள் படுகின்ற கடவிஞ்மீது செல்லும் மரக்கலங்களைக் கொண்டு சென்று, நெடுநீர் கொண்டுவேன் என்ன - பெருஞ் செல்வத்தினைக் கொண்டுவருவேன் என்று கூற, நீந்தபல் கீஜாருராகும் - வரிசையாய் உள்ள அவனின் உறவினரும் நண்பர்களுமான கூட்டத்தினராம், வடு இல் சீர் வணிகமாக்கள் - குற்றம் இல்லாத சிறப்பினரான வணிகர்கள், மரக்கலம் சுமைப்பித்தார்கள் - மரக்கலம் ஒன்றினைப் புதிதாகச் செய்வித்தனர்.

பொழிப்புரை

பரமத்தன் தன் மனைவியாரை விட்டு நீங்குவதையே கருத்திற் கொண்டவனும், கடல் கடந்து சென்று செல்வம் சேர்க்கப் போவதாகத் தன் உறவினர் நன்பர் பலருக்கும் உரைத்தான். அதனை அவர்கள் நம்பினார்கள். கடலில் செல்வதற்கென அவர்கள் புதிய மரக்கலத்தைச் செய்வித்தனர்.

விளக்கம்

புனிதவதியாரை நீங்கிச் செல்ல ஒரு காரணம் வேண்டும், அந்தக் காரணத்தைப் பரமத்துனின் கிளைஞர்கள் நமபவும் வேண்டும். அவர்கள் அவனது வணிக முயற்சியையும், செல்வம் சேர்ப்பதில் உள்ள வேட்கையையும் நன்கு அறிந்தவர்கள்.

நிகர்ப்பாரிய பெருஞ்சிறப்பின் நிதிபதிதன் குலமகனும்
தகைப்பில்பெருங் காதலினால் தங்குமணை வளம்பெருக்கி
மிகப்புரியுங் கொள்கையினின் மேம்படுதல் மேயினை.

என்று இவனது இயல்பைச் சேக்கியூர் தொடக்கத்திலேயே ஷறியதன் ணோக்கம், அவன் பிரிந்து செல்லுங் காலத்தில் அவன் கூறும் காரணம் நியாயமானதும், உண்மையானதும் என்று கிளைஞர் நம்புவதாகிய தூம் நிலையினை உகந்த முறையில் ஏற்படுத்தவேயாரும். இப்பாடலிலே அக்கா லத்தில் வாழ்ந்த வணிகமாக்களின் இயல்பும் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

32

கலஞ்சயைத் தற்கு வேண்டும் கம்பிய ரூடனே செல்லும்
புங்களில் விரும்பும் பண்டம் பொருந்துவ நிரம்ப வேற்றிச்
சலந்தரு கடவுட் போற்றந்த தலையை நாய்கள் ரூறும்
நலந்தரு நாளி வேற் நாளித்துக் கடன்மேற் போருன்

33

பதவுரை

கலம் கமைத்தற்கு வேண்டும் கம்பியநூடனே - மரக்கலம் கட்டுவதற்கு வேண்டிய தொழிலாளரோடு, செல்லுக் குலங்களில் விரும்பும் பண்டம் பொருந்துவ நிரம்ப ஏற்றி - வணிகத்திற்காய்ச் செல்லும் தேசங்களில் உள்ளோர் விரும்பி வாங்குகின்ற பொருள்களிலே பொருத்தமானவற்றை மிகுதியும் ஏற்றிக்கொண்டு, சலம் தரு கடவுள் போற்றி - நீரிலே பாதுகாப்புத் தரும் வருணனை வணங்கி, தலையை நாய்கள்ருறும் - தலைமை நாயகனு மீகா மனும் (உடனவர்), நலம் தரு நாளில் ஏறி - நாளித்துக் கடவுமேற் போருள் - குளிர்ச்சி பொருங்திய கடலிலே போருன்.

கா ஆ 4 0

பொழிப்புரை

பரமதத்தன் மரக்கலம் இடையிலே பழுதுபட்டால் அவற்றைத் திருத்தவல்ல தொழிலாளரோடு வணிகத்திற்குச் செல்லும் தேசங்க வில் உள்ளவர் விரும்பி வாங்கும் பொருள்களிலே பொருத்தமான வற்றையும் ஏற்றிக்கொண்டு, கடற்றெய்வமான வருணனுக்கு வழி பாடு இயற்றி, கப்பலுக்குத் தலைவனு மீகாமானேடு, தானும் நன்னாள் ஒன்றிற் கப்பலில் ஏறிக் கடல்மேற் போனான்.

விளக்கம்

சேக்கியார் முதலமைச்சராய்ப் பணிபுரிந்தவர்; சிறந்த அறிஞர்; இவற்றேடு உலகியல் அநுபவமும், பற்பல தொழில்களையும் மேற்கொள் வோரை அவதானித்து அவரவர் செயற்றிறங்களை நுட்பமாக எடுத்துரைக்கும் திறனும் வாய்க்கப் பெற்றவர் என்பதற்கு இப்பாடலும் சான்றுகும். வணிகமாக்கள் பிறதேயங்களுக்குக் கடல் கடந்து வணிகம் செய்யச் செல்லும்போது மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் இங்குச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் காட்டப்படுகின்றன. வணிகர் தாம் செல்லும் தேயத்தீ லுன்னோர் விரும்பும் பொருள்கள் இவை என்று அறிவுதோடு அப் பொருள்களில் எவை மரக்கலத்திற் கொண்டுசெல்லப் பொருந்துபவை என்றும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும் என்ற உண்மை இப்பாடலாற் புலப் படுத்தப்படுகின்றது. சென்றுன் என்ற சொல்லிலும் போனான் என்ற சொல் பொருட் பொருத்தம் கூடியதாயுள்ளது. ‘போனவன்’ இனிக் காரைக்காலுக்குத் திரும்பான்’ என்ற குறிப்புப் பொருளை அந்தச் சொல் தந்து ஸ்ரிகிறது.

33

கடன்மிசை வங்க மோட்டிக் கருதிய தேந் தன்னில்
அடைவுரச் சென்று சேர்ந்தங் களவில்பல் வளங்கள் முற்றி
இடைசில நாட்க ணங்க மின்னுமைக் கலத்தீ லேரிப்
படர்புனர் கண்ணி நாட்டேர் பட்டின மருங்கு சார்ந்தான்

34

பதவுரை

கடல்மிசை வங்கம் ஓட்டி - கடலின்கண்ணே மரக்கலத்தினைச் செலுத்திச் சென்று, கருதிய தேயம் தன்னில் - தான் சென்று அடைய என்னிய நாட்டிலே, அடைவு உறச் சென்று சேர்ந்து - அடையும் வண்ணம் சென்று சேர்ந்து, அங்கு அளவு இவி பல் வளங்கள் முற்றி - அந்நாட்டிலே அளவு தில்லாத செல்வத்தினை அடைந்து, இடை சில நாட்கள் நீங்க இங்முயற்சியினிடையே சில நாட்கள் செல்ல, மின்னும் அக்கலத்தில் ஏறி-மீளவும் அந்த மரக்கலத்தில் ஏறி, படரி புனி கண்ணி நாட்டு ஓர் பட்டி னம் மருங்கு சார்ந்தான் - பரந்து செல்லும் நிராற் குழப்பட்ட பாண்டி நாட்டிலே ஒரு துறைமுகப் பட்டினத்தை அடைந்தான்.

பொழிப்புதை

பரமதத்தன் கடவிலே தனது மரக்கலத்தைச் செலுத்தியவனைய்த் தான் விரும்பிய தேசத்தைச் சென்று அடைந்தான்; அங்கு அளவு இல்லாத பெரும் செல்வத்தைத் தொகுத்தான். இம்முயற்சியிலே சில நாட்கள் சென்றன. பின்னர் தனது மரக்கலத்திலே ஏறிப் பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஒரு துறைமுகப் பட்டினத்தைச் சென்றதைந்தான்.

விளக்கம்

புனிதவதியாருடன் தொடர்வு இன்றி வாழ்வதற்கு வெளித் தேசங்களிற் சென்று வணிகம் செய்தலைக் காரணம்காட்டி, அதற்கான ஆயத் தங்களிற் செலவழித்த பரமதத்தன் தான் விரும்பிய தேசத்தைச் சென்றதைகின்றன. அங்கும் இடையூரத் வணிக முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு அவரை மறக்க அவன் முயல்கின்றன; அம்முயற்சியில் ஓரளவு வெற்றி பெற்றபின் நிலையாக வாழ்வதற்குப் பாண்டி நாட்டில் உள்ள துறைமுகப் பட்டினம் ஒன்றிற்கு அவன் வருகின்றன. அவன் முழுமையாகப் புனிதவதியை மறக்கவில்லை என்பதை மேல்வரும் நிகழ்ச்சியாற் சேக்கி மூர் குறிப்பாகக் காட்டுவார். அதனை வருமிடத்தில் விளக்குவோம். புனிதவதியார் வாழ்ந்த சோழ நாட்டிற்கே பிரியாவிடை அளித்து விடுவதை அவன் பாண்டிநாடு செல்வதன்மூலம் ஆசிரியர் புலப்படுத்துகின்றார். 34

அப்பதி தன்னி ஹெரி அலகில்பல் பொருள்கள் ஓக்கும்
ஒப்பின்மா நீதிய மெல்லா மொருவழி பெருக வும்த்து
யெம்ப்புகற் விளங்கு மங்கு விரும்பவேர் வணிகன் பெற்ற
செப்பஞ் கண்ணி தன்னைத் திருமலி வதுவை செய்தான் 35

பதவுதை

அப்பதி தன்னில் ஏறி - பரமதத்தனனவன் அந்தப் பட்டினத்தைச் சென்றதைந்து, அலகு இல் பல் பொருள்களாக்கும் - அளவு இல்லாத வணி கப் பொருள்களாலே தான் ஆக்கிக் கொண்ட, ஒப்பில் மா நீதியமெல் வரம் - நிகர் இல்லாத பெரிய செல்வம் யாவற்றேருடும், ஒருவழி பெருக உம்த்து - இலாபம் என்ற ஒரே வழியிற் பெருகுமாறு செலுத்தி, மெய்ப்புகற் விளங்கும் அங்கு விரும்ப - உண்மையான புகழில் விளங்கும் அவ்வுரினர் யாவரும் விரும்புமாறு, ஒரு வணிகன் பெற்ற செப்பு அருங் கண்ணியை - வணிகன் ஒருவன் பெற்ற சொல்லுதற்கு அரிய கண்ணிப்பெண் ஒருத்தியை, திருமலி வதுவை செய்தான் - செல்வம் பெருக மணம் புரிந்துகொண்டான்.

பொழிப்புதை

பரமதத்தன் அப்பட்டினத்தைச் சென்று அடைந்தான். அங்குத் தான் கொணர்ந்த செல்வதினை மேலும் பெருக்கினான் உண்மை

யான புகழ் விளங்கும் அவ்வூரவர் யாவரும் விரும்பும் வண்ணம் வணிகன் ஒருவனின் கன்னியான மகளைத் திருமணமும் புரிந்தனன்.

விளக்கம்

பரமதத்தன் எங்குச் சென்றிலும் செல்வத்தைப் பெருக்கும் முயற் சியிலேயே தலைவின்றுன். உண்மையான புகழையுடைய அவ்வூரார் அவனது திருமணத்தினை விரும்பினர் என்பதால் அவன் மிகக் குறுகிய காலத்திலே அவர்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரங்களை என்பதே பொருள். இது அவன் உலகியல் வாழ்விலே பெற்றிருந்த அநுபவத் தைக் காட்டுகின்றது. திருமலி வதுவை என்பதால் தனதத்தனிடம் சீத ணம் பெற்றதுபோல இங்கும் மகட்கொட்டையோடு செல்வமும் பெற்றுன் என்ற உண்மையும் உய்த்து உணரத்தக்கதாய் உள்ளது. செப்பருங் கன்னி என்று அவன் மறுமணம் செய்த பெண் குறிக்கப்படுவதால் அவனும் அழகுஙலம், பண்புஙலம் ஆகியன பெற்றவளே என்பது பெறப் பட்டது. ஏறி என்ற விலையெச்சம், குறிப்பாக அவன் பெற்ற ஏற்றத்தை யும் புலப்படுத்துகின்றது. அவ்வூர் - இதில் வந்த ஊர் என்னும் சொல் இடவாகுபெயர். அஃது ஊர் மக்களைக் குறித்தது. 35

பெறலஞ் திருவிழுகைப் பெருமணம் புனர்ந்து முன்னை

அறவிய ஏறுமென் கூந்த ளணங்கிற டிரத்தி வற்றம்

புறமொரு வெளியுருமாற் பொறிந்தசிந் தனையி ஞேடு

முறைமையின் வழாமை வைகி முகவர்ந் தொழுகு நாளில்

பதவரை

பெறல் அரும் திருவிழுகைப் பெருமணம் புனர்ந்து - பெறுதற்கரிய இலட்சம் போன்ற பெண்ணைப் பெரியதாகிய திருமணம் புரிந்து, முன்னை அறல் தியல் நறும் மெங்கூந்தல் அணங்கினான் தீர்த்தில் - முன்பு கருமணல் போன்ற மென்மையான கூந்தலை உடைய தெய்வப் பெண்ணைகிய புனிதவதியார் பக்கம் தூன் நடந்துகொண்டதாகிய (திருமணம் புரிந்து வாழ்ந்து பிரிந்த தாகிய), அற்றம் புறம் ஒரு வெளியுருமாற் - வஞ்சகச் செயலை வெளியில் யார்க் கும் தெரியாதவாறு, பொறிந்த சீந்தனையினேடும் - உள்ளத்தில் மறைத்து வைத்ததினால் உண்டான சிந்தனையோடும், முறைமையின் வழாமை வைகி - (தன் செயல்களில் அதனை வெளியிடாது) ஒழுங்கு முறைமைகளில் ஓன்றும் தவறாது வாழ்ந்து, முகம் மலர்ந்து ஒழுகும் நாளில் - முகத்தில் மகிழ்ச்சியினைக் காட்டி ஒழுகி வருகின்ற நாளிலே.

பொழிப்புரை

பரமதத்தன் பெறுதற்கு அரிய லட்சமி போன்ற பெண்ணைப் பெருமணம் செய்துகொண்டான்: முன்பு தான் மணம் செய்து பின்

மணிவியாரை விடுத்து வந்த வஞ்சகச் செயலினை அவன் வெளியிடாமல் தன் உள்ளத்திலே மறைத்துவந்தான். இதனால் அவன் உள்ளத்திலேயே சிந்தனையும் கலக்கமும் இருந்தன. எனினும் வெளிப்படையாக முறைமை தவறாது நல்லவன்போல அவன் வாழ்ந்து வந்தான். அகத்தின் கலக்கத்தை மறைத்து முகத்தில் மட்டும் மலர்ச்சி காட்டி அவன் ஒழுகி வருகின்ற நாளில் .....

விளக்கம்

பரமதத்தனுக்ரு அவனது மறுமனை வாழ்வில் அமைதி இல்லை. புனிதவதியாராகிய தன் முதல் மணிவியார் தெய்வப் பெண்ணே என்ற அச்சமும் அவனில் விலைத்திருந்தது. புறத்தே அதனைக் காட்டாது, தனது முன்னைத் திருப்பணத்தின் உண்மையையும் வெளியிடாது அவன் வஞ்சனை நிறைந்த உள்ளத்தினால்ய வாழ்ந்து வந்தான். அது அவன் சிந்தனையை எங்கேரும் கலக்கியது என்பதை, ‘பொதிந்த சீந்தனையினேடு’ என்ற சொற்றெடுராற் பெற வைத்தார். முகம் மலர்ந்து ஒழுகும் நாளில் என்பதால் அவன் தன் உள்ள உணர்வுகளையும், இரகசியங்களையும் மறைத்து வைப்பதிலே வல்லவன் என்ற உண்மை புலப்படுத்தப் படுகின்றது. முன்பு காரைக்காலிலும் புனிதவதியாரைத் துறந்து செல்லும் தன் முடிவினை மிகத் திறமையாக மறைத்து வாழ்ந்தவனன்றே? இவ்வாறு தமது எண்ணாங்களைத் தம்முள்ளேயே மறைத்து வாழ்வோரின் உள்ளங்கள் எப்போதும் சஞ்சலம் அடைக்கே விளங்கும். தாம் மறக்க விளைக்கும் சம்பவங்களையும், மனிதர்களையுமே அடிக்கடி அவர்கள் விளைவுர்வர். புனிதவதியாரை அவனுல் மறந்துவிடல் கூடவில்லை என்பதை, ‘பொதிந்த சீந்தனையினேடும்’ என்ற சொற்றெடுராற் குறிப்பாக அறிந்துகொள்ளலாம். இப்பாடவின் மூலம் ஆசிரியரின் உளவியல் அறிவுத் திறனும் நன்கு புலப்படுகின்றன.

36

முருகலர் சோலை முதா ரதன் முதல் வணிக ரோடும்
இருந்திக் கீழவு னென்ன வெய்தீய தீருவின் மிக்குப்
பொருகடற் கலங்கள் போக்கும் புகழினான் மஜை தப்பால்
பெருகொளி விளக்குப் போலோ பெண்கொடி யரிதீர் பெற்றுன். 37

பதவரை

முருக அலர் சோலை முதார் அதன் முதல் வணிகரோடும் - அழகிய மலர்கள் மலர்களின்ற சோலைகளையுடைய பழைமை வாய்ந்த ஊரின்கண்ணேயுள்ள வணிகரிடையே, இருந்திக் கீழவன் என்ன எய்தீய தீருவின் மிக்குப் - பொரிய செல்வத்திற்குத் தலைவனான குபோஜைப் போன்று தான் தேடிப் பெற்ற செல்வத்தின் மிகுதியை உடையவனுகி, பொருகடற் கலங்கள் போக்கும் புக

இனுன் - அலைகள் மோதுகின்ற கடவின்கண்ணே கப்பல்களைச் செலுத்தும் குழி உடையவனு பரமத்தன், பெரு ஒளி விளக்குப் போலோர் பெண் கொடி அரிதீர் பெற்றுன்-பெருகிய ஒளி மேலும் விளக்கமுறுவதாகிய தீபத்தை ஒத்த பெண்கொடிபோலும் மகவு ஒன்றை அரிதாகப் பெற்றுன்.

பொழிப்புரை

தான் குடியேறிய பழைமையான ஊரில் வாழ்ந்த வணிகரிடையே குபேசனைப் போன்று செல்வத்தால் பெருநிலை யடைந்து, வணிகத் திற்குக் கப்பல்களைக் கடவிற் செலுத்துபவன் என்னும் புகழினேடும் வாழ்ந்த பரமத்ததன் தனி குலத்தை முன்னும் பின்னும் விளக்க வந்த தீபத்தைப் போலும் பெண் மகவொன்றை அரிதீர் பெற்றெ ரெத்தான்.

விளக்கம்

செல்வத்தாற் குபேரை ஏத்து விளங்கிய பரமத்ததன் பின்லைச் செல்வத்தில் வறுமைசுற்றிருந்தான் என்பதையும், நீண்ட காலத்தின் பின் அவனுக்குக் குழந்தை பிறந்தது என்பதையும் ‘அரிதீர் பெற்றுன்’ என்ற சொற்றெடுரால் அறிந்துகொள்ளலாம். புனிதவதியாரை நீங்கீவந்து பல வாண்டுகளாயின் என்பதும், இச்சொற்றெடுரால் சிலைவுபடுத்தப் படுகின் றது. ‘முருகு’ என்பது, அழகு, இளமை, மனமுடைமை, தெய்வத்தனமை என்று பல பொருள் தருவதோர் சொல் என்பார் திரு. வி. க. இங்கு அழகு என்ற பொருள் கொள்ளப்பட்டது. அழகு, அத்தையுடைய மலர்களைக் குறித் தமையாற் குணவாருபெயர்.

37

மடக டன்ஜைப் பெற்ற மங்கலம் பேணித் தான்முன்
புதனுறை வஞ்சி நீதை வொருபொரு மனைவி யாரைத்
தொடர்வற நினைந்து தெய்வத் தொழுகுல மென்றே கொண்டு
கடனயைத் தவர்தம் நாயம் காதல்செய் மகவை ஷிட்டான்.

38

பதவுரை

மட மகள் தன்ஜைப் பெற்ற மங்கலம் பேணி - மென்மை பொருந்திய் பெண் மகவைப் பெற்ற மங்கலச் சடங்குகள் யாவும் போற்றிச் செய்து, தான் முன்பு உடன் உறைவு அஞ்சி நீதை - தான் முன்பு கூடி வாழ்வதற்குப் பயன்து நீங்கி வந்த, ஒரு பெரு மனையாரு - ஒப்பற் பெரிய மனையாரின். தொடர்வு அற நினைந்து - முன்னைய தொடர்பினை மிகவும் சிலைந்து, தெய்வந் தொழுகுலம் என்றே கொண்டு - தெய்வமாகிய தொழுதற்குரிய கூட்டத்தி னர் என்றே மனத்திற் கொண்டு, கடன் அமைத்து அவர்தம் நாயம் காதல் செய் மகவையிட்டான் - செய்யவேண்டிய சடங்குகள் யாவும் செய்து அவ

ரின் திருப்பெயரான புனிதவதியார் என்பதைத் தான் அன்பு செலுத்தும் குழந்தைக்கு வைத்தான்.

பொழிப்புரை

பரமத்தன் தன் மகனுக்கு மங்கலச் சடங்குகள் யாவற்றையும் செய்தான். தான் முன்பு கூடிவாழ அஞ்சி நீங்கி வந்த மனைவியாரை மிகுதியும் நினைந்து அவர் தெய்வக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றே முடிவு செய்தான். அவரின் திருப்பெயரான புனிதவதி என்பதைத் தான் அன்பு பூண்ட தன் மகவுக்கு இட்டான்.

விளக்கம்

பரமத்தன் தான் முன்பு அஞ்சி நீங்கி வந்த தன் முதல் மகனவி யாரான புனிதவதியாரையும் அவரின் தொடர்பையும் மிக நினைந்தான் என ஆசிரியர் இப்பாட்டிலே ஒருக்கின்றார். ஆறு - மிதியியாக, மூப்ப தாவது பாட்டிலே 'தொடர்வின்றி ஒழுகின்று' எனக் குறித்தவர் இந்தப் பாடவிலே 'தொடர்வை மிகவிலைந்து' என்று கூறுவது சிந்திக்கத் தக்கது. புனிதவதியாரைப் பிரிந்தாலும் அவரின் தொடர்பையோ சிந்தனையையோ அவனால் எத்தனை ஆண்டு சென்றும் மறத்தல் கூடவில்லை, அவன் நினைவிலே பயத்தோடு கூடிய பத்தி நிலவியே வந்தது என்பது இத்தல் தெரிசின்றது இக்காரணத்தினாலேயே அவர்தம் திருப்பெயரைத் தன் மகனுக்கு இட்டான். அவரை இனித் தன் மனைவியார் என்று நினைப்பதே அவனுக்கு இயலாத ஒன்று என்பதையும் பெயரிட்ட இச்செயல் காட்டுகின்றது. பரமத்தனின் இருள் [அறியாமை] நிறைந்த வாழ்க்கையில் இந்தத் திருநாமத்தைத் தாங்கிய குழவி பெருகிய ஒளிவிளக்காய் ஒளிவிடப் போகின்றது என்னும் உண்மை இதற்கு முன்னுள்ள பாடலாற் காட்டப்பட்டது உறைவு+அஞ்சி=உறைவஞ்சி. சில இடங்களில் முற்றியலுகரமும் வருமாழியில் உயிர்வளின் கெடும் என்பதற்கு ஏற்ப உறைவஞ்சி என்றுயிற்று.

38

இந்தை இவனிங் கெய்தி யிருந்தன ஸிப்பா ஸ்டூம்
கன்னியா மதில்துஷ் மாடக் காராக்கால் வணிக ஒன்
தன்னிகூர் கடந்த செல்வத் தனத்தன் மகளார் தாழும்
மன்னிய கற்பி ணேடு மணியறம் புரிந்து வைக

39

பதவுரை

இந்தை இவன் இங்கு எய்தி இருந்தன - இத்தகைய உயர் நிலையை பரமத்தன் இங்கு அடைந்திருந்தான், இப்பால் நீடும் கன்னியா மதில் துஷ் மாடக் காராக்கால் வணிகனு - இவ்விடமாகிய நெடிய காவற்கட்டு ஆழியாத மதிலாலே சூழப்பட்ட மனைகளோடு கூடிய காரரக்கால் வணிக

கைய, தனிகர் கடந்த செல்வத் தனத்தன் - தனக்கு நிகர் இல்லாத செல்வனுன் தனத்தனின், மகளார் தாழும் - மகளாராகிய புனிதவதியா ரும், மனிய கற்பிரேடு மனையறம் புரிந்து வைக - நிலையான கற்பு நெறியி ஞேடும் இல்லத்தின் தருமங்களைப் பேணிச் செய்பவராய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்க,

பொழிப்புரை

பரமத்தன் பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஊரோன்றிலே இவ்வாறு வாழ்ந்தான்: இவன்றிலே இவ்வாரூக, ஒப்பற்ற பெருஞ் செல்வனுன் காரைக்கால் தனத்தனின் மகளாராம் புனிதவதியார் நிலையான கற்பு நெறியோடு இல்லத்தின் தருமங்களைப் புரிந்தவண்ணம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்க,

விளக்கம்

பரமத்தன் கடல் கடந்து சென்று பெரிய செல்வத்தைத் திரட்டி னன். ஆயின் தனத்தனின் செல்வவளமே அப்பொழுதும் மேம்பட்டு விளங்கியது என்பதைத் தனிகர் கடந்த செல்வத் தனத்தன் என்ற சொற்றெடுராற் பெறவைத்தார். எந்த நிலையிலும் மனஞ் சோராது, அமைதியாகப் புனிதவதியார் தமது மனையறங்களைப் பேணிவந்தார் என்ற உண்மையை இப்பாடல் பெறவைக்கின்றது. மகளார் தாழும் என்பதில் வந்த 'தார்' சிறப்பு நோக்கி அமைந்தது முன்னுள்ள பாடல்களிலும் பின்வரும் பாடல்களிலும் அவ்வாறே பொருள் கொள்க. 39

விளைவளம் பெருக்க வங்க மீதுபோம் பரம தத்தன்
வளர்புகற்ப பாண்டி நாட்டோர் மாநகர் தனின் மன்னி

அளவின்மா நீதிய மாக்கி யமரிந்தினி தீருந்தா ஸென்று

கீராராளி மணிக்கொம் பன்னர் கிணாருந்தாம் கேட்டா ரங்கே 40

பதவுரை

விளைவளம் பெருக்க வங்கம் மீதுபோம் பரமத்தன் - விளைந்துவரும் தன் செல்வ வளத்தினை மேலும் பெருக்க மரக்கலத்தில் போன பரமத்தன், வளர்புகற்ப பாண்டி நாட்டு ஒர் மாநகர் தனில் - வளர்கின்ற புகழோடு கூடிய பாண்டி நாட்டில் ஒரு பெரிய நகரத்தில், மன்னி அளவு இல் மா நீதியம் ஆக்கி - நிலைத்து அளவு கூறவியலாத பெரிய செல்வத்தைத் திரட்டி, அமர்ந்து இனிது இருந்தான் என்று - விழுப்பத்தோடு இனிது வாழ் கின்றுன் என்று, கிளர்ஓரி மணிக்கொம்பு அன்னர் - மேலெழும் ஒளி பொருந்திய அழகிய கொம்புபோன்ற புனிதவதியார்தம், கிணாருந்தாம் கேட்டார் - உறவினர் கேள்வியுற்றனர்.

பொழிப்பு

தனக்கு உண்டாகிய செல்வ வளத்தைப் பெருக்கும் நோக்கோடு கப்பவிற் சென்ற பரமத்தன் பெருஞ் செல்வனையைப் பாண்டி நாட்டி வூள்ள பெரு நகரம் ஒன்றில் நிலைத்து வாழ்கின்றுன் என்ற உண்மையைப் புனிதவதியாரின் உறவினர் கேள்வியுற்றனர்.

விளக்கம்

பரமத்தன் பிரிந்து சென்ற பின்னரும் புனிதவதியார் மனச் சோர்வோ தளர்ச்சியோ அடைந்தார் அல்லர் சிவனடியே சிந்தித்து அவர் தாளினைப் பற்றலே குறியாக அந்தப் பேரானந்த அநுபவத்தைச் சிந்திப்பதும் வந்திப்பதுமே செயலாக அம்மையார் வாழ்ந்தார் என்பதைக் 'கிளர் ஒளி மணிக் கொம்பு அன்னர்' என்ற சொற்றெடு குறித்துக் காட்டுகின்றது.

வணிகர்க்குத் தாம் கேள்வியுற்ற செய்திகள் யாவிலும் மேலாகத் தோன்றியது பரமத்தன் திரட்சிய மாங்கியம் பற்றியதேயாகும். அவ்வாறு திரட்சுவதைப் புகுத்தலும், போற்றுதலுமே அவர்தம் இயல்பு என்பதும் இப்பாடலாற் புலப்படுத்தப்படுகின்றது. 40

அம்மொழி கேட்ட போதே அணங்கனு சுற்றத் தாஞ்சு
தம்பூறு கிணாருப் போக்கி யவனிலை தாழுங் கேட்டு
யம்யகோள் மனத்த ராகி மற்றவ ஸ்ரூந்த பாங்காக்
கொம்மைவெற் முலையினுளைக் கொண்டு போய் விடுவ தென்று. 41

பதவுரை

அம்மொழி கேட்ட போதே - அந்தச் செய்தியினைக் கேட்டபொழுது அணங்கு அ(அ)னு சுற்றத்தாஞ்சு - தெய்வப் பேண்ணைப் போன்ற புனிதவதியாரின் உறவினர்களும், தம் உறு கிணாருப் போக்கி - தம்மோடு நெருங்கி வாழும் உற்றுரை அனுப்பி, அவன் நீலை தாழுங் கேட்டு - அவனது வாழ்க்கை நிலையினைத் தாழும் உறுதியாகக் கேட்டறிந்து, யம்யகோள் மனத்தராகி - மயக்கத்தைத் தருவதாகிய கவலை நிறைந்த உள்ளத்தராகி, மற்று அவன் இருந்த பாங்கா - மற்று அவன் வாழும் இடத்திலே, கொம்மைவெற் முலையினுளைக் கொண்டுபோய் விடுவது என்று - திரட்சி பொருங்திய முலையினுளைக் (புனிதவதியாரை) கொண்டு சென்று விடுவது என்று முடிவு செய்தனர்.

பொழிப்பு

அந்தச் செய்தியினைப் புனிதவதியாரின் உறவினர் கேள்வியுற்றனர்; அதனை உறுதி செய்யுமுகமாகத் தமது உற்றுர் சிவரை அனுப்பா அ 47

பிப பரமதத்தனின் வாழ்க்கை நிலையினை அறிந்து கொண்டனர் : அதனால் அவர்களுக்குக் கவலை ஏற்பட்டது. புனிதவதியாரைக் கொண்டு சென்று பரமதத்தனிடம் சேர்த்து விடுவதே கருமம் என்று அவர்கள் முடிவு செய்தனர் :

விளக்கம்

புனிதவதியாரின் பெற்றேரும் மற்றேரும் செவியழியாகக் கேள்வி யுற்ற செய்தியை நம்பிச் செயலில் இறங்கவில்லை. தமது கிளைஞரை அனுப்பி அஃது உண்மையே என்று முடிவாக அறிந்த பின்னரே புனித வதியாரைக் கொண்டு சென்று பரமதத்தனிடம் விடத் தீர்மானிக்கின்ற னர். இவ்வாறு கூறவைத்தது சேக்கிழாரின் அமைச்சியல் திறந்ததேயே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பொய்யா மொழியாகிய திருக்குறளிலே ஒற்று டல் என்னும் அதிகாரத்தில் அரசன் பதகவர் நாட்டில் ஒற்றறிய ஒரு வகை அனுப்பி அவன் அறிந்து வந்ததை வேறு ஒற்றஞல் உறுதி செய்த பின்னரே செயலில் இறங்கல் வேண்டும் என்பது குறிப்பிடப் படுகின்றது.

ஒற்றேற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர்

ஒற்றினுல் ஏற்றிக் கொள்ளல்

(திருக்குறள்: பொருட்பால்: ஒற்றுடல். 8)

சேக்கிழார் இவ்வரசியல் முறையையை உலகியலிலும் கையாண்டு மக்க ஞங்கு அறிவிவுத்தும் திறம் போற்றவேண்டுவதாகும். அணங்கு - தெய் வப் பேண். அணங்கு அன்னார், அணங்கஞூர் எனச் செய்யுளிற் கெடு தல் விகாரம் பெற்று வந்தது. மம்மர் - மயக்கம். இங்குக் கவலையைக் குறித்தது.

41

மாமணிச் சீவிகை தன்னின் மடநடை மயில் னாத்

தாமராத் தவிசில் கலைஞர் தனித்திரு வென்ற வேற்றிக்

காமரு கழனி வீற்றதுக் காதல்கேம் சுற்றத் தாரும்

தேமோழி யவருஞ் துழச் சேரிகடக் கழிந்து சென்று

42

பதவுரை

மாமணிச் சீவிகை தன்னில் மடநடை மயில் அன்றார் - பெரிய அழகமெந்த பல்லக்கிலே மென்மையான நடை பொருந்திய மயிலை ஒத்த புனிதவதியாரை, தாமராத் தவிசில் கலைஞர் தனித்திரு என்ன ஏற்றி - உச் சித்தானமாகிய ஆயிரம் இதழ்களோடு கூடிய தாமராயின நன்னே அமரும் ஒப்பற்ற அம்பிகை என்று சொல்லும் வண்ணம் ஏற்றிக் கொண்டு, காமரு கழனி வீற்றது - அழகிய திராயிகள் இட்டு, காதல் செய்

கற்றத்தரும் தேவோழி அவனும் தூஷ - அன்பு செய்தின்ற உறவினரும் தேனைப் போலும் இனிய மொழிபேசும் தோழிப் பெண்களும் தூந்துவர, சேணிலடக் கழிந்து சென்றார் - தூரமான இடத்தை நோக்கித் (பாண்டி நாட்டை நோக்கித்) தமது சொந்த ஊரினின்றும் நீங்கிச் சென்றனர்.

பொழிப்பு

புனிதவதியாரின் பெற்றேர் அழகிய பல்லக்கிலே புனிதவதி யாரை ஏற்றிக்கொண்டு, அப்பல்லக்கினைத் திரையால் மூடியவராய் அன்புடைய உறவினரும் தோழியரும் குழந்துவரத் தூரதேயமாகிய பாண்டி நாட்டை நோக்கித் தம் ஊரிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

விளக்கம்

இப்பாடவிலும் தீரு என்பதற்கு அம்பிகை (பாசத்தி) என்ற பொருள் கொள்ளப்பட்டது. வீளக்கக்த்தீனை முன்னுள்ள பாடல்களிற் காண்க. தாமரைத் தவிசு பல்லக்கிற்கு உவமையாயிற்று. இதிலிருந்து அதன் அழகினை ஒருவாறு உணரலாம். புனிதவதியாரைச் சுற்றந்தவரான ஆண்கள் மட்டுமென்றித் தோழியரான பெண்களும் அழைத்துச் சென்றனர் என்பதால் அவரின் மேல்வியல்பும், தனத்தனின் முன் ணேற்பாடும் அவனது செல்வச் சிறப்பும் நன்கு புலனுகின்றன. தவிசு - ஆசனம். மாமணிச் சிவிகை என்பதற்குப் பெரிய மணிகள் அழுத்திய முத்துப் பல்லக்கு எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

42

சிலபகல் கடந்து சென்று செந்தமிழ்த் தீருநா டெய்தி
யலர்புகற்ப் பாம தத்தன் மாநகர் யருங்கு வந்து
குலமுதன் மணிவி யாருக் கொண்டுவந் தனைந்த தன்மை
தொலைவில்சீர்க் கணவ இக்குச் சொல்லிமுன் செல்ல விட்டார் 43

பதவுரை

சில பகல் கடந்து சென்று - இவ்வாறு சில நாட்கள் (பகவில்) பல ஊர்களையும் கடந்து சென்று, செந்தமிழ்த் தீரு நாடெய்தி - செந்தமிழ் நாடாகிய சிறப்புப் பொருந்திய பாண்டி நாட்டினை அடைந்து, யலி புகற்ப் பரமத்தன் மாநகர் மருங்கு வந்து - வளர்ந்து வரும் புகழினான் பரமத்தனின் பெரிய நகரத்தின் அருகிற்கு வந்து, குல முதன் மணிவி யாரா - நற்குலத்திலே தோன்றிய அவனின் முதல் மணிவியாரை, கொண்டு வந்து அணைந்த தன்மை - அழைத்துக் கொண்டு வந்துள்ள செய்தியினை, தொலைவு இல் சீக் கணவனுக்கு - அதிக தொலைவில் இல்லாத சிறப்புப் பொருந்திய கணவனுக்கு, சொல்லிமுன் செல்ல விட்டார் - சொல்லி வருமாறு சிலரை அனுப்பி வைத்தனர்.

பொழிப்பு

பெற்றாரும் உற்றாரும் தோழியரும் புனிதவதியாரை அழைத்துக் கொண்டு சில நாட்கள் வழிச்சென்று செந்தமிழ் நாடாகிய பாண்டி நாட்டில், பரமதத்தன் வரமுந்த பெரிய நகரத்தின் அருகு வந்த ஸர்; பின்னர்த் தாம் புனிதவதியாரை அழைத்து வந்துள்ள செய்தி யினைத் தம்மோடு வந்த சிலர் வாயிலாகப் பரமதத்தனுக்கு அறி விக்குமாறு அனுப்பினர்.

விளக்கம்

புனிதவதியாரின் பெற்றேராதும் உற்றேராதும் உயர்ந்த பண்பாட்டினை இப்பாடல் மூலம் சேக்கிமார் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். ஒருவித காரணமுமின்றித் தம் குலமகளை நீங்கிச் சென்ற ஒருவனை அவனிடத்திற்கு நோரிற் சென்று பழிதூற்றி அவனது வெளிவேடத்தை உவகிற்குக் காட்டிப் பழிவாங்குதலே சாதாரண மாந்தரின் இயல்பு. ஆற்ற புனிதவதியாரின் உறவினரோ அவ்வாறு செய்யாது தாம் பரமதத்தனின் ஊனின் ஒருசார் தங்கிக்கொண்டு, தாம் புனிதவதியாரை அழைத்து வந்துள்ள செய்தியினை அவனுக்குச் சொல்லி அனுப்புகின்றார்கள். இச்செய்தையால் அவர்கள் பரமதத்தனுக்கும், தம் செல்வியார்க்கும், தமக்கும் ஏற்படக் கூடிய இழிவினின்றும் நீங்கியவராயினர். பரமதத்தனின் ‘மலர் புகழு’க்கும், புனிதவதியாரின் கற்புச் சிறப்புக்கும் அரணிட்ட பெருமை அவர்க்கு உண்டாக இங்கிக்கீச்சி வாய்ப்பளிக்கின்றது தொலைவு இல் சீர் என்பதற்குத் தொலையாத பெருமையினை உடைய பரமதத்தன் எனப் பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும். மஜைவியாரை நீங்கின் குற்றத்திற்கு அவன் உரியவனுயினும் அவரை என்றும் மறவாது போற்றி உள்ளத்திலே அவர்பற்றிய நீங்கா சினிவகங்குடாச் வாழ்ந்த ஒருவனுதலாலும், தன் செல்விக்குப் புனிதவதியாரின் திருநாமத்தினைச் சூட்டி மகிழ்ந்தவனுதலாலும் அவன் தொலைவு இல் சீர் உடையவனுயினான். மலர் புகழ் என்பதற்கு மலர்ந்து மணம் பரப்பும் மலர்போல எவ்விடத்தும் புகழ் பரப்பி வாழ்ந்து வந்து எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். தாம் அவதரித்த குலத்திற்கு முன் னும் பின்னும் வேறு எவரும் ஈட்டிக் கொடுக்காத புகழினை ஈட்டித் தந்தவராதலாலே புனிதவதியாருக்குச் சேக்கிமார் ‘குலமுதன் மஜைவியார்’ என அடைகொடுத்தார் என்றும் கூறலாம். குலமுதல் - குலத்தின் முதன்மை.

43

வந்தவரைந்த மாற்றங் கேட்டலும் வரிகள் ரூதும்

சிந்தையி லச்ச யெதிச் செழுயணம் பின்பு செய்த

கூந்தோடி தனியுங் கொண்டு பயந்தபெண் மகளி ஞேடு

முந்துரச் செல்வே னொறு மொய்குழ வஸ்பால் வந்தான்

44

ததவரை

நந்து அவர் அணிந்த மாற்றம் கேட்டலும் - (தன் முதல் மஜைவியாகும் சுற்றுத்தாருமாகிய) அவர்கள் வந்து சேர்ந்த செய்தியிலைக் கேட்டலும், வணிகன்தானும் சிந்ததயில் அச்சம் எத்தி - வியாபாரியான பரமதத்தனும் மனத்திலே மிகுந்த பயத்தினை அடைந்து, செழுமணம் பின்பு செய்த - சிறந்த திருமணத்தைப் பின்பு செய்துகொண்ட, பைந்தொடி தனியும் கொண்டு - பசுமையான வளையல்களை அணிந்த மஜைவியை அழைத்துக் கொண்டு, பயந்துபெண் மகளிடையே முடிவும் தான் பெற்ற பெண் குழந்தையோடும், மூந்துரச் செல்வேன் என்று - யானே முன்னரச் செல்வேன் என்று, மொங்குழல் அவர்பால் சென்றுன் - நெருங்கிய கூந்தலீஸ் உடையவரான புனிதவதியார் இருந்த இடத்திற்குச் சென்றுன்.

பொழிப்பு

வந்தவர்கள் செய்தியைக் கூற மனத்திலே அச்சம் அடைந்த பரமதத்தன் தன் இரண்டாவது மஜைவோடும், மகளோடும் “நானே முந்திச் செல்வேன்” என்று கூறிப் புனிதவதியார் இருந்த இடத்தைச் சென்றமைந்தான்.

விளாக்கம்

செய்தியை அறிந்ததும் பரமதத்தன் மிகுந்த பயத்தினை அடைந்தான் என்று சேக்கிமார் உரைக்கின்றார். புனிதவதியார் தெய்வப் பெண் என்பதால் அவரின் கோபத்திற்குத் தான் ஆளாக நேரும் என்ற அச்சம் ஒருபறம், தனது இரகசியம் தான் புகழுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஊரவர்க்கும், இரண்டாம் மஜைவியின் பெற்றேர் உற்றிருக்கும் தெரிந்துவிடும் என்ற அச்சம் மறுபுறமாக அவனுக்குக் கலக்கம் ஏற்பட்டது இயல்பே. ஆயினும் அவன் வணிகஞதலால் நட்டத்தையும் திலாபமாக மாற்றும் திறம் அவனுக்கு உண்டு. இந்த நெருக்கடியையும் சமாளிக்க அவன் வழி கண்டதில் வியப்பு இல்லை. ஒரு குற்றமும் அறியாத தன் மஜைவையும், குழந்தையையும் அழைத்துச் சென்று புனிதவதியாரின் காவில் விழுந்து தன் பிழையை மன்னிக்குமாறு வேண்டினால் அவர் மன்னித்தருள்வது மட்டுமென்றி, தன்னையும், மஜைவியையும், மகளையும் ஆசீர்வதித்து அருள்புரிவார் என்றும் அவன் தீர்மானித்து விடுகின்றன. இங்குச் சேக்கிமாரின் வணிகன்தானும் என்ற சொற்றெடு இத்தகைய சிந்தனைகளை யெல்லாம் தூண்டி நயம் பயந்து நிற்கிறது. தனக்கு வரக்கூடிய பழியினின்றும் நீங்குவதற்கு வழி, புனிதவதியாரையும் உறவினரையும் தனது இல்லத்திற்கு வரவிடாது தானே அவர்களை நோரிர் சென்று காண்பதுதான் என்ற அவரின் உபாயத்தினை “முந்துரச் செல்வேன்” என்ற தொடராற் பெறவைத்தார். பைந்தொடி - பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மோழித் தொகை.

தானும் மனைவி யோடுந் தளர்ந்தட மகன் ஞேடும்
மானிளம் பிணைபோ னிற்ற மனையா ரடியிற் குற்றீத
யானும் தநூல் வாழ்வே னிவிளைப் பூவி தானும்
பான்மையா லுமது நாம மென்றுமுன் பணிந்து வீழ்ந்தான்

பதவுரை

தானும் அம் மனைவியோடும் தளர்ந்தட மகன் ஞேடும் - பரமதத்தனுனவன் தானும் தன் மனைவியோடும் தளர்ந்தட பயிலும் தன் பெண் குழந்தை யோடும், மான் இளம் பிணைபோல் நிற்ற மனையார் அடியில் தாழ்ந்தே - இளமை பொருந்திய பெண் மானைப்போல் நிற்ற தன் முதல் மனைவி யாரான புனிதவதியாரின் பாதங்களில் வீழ்ந்து, யான் உமது அருளால் வழிவேன் - நான் உமது திருவருளினாலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன், இவ்விளம் குறவி தானும் - இந்த இளமை பொருந்திய குழந்தையும், பான்மை யால் உமது நாமம் - சிறப்புக் காரணமாக உமது திருநாமத்தைப் பெற் றுள்ளது என்று அவர் முன்பு வீழ்ந்தான்.

பொழிப்பு

பரமதத்தன் தன் மனைவி யோடும் பெண் குழந்தையோடும் புனித வதியார் முன்பு சென்று அவரின் பாதங்களில் வீழ்ந்தான்; “நான் உமது திருவருளால் வாழ்கின்றேன். இந்த இளம் குழவியும் உமது திருநாமம் பூண்டுள்ளது” என்றார்.

விளக்கம்

எதிர்ப்பவர்கள் தமக்குச் சமமானவரோடும், தம்மை எதிர்த்து விற் பவரோடுமே முரண்பட்டுக் கலகம் விளைப்பர். எதிர்ப்பிற்கு உரியவர்கள் தாழ்ந்து பரைந்து நின்றால் அங்குக் கலகத்திற்கு இடம் ஏது? இந்த உலகியல் உண்மையை நன்குணர்ந்த பரமதத்தன் தனது கெளரவத்தை யும் பொருட்படுத்தாது புனிதவதியாரின் அடிகளில் வீழ்ந்து விடுகிறேன். அந்தப் பொழுதிலும் அவனது முனைத்திறம் நான்கு வேலைசெய்யத் தவற வில்லை. தனது இரண்டாம் யனைவிபற்றி ஏதும் பேசாது, தன் இளம் மகவினையே அவன் புனிதவதியாருக்கு அறிமுகம் செய்கின்றான். அவர் உள்ளத்திற் சிறிதாவது கோபம் இருந்தால் அதனையும் சாங்கிப்படுத்த எண்ணியவன் போல, “இக்குழந்தை உமது திருநாமத்தைத் தரித்துள்ளது” என்கிறான்.

உண்மையிற் புனிதவதியாருக்குப் பரமதத்தனிலோ வேறு எவரி ஹமோ எவ்வித கோபமும் இல்லை. எந்நேரமும் இறைதானைப் பணிவதே யன்றி வேறு உலகியல் விடயங்களில் ஈடுபாடின்றி இருந்தவர் அவர்.

கணவனைத் தேடிப் புறப்பட்டதும், செடுக் கொலைவு பயணம் செய்ததும், உற்றூர் உறவினரின் ஆராவாரம் அவருக்குப் பொருந்தாத ஒரு தூங்கிலையினையே ஏற்படுத்தியிருந்தன; அதனால் அவருக்கு மிரட்சியும் வெறுப்புமே உண்டாயின என்பதை, ‘மான் இளம் பிளைபோல் நின்ற மனைவியார்’ என்ற சொற்றெடுரால் ஆசிரியர் அழகாகக் கூறிவிடுகின்றனர். மானுக்கு மருட்சி இயல்பான குணம். இந்த மானே இளமை பொருந்திய பெண் மான்! அதற்குப் பொருத்தமற்ற சூழல், எத்துணை மிரட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கும்! சேக்கிழார் பெருமானின் சொற்சிக்கனமும், ஆந்த பொருஞ்சௌர்வும் வெளியாகும் சிறந்த இடங்களில் இது வும் ஒன்று. ஒவ்வொரு சொல்லும் சிந்திக்கச் சிந்திக்க இன்பம் பயப்பதாய் அமைக்கும்படி. “உலககெலாம்” என இறைவனே அடி எடுத்துக் கொடுக்க, தெய்வப் புலமையிலே தலைநிறு பத்திச்சுவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவர், அவரன்றே?

45

கணவன்றுள்ள வணங்கக் கண்ட கார்ப்புங் கொடிய ஒரும்
அணைவுறுஞ் சுற்றத் தாரிபா லச்சோ டொதுங்கி நீறப
உணர்வுறு கீல்கூர் வெள்கி யுன்றா மணவி தன்னை
மணவி தாரிமுந் வணங்குவ தெங்கோ வெள்றூர்

46

பதவரை

கணவன்தான் வணங்கக் கண்ட கார்ப்புங் கொடி அன்றாடும் - கணவனுனவன் தம்மை வணங்குவதைக் கண்ட அழிய பூங்கொடி போன்ற வரான புனிதவதியாரும், அணைவுறுஞ் சுற்றத்தார் யால் அச்சோடு ஒதுங்கி நீறப் - தமக்குப் பக்கலில் நின்ற உறவினரிடத்தே பயத்தோடு ஒதுங்கி நிறக், உணர்வு உறு கீல்கூர் வெள்கி - உணர்விலை அடையப் பெற்ற உறவினர்கள் வெட்கமடைந்தவராய், “உள்தீரு யலைவி தன்னை - உன் சிறப்புப் பொருந்திய மணவியானை, மணம்வி தாரிமுந் மணம் நிறைந்த மாலையை அணிந்தவனே! (பரமதத்தனே!) நீ வணங்குவது என்கொலி” என்று - “நீ வணங்குவது என்ன?” என்று கேட்டனர்.

பொழிப்பு

கணவன் தம்மை வணங்குவதைக் கண்ட புனிதவதியார் அச்சைத் தோடு தம்மை அணிந்து நின்ற உறவினரிடையே சென்று ஒதுங்கி னர். அதுவரை மலைத்து நின்ற உறவினர் உணர்வு வரப்பெற்றவர்களாய், வெட்கமடைந்து, “பரமதத்தனே! நீ உன் மணவியாரை வணங்குவது ஏன்?” என்று கேட்டனர்.

விளக்கம்

பூங்கொடி என்றது புனிதவதியாரின் மென்மையைக் காட்டுதற்கே யாகும். முதற்பாடவில் பெண் மானுக்குப் புனிதவதியாரை உவழித்த ஆசிரியர் இப்பாடவில் மானின் இயல்பான அச்சத்தை அவர் புலப் படுத்தினார் என்று உரைக்கின்றார். பரமதத்தன் வந்த வகையையும் அவன் செயலையும் கண்டு வியப்பும் தீகைப்பும் அடைந்து நின்றனர் உற்றார் என்பதை இப்பாடவில் ‘உணர்வுறு கிளைஞர்’ என்ற சொற் பேரூடர் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. உலகியலிலே மனைவியைக் கண வன் வணங்குவது என்பது நடவாத ஒரு செயல், வெட்கத்திற்குரியது என்ற காரணமே அவர்களை மலைத்து நிற்க வைச்தது. மனைவியை வணங்கும் நீ ஆண்மகன் போல மனமலிதார் அணிந்ததும் வியப்பே என்று என்னுவார் போல உறவினர் ‘மனமலிதாரினுய்!’ எனப் பரம தத்தனை அழைத்தனர்.

46

மற்றவர் தம்மை நோக்கி மானுட விவர்தா யல்ல
நற்பெருந் தெய்வ மாத இறைந் தகங்ற பின்பு
பெற்றவில் மகவு தன்னைப் பேரிட்டே இத வாலே
பொற்பதம் பணிந்தே ஏரும் போற்றுதல் செய்யி னென்றுள் 47

பதவரை

மற்ற அவர்தம்மை நோக்கி - மற்று அங்கு சின்ற உறவினர்களைப் பார்த்து, “இவர்தாம் மாறுபட்ட அல்ல - இவர் மனிதப்பிறவியர் அல்லர், நற்பெருந் தெய்வம் ஆதல் நான் அறிந்து அகன்ற பின்பு - நல்ல பெருமை வாய்ந்த தெய்வமேயாதலை *நான் அறிந்து கொண்டு இவரை நீங்கிய பின்பு, பெற்ற இம் மகவு தன்னைப் பேரிட்டேன் - பெற்றெடுத்த இந்தக் குழந்தைக்கு அவர் திருநாமத்தை இட்டேன், ஆதலாலே பொற்பதம் பணிந் தேன் - அதனாலே அவரின் அழியி பாதங்களைக் கும்பிட்டேன், நீரும் போற்றுதல் செய்யின் என்றுள் - “நீங்களும் இவரைப் போற்றி வழிபடுங்கள்” என்று சொன்னான்.

பொழுப்பு

பரமதத்தன் புனிதவதியாரின் உறவினரை நோக்கி, “இவர் மானிட உருவில் விளங்கினும் மானிடரேயல்லர். இவர் தெய்வமே ஆவர். இதனை நான் அறிந்து இவரை நீங்கிய பின்பு நான் பெற்றெடுத்த இக்குழந்தைக்கு இவரின் திருநாமத்தை இட்டேன். இதனாலேயே இவரின் திருப்பாதங்களை வணங்கினேன். நீங்களும் இவரைப் போற்றுகின்கள்” என்றுள்.

விளக்கம்

இப்பாடலில், தான் புனிதவதியானாரே நிச்கியதற்கான காரணத்தினைப் பரமத்தன் எடுத்துரைக்கின்றார். அவ்வாறு உரைத்தபொழுதும் அவன் தான் மறுமணங்கு செய்து கொண்டதை உரைப்பதற்குத் தயக்கம் அடைகின்றார். குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த செய்தியின் வாயிலாகவும், தன் பக்கவில் நிற்கும் மனைவி வாயிலாகவும் அவர்கள் உண்மையை உறுதி செய்வார்கள் என்று கருதியவன் போல அவனைப் பேசவைக்கும் திறம் நயப்பிற்கு உரியது. ‘மலர்புகழ்’, ‘தொலைவில்சீர்’ முதலாகிய சொற் ரேட்டார்கள் இவனுக்குப் பொருந்துவனவே எனக் குறிப்பாக ஆசிரியர்களுமிடமும் இதில் உண்டு. புனிதவதியாரின் பெருமையை அறிந்த முதல் ஆளாகவும், அதனைப் பிறர்க்கு எடுத்துரைத்து அவர்களையும் அவரை வணங்குமாறு தூண்டுபவனாகவும், இவை யாவிலும் மேலாகச் சில ஆண்டுகளாயினும் புனிதவதியாரின் கணவனுய விளங்கியவன் என் பதாலும் முற்கூறிய புகழ்மொழிகள் இவனுக்குப் பொருந்துவனவேயாம். “மானுடம் இவர்தா மல்லர். நற்பெருந் தெய்வமாதல் நான் அறிந்து” என்பதற்குச் சிவக்கவியணி, “மானுட மல்லவாயின் பின் என்னை? தெய்வப் பிறப்பு. அதுவும் மக்களை அச்சுறுத்தித் தீமை செய்துழலும் சிறு தெய்வமல்லர்” என்று பொருஞ்சுரைப்பர்.

47

என்றபின் சுற்றாத் தாரு யிதுவன்கொ ஸென்று நீன்றுர்
மன்றலங் குழலி ஞாஞ் வணிகன்வாய் மாற்றங் கோாக்
கொள்கறவார் சடையி ஒர்தங் குரைகழல் போற்றிச் சிந்தை
ஒன்றிய நோக்கின் மிக்க வணவுகொண் டுரைசெய் கீன்றுர் 48

பதவுரை

என்றபின் சுற்றாதாரும் “இதுவன்கொல்” என்று நீன்றுர் - (பரமத்தன்) இவ்வாறு கூறியபின் உறவினர்களும் “இது என்ன அதிசயம்” என்று கூறி நின்றனர். மன்றல் அம் குழிஞ்ஞாஞ் வணிகன்வாய் மாற்றங் கோ - மாஸ்லையை அணிந்த அழகிய கூந்தலை உடையவரான புனிதவதியாரும் வணி கன் கூறியவற்றைக்கேட்டு, கொள்கற வார் சடையினுதம் குரைகழல் போற்றி - கொள்கற மாலையை அணிந்த திருச்சடையினரான சிவபெருமானின் ஒலைக்கின்ற வீரக்கழல் அணிந்த திருப்பாதங்களை வணங்கி, ஒன்றிய நோக்கின் மிக்க உணர்வு கொண்டு - தமது உள்ளத்தின்கண்ணே ஒருமுக மாய் எழுந்த நோக்கினால் மிகுந்த ஞானம் கைவரப் பெற்றவராய், உரை செய்கின்றார் - உரைக்கலானார்.

கா அ 48

பொழிங்புரை

பரமதத்தன் இவ்வாறு கூறியபின் புனிதவதியாரின் சுற்றத்தவரும் “இது என்னை!” என்று அதிசயித்து நின்றனர்; புனிதவதியாரும் வணிகன் கூறியவற்றைக் கேட்டு மனத்தை ஒருமுகப்படுத்திச் சிவபெருமானின் திருவருளாகிய ஞானத்தின் உணர்வு மிகப் பெற்ற வராய் உரைக்கலானார்;

விளக்கம்

பரமதத்தன் கூறியவை உறவினரின் வாய்க்கைக் கட்டிவிடுகின்றன. அவர்களால் எதுவும் கூறல் இயலவில்லை. வியப்பு மிகுதியாய் எழ அவர்கள் அதிசயித்து நிற்கின்றனர். புனிதவதியாரைப் பொறுத்த வரை பிற் பரமதத்தனின் தொடர்பு அற்றே போயிற்று என்பதை ‘வணிகன்’ என்ற சொல்லினுலே அறியலாம். அவன் கூறியவை உலகியலில் எஞ்சி பிருந்த சிறு தொடர்பினையும் அறச் செய்துவிடுகின்றன. புனிதவதியார் ஞானத்தின் மூழையான உணர்வினையும் பெறும் அதிபக்குவ நிலை உருவாக்கிவிடுகின்றது. இனி அவரை அம்மையார் என்ற திருப்பெயரினு லேயே இனிவரும் இடங்களில் அழைப்போம். வணிகன்வாய் மாற்றம் என்பதற்கு அவனின் வாயிலிருந்து அவன் வாழ்வில் நிகழ்ந்த மாற்றத் தினைக் கேட்டு என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அன்றி அவன் வாயினுலே தமது வாழ்வில் ஏற்படவிருக்கும் மாற்றத்தினை அம்மையார் கேட்டு என்றும் உரைக்கலாம்.

48

சங்கீஷன் குறித்த கொள்கை யிதுவினி யிவனுக் காகத் தாங்கிய வனப்பு நின்ற தகைப்பொதை கழுத்தின் குன்பால் ஆங்குநின் ரூள்கள் போற்றும் பேய்வடி வடியே ஒுக்குப் பாங்குற வேண்டு மென்று பரமணைப் பரவி நின்றார்

49

பதவுரை

“சங்கு இவன் குறித்த கொள்கை இது எனில் - இவ்விடத்தே இவன் எடுத்துக் கூறிய கோட்பாடு இதுவானால், இவனுக்காகத் தாங்கிய வனப்பு நின்ற தகைப்பொதை கழுத்து - இவனுக்கென்றே யான் தாங்கிக் கொண்ட அழுக நிலைத்து சிற்கும் இத்தகையாகிய முட்டையினா நீக்கி உன்பால் - உன்னிடத்தே, ஆங்குநின் தடைகள் போற்றும் - திருக்கபிலையாகிய ஆங்கு உனது தெய்விகம் பொருந்திய திருப்பாதங்களினை வணங்கும், பேய் வடிவு அடியெனுக்குப் பாங்கு உற வேண்டும். பேய்கள் வடிவமானது அடி யேனுக்குச் சிறப்பு உறும் வண்ணம் அளித்தருளால் வேண்டுமே” என்று பரமணைப் பரவி நின்றார் - என்று சிவபெருமானினத் துத்தவாறு வேண்டி மின்றார்.

பொழிப்புதை

“இவனுடைய கோட்பாடு இதுவானால் இவனுக்கென்றே யான் இதுநாள்வரை தாங்கி நின்ற தசை மூட்டையானது என்னை நீங்க வேண்டும்: கயிலையின் கண்ணே தேவீரை நான் வழிபடுவதற்கு அடியேனுக்குப் பேயின் வடிவினை அருள்வீராக”, என்று அம்மையார் பரமனின் திருப்பாதங்களைத் தொழுது வேண்டி நின்றார்.

விளக்கம்

இனிவரும் ஸிக்ரஸ்சியிற் கயிலாயபதியான சீவபெருமானே அம்மையாரை “நம்மைப் பேற்றும் அம்மை” என்று உமாதேவியாருக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளப் போகிறார். உலக ஏக நாயகரான இறைவரே அவ்வாறு அழைப்பாராயின் உலகிலுள்ளார் யாவர்க்கும் இப்பெருமகளார் தாயாவது வியப்போ? இக்காரணத்தைக் கொண்டே முன்பு தம் கணவாக விளங்கிய பரமத்தைக் கொண்டே முன்பு தம் கணவாகுமையில் அழைக்கின்றார். காரைக்காலம்மையார் புராணத்தில் எவ்விடத்திலும் அம்மையார் தம் கணவனேடு உரையாடிய வாக்குகள் குறிக்கப்படவில்லை என்பதையும் நாம் கருத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். சேக்கிழார் தமது கதையினை எத்துணை நூட்பமாகவும், பத்திமலியவும் நடத்திச் செல்கின்றார் என்பதை இந்த வார்த்தைப் பிரயோகத்தினாலும் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். உலக வாழ்க்கையில் எத்துணை வெறுப்பும், தமது வனப்பு நிறை உடலில் எத்தகைய உவர்ப்பும் அம்மையார்க்கு இருந்திருக்கும் என்பதைத் ‘தசைப்பொதி’ என்ற சொற்றெடுரால் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். இது இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை. தசையாசீய பொதி என விரியும். இங்கு என இரண்டாமாடியில் வரும் சொல் வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

49

ஆனவப் பொழுது மன்று எடுவா ராுளி ஞலே
மேனெறி யுஜாவு கூர வேண்டிற் ரே பெறுவார் மெய்யில்
ஊனடை வனப்பை யெல்லா முதறியெற் புடம்பே யாகி
வானமு மன்னு மெல்லாம் வணங்குபேய் வடிவ ஶாநு

50

பதவுதை

ஆன அப்பொழுது - (இவ்வாறு அம்மையார்) வேண்டி ஸின்ற அந்த வேளையில், யன்றுள் ஆடுவார் அருளினாலே - தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலமாகிய மன்றிலே ஸின்று ஆடும் பெருமானது திருவருளினாலே, மேல்நெறி உணர்வு கூர வேண்டிற்றே பெறுவார் மெய்யில் - உயர்ந்த மார்க்கத்தினை அடையும் ஞானமானது மிகுதியாய் எழப் பேய்வடிவினை வேண்டியே பெறுவாரா கிய அம்மையாரின் உடலில், ஊன் அடை வனப்பை - தசையினால் அடைந்த

அழகு யாவற்றையும், உதறி - நீங்கி, எற்பு உடம்பே ஆசி - எலும்பால் ஆன உடலின் வடிவினையே பெற்று, வானமும் மண்ணும் எல்லாம் வணங்குபேய் வடிவமானார் - வானத்துத் தேவர்களும், பூவுகளுக்குத் து மானிடர்களும் வணங்குவதாகிய பேயின் வடிவத்தினை உடையவரானார்.

பாழிப்புரை

அம்மையார் பேய்வடிவத்தை வேண்டி நின்ற அந்த வேளையில், மன்றிலாடும் ஆடலழகரின் திருவருளினால் அவர்தம் உடம்பிலிருந்த அழகிய தசை யாவும் மறைந்தொழிந்தன. அம்மையார் விண்ணவரும் மண்ணவரும் வணங்கும் எலும்பேயுருவான பேயின் வடிவத் தினை அடைந்தார்.

விளக்கக்கம்

ஊனினை உருக்கி உள்ளோளி பெருக்குவதே மேலான வழி. அந்த வழியே அம்மையார் விரும்பிய பெரும் வழி. அதுவே இங்கு மேல்நோறி எனப்பட்டது. அந்த நெறியினை அதுகாலை அவர் பெற்றத்தக்க ஞானமும் அவருக்குக் கைகூடிற்று. அதுகை உணர்வு என்ற சொல்லினாலே ஆசிரியர் பெறவேத்தார். உடற்பொதியை நீக்க அம்மையார் கொண்ட பெருவிருப்பினை ‘உண் அடை வனப்பை யெல்லாம்’ அவர் ‘உதறி’ எறிந்ததனாலே அறியலாம். உடம்பே என்பதிலுள்ள ஏகாரம் பிரிசிலைக்கண் வந்தது.

50

மலர்மழை பொழிந்த தெங்கும் வானதுந் துபியி ஒதம்
உலகெலா நிறைந்து விழ்ம வும்பநு முனிவர் தாழும்
குலவினார் கணங்க ஜெல்லாம் குண்ணியிட்ட டனமுன் னின்ற
தொலைவில்பல் சுற்றத் தாருந் தொழுதஞ்சி யகன்று போனார்

51

பதவுரை

எங்கும் மலர்மழை பொழிந்தது - எல்லாவிடத்திலும் மலர்மாரி பொழிந்தது. வானதுந் துபியின் நாதம் உலகு எலாம் நிறைந்து விழ்ம - வானத்துப் பேரிகைகளின் ஓசையானது உலகம் எல்லாம் நிறைந்து பெருக, உம்பரும் முனிவர்தாழும் - தேவர்களும், முனிவர்கள் தாழும், குலவினார் - மகிழ்ந்து இன்புற்றனர். கணங்களெல்லாம் குண்ணியிட்டன - பூதகணங்கள் யாவும் மகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தும் குண்ணியென்னும் கூத்தினை ஆடன. முன் நின்ற தொலைவு இல் பல சுற்றத்தாரும் - அம்மையாரின் முன்பு நின்று நீங்காதவரான சுற்றத்தார் பலரும், தொழுது அஞ்சி அகன்று போனார் - அம்மையாரை வணங்கிப் பயத்தோடு அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கிச் சென்றனர்.

பொழிப்புரை

அம்மையாரும் பேய்வடிவினை வேண்டிப் பெற்றார். அதுகாலை எங்கும் மலர்மாரி பொழிந்தது. வானத்துப் பேரிகைகள் முழங்கின: தேவர்களோடு முனிவர்களும் மகிழ்ந்தனர். பூதகணங்கள் ஆனந்தத்தினாலே குணலைக் கூத்தாடின. முன்னால் நின்று விட்டு நீங்காத சுற்றுத்தார் பலரும் அம்மையாரை வணங்கி, அச்சத்தோடு அவ்விடத்தினை விட்டு நீங்கிச் சென்றனர்.

விளக்கம்

தேவர் மட்டுமென்றி முனிவரும் மகிழ்ந்தனர். முனிவர் தாழும் என்ற தால், தேவரிலும் முனிவர் உயர்ந்தோர் என்பதும், அவர்கள் தாழும் வணங்கினர் என்பதும் அம்மையாரின் பெருமையினை விளக்கி அமைகின்றது. தொலைவு இல் சுற்றுத்தார் பலரும் என்ற சொற்றெடுதிலே தொலைவு இல் என்பதற்குத் தமது பிறவியைத் தொலைக்கும் பேறும், பக்குவமும் அடையாத சுற்றுத்தவர் பலரும் எனப் பொருள் உரைக்கலாம். பலர் என்றதனாலே சிலர் அஞ்சாது நின்று அம்மையாரை வணங்கினர் என்பதும் பெறப்படும். அவர்கள் பரிபக்குவம் அடைந்த ஆன்மாக்களாவர்.

உற்பத்தி தெழுந்த ரூங்க் தொருமையி நுமைகோன் றன்னை
அற்புதத் தீருவந் தாதி யப்பொழு தருளிச் செய்வார்
பொற்புடைச் செய்ய பாத புண்டாரி கங்கள் போற்றும்
நாக்கனத் தீனிலென் ரூனே குடிசன்று நயந்து பாடி

பதவுரை

உற்பத்தி எழுந்த ரூங்கது ஒருமையின் - உள்ளத்தின் கண்ணே உண்டாகி எழுந்ததான ரூங்கத்தின் ஒருமைப் பாட்டினால், உமைகோன் தன்னை - உமாதேவியாருக்குத் தலைவரான சிவபிரான்மீது, அற்புதத் தீருவந் தாதி அப்பொழுது அருளிச் செய்வார் - அற்புதத் தீருவந்தாதி என்ற பிரபந்தத்தினை அப்பொழுதே அருளிச் செய்வாராயினார். பொற்புடைச் செய்ய பாத புண்டாக்கங்கள் போற்றி - சிறப்புப் பொருந்திய சிவந்த துருப்பாதங்களாகிய தாமரைகளை வணங்கி, நாக்கனத்தினில் ஒன்று ஆணேன் நான் என்று நயந்து பாடி - இறைவனின் பூதக்கூட்டத்தினில் ஒன்றுய் நான் ஆகிவிட்டேன் என்று விரும்பிப் பாடுபொராய்,

பொழிப்புரை

அம்மையாரின் தீருவுள்ளத்திலே ரூங்கத்தின் ஒருமைப் பாடானது தோன்றி வளர்ந்தது. அதனால் அவர் உமாபதியாம் சிவபிரான்மீது அற்புதத் தீருவந்தாதி என்னும் பிரபந்தத்தினைப் பாடியருளி

ஞர்: அப்பெருமானின் திருப்பாதத் தாமரைகளை வணங்கி அவரில் நல்ல பூதகணத்தில் யானும் ஒன்றுனேன் என்று விரும்பிப் பாடிய வராய்,

விளக்கம்

உலகியல் வாழ்வினையும், தசைச் சுறையையும் நீங்கிய அந்தவேளை யிலே அம்மையாரின் திருவுள்ளம் முழுமையான பரிபக்குவ ஸிலையை அடைந்தது. அதனால் அங்கு ஒருமுகமாக ஞானம் உற்பவித்தது. 'சிவ னடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்' அது. அதன் பயனாக அற்புதத் திருவந்தாதீயும் எழுந்தது. சிவஞானத்தினை அருளி இறைவன் பாற் சேர்ப்பவர் உமாதேவியாராகிய பராசத்தியாதலாலேயே, அதனை ஸிலை ஓட்டும் வகையில் உமைகோன் என்றார். தம்மை ஒன்றுக்கும் பற்றுத் சிறியராய் மெய்ப்பறங்க ஸிலையில் அம்மையார் அஃறினைப் பொருள்க் ஞான் ஒன்றுய்த் தம்மைப் பாவித்தனர் என்பதற்கு 'ஒன்று ஆனேன்' என்ற சொற்றுபெற்ற சான்றுகும். உமைகோன் மீது என ஏழாம் வேற்றுமை ஜ உருபு வந்தது. அது வேற்றுமை மயக்கம்.

52

ஆய்ந்தசீ ரீட்டை மாலை யந்தாதி யெடுத்துப் பாடி
எய்ந்தபே ரூணர்வு பொங்க வெயிலொரு முன்று முன்றுள்
காய்ந்தவ ரீந்த வெள்ளிக் கயிலைமால் வரையை நண்ண
வாய்ந்தபே டருண்முன் கூர வழிப்படும் வழியால் வந்தார் 53

பதவுஞர்

ஆய்ந்தசீ ரீட்டை மாலை அந்தாதி எடுத்துப் பாடி - ஆராய்ந்த சிறுப் புப் பொருந்திய திருவிரட்டை மணிமாலையை அந்தாதியாக எடுத்துப் பாடியருளி, எய்ந்த பேர் உணர்வு பொங்க - பொருந்திய பெரிய உணர் வானது ஸிறைந்து எழு, எயிச் சூரு முன்றும் முன்றுள் காய்ந்தவர் - புரங்களாகிய ஒப்பற்ற முன்றினையும் அழித்தவரான சிவபெருமானது, வெள்ளிக் கைலைமால் வரையை நண்ண - வெள்ளியங் கிரியாகிய பெரிய கயிலைமாலை யிலை அடைய, வாய்ந்த பேர் அருள் முன்கூர - வாய்ந்ததான பெரிய அருளானது முன்பு வளர்ந்தமையால், வழிப்படும் வழியால் வந்தார் - இறைவனின் வழியிற் செல்கின்ற பாதையாலே வரலானார்.

பொழிப்புரை

அம்மையார் திருவிரட்டை மணிமாலையையும், அற்புதத் திருவந்தாதியையும் பாடியருளினார்: அவரின் திருவுள்ளத்திலே பொருந்திய ஞானம் சொங்கி எழுந்தது; அதனால், திரிபுராந்தகரான சிவ

பெருமானின் திருக்கைகளாயத்தினைச் சென்றடையும் அவா உண்டா யிற்று: சிவனின் வழியிற் செல்லும் பாதையாலே அவர் கயிலையங் கிரியை நோக்கிச் செல்லானார்:

விளக்கம்

திருவிரட்டை மணிமாலையும், முதற்பாடவின் முடிவுச்சொல் அடுத்த பாட்டின் தொடக்கமாக அமையும் அந்தாதியாகப் பாடப்பட்டது என்பதைக் காட்ட, ‘அந்தாதி எடுத்துப் பாடி’ என்றார். எடுத்துப் பாடி என் பதற்கு உள்ளமாகிய பத்திக்கருவுலத்திலிருந்து சொல் எடுத்துப் பாடி என நயங்காணலாம். அவர் எடுத்துப் பாடிய பிரபந்தம்

‘கிளர்ந்து வெந்துயர் வந்திடும் போதஞ்சி நெஞ்சம் என்பாய்’ என நெஞ்சிற்கு அறிவுறுத்துவதாகத் தொடங்குகின்றது. நெஞ்சம் என்பாய் - நெஞ்சம் என்று சொல்லப்படும் பொருளே! சிவபெருமான் முப்புரம் எரித்த திருவருட் செயலை இங்கு நினைவுட்டியது. மும்மல வாசனையும் அவருளால் அம்மையாரை விட்டு நீங்கின என்பதைக் காட்டற்குப் போலும். ‘முப்புரம் என்பது மும்மல காரியம்’ என்பது திருமூலர் வாக்கு. ‘வழிப்படும் வழி’ என்ற தொடரில் வழிப்படும் என்பதற்கு இறைவன் திருவருளின் வழிப்பட்டுச் செல்வதற்கான வழி எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. ‘வழிபடும் வழி’ எனக்கொண்டு வழிபடுவதற்குரிய வழி என்பதும் பொருந்துவதே.

53

கண்டவர் வியப்புற் றஞ்சிக் கைபகன் ரேடுவார்கள்
கொண்டதோர் வேடத் தன்மை உள்ளவரா கூறக் கேட்டே
அண்டர்நா யகனு ரெங்கை அறிவுரே ஸறியா ஸாய்மை
எண்டிசை மாக்க ஞக்கியா னெவ்வுரு வாடிய னென்பார்

54

பதவரை

கொண்டது ஓர் வேடத் தன்மை உள்ளவரா கூறக் கேட்டே - அம்மையார் கொண்டதாகிய ஒப்பற்ற வேடமான பேய் வழிவத்தின் தன்மையினை (அதன் வரலாறு அறிந்தோர்) உள்ளவாறு கூறக்கேட்டு, கண்டவர் வியப்புற்று அஞ்சிக் கை அக்கன்று ஒடுவார்கள் - (அந்த வழிவத்தைக்) கண்டு வியந்து பயந்து விட்டு ஒடுவார்கள். ‘அண்டர்நாயகனுர் எங்கை அறிவுரேல்-“தேவர்தம் தலைவரான பெருமான் எங்கை அறிவாராயின், வாய்மை அறியா எண்டிசை மாக்கனுக்கு - உண்மையை உணராத எட்டுத் திசையிலும் உள்ள மனிதர்களுக்கு, யான் எவ்வளவு ஆயின் என்’’ என்பார் - யான் எந்த வழி விலே தோன்றினாலும் என்ன?’, என்று கூறுவாராகி,

பொழிப்புரை

அம்மையார் கொண்ட வேடத்தின் உண்மையினை அறியாத மாந்தர் ஆவரின் பேய் வடிவினைக் கண்டு வியப்பும் பயமும் மிக்கு ஒடுவார்கள். அம்மையாரோ, “தேவதேவன் எனது உண்மையை அறிவாராயின், அதனை அறியாத மாந்தர்க்கு நான் எவ்வடிவாகத் தோற்றினாலும் என்ன?” என்பாராகி.

விளக்கம்

சித்தத்தினைச் சிவப்பால் வைத்தவர் உலகத்தவரின் பழிப்புரை களுக்கோ புகழுரைக்கோ அஞ்சவதும் இல்லை, உள்ளத்திற் கொள்வது மில்லை என்பதற்கு இப்பாடவிலே காட்டப்படும் அம்மையாரின் மனாலை நல்லதோர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

பேயொன்றுங் தன்மை பிறக்கு மளவுமே

நியொன்றும் பேசாமல் நில்

என்பர் உமாபதி சிவாசாரியரும். அம்மையார் எடுத்த வடிவம் பித்தாய தவவேடமே. அதை உணராத மாந்தரை அம்மையார் ‘மாக்கள்’ என்கிறார். மாக்கள் - விலங்குகள்.

அம்மையார் பேய் வடிவம் கொண்ட வரலாற்றினை உள்ளவாறு கண்டோர் எடுத்துக் கூறினாலும் அது உண்மையன்று. ஏனெனில் அவர்களுக்கு அம்மையாரின் பரிபக்குவ நிலையைத் தெளியும் ஞானம் இல்லை. உடலை உண்மையென்று நம்பி அதன் அழகில் மயங்கியிருப்போர்க்கு ஊனினை உருக்கீ உள்ளொளியைப் பெருக்கீக் கொண்ட உத்தமியாரின் பேய்க்கோலம் அச்சத்தை விளைவித்ததன்றி, உண்மை புலனுக்கில்லை; வேடத்தின் இரகசியம் வெளியாகவில்லை. இதனையே,

‘அறியா வாய்மை என்னிசை மாக்கள்’

என்ற சொற்றெடுத்துகின்றது.

54

வடதீசுத் தேச மெல்லா மனத்தினுங் கடிதீர் சென்று

தொடையவி பிதறி மாலைச் சூலா ஸிபாநு மேவும்

பட்டாரைக் கைகீ வெற்பிற் பாங்கணீந் தாங்குக் காலில்

நடையினைத் தலைந்து பார்மேல் தலையினால் நடந்து சென்று 55

பதவுரை

வடதீசுத் தேச மெல்லாம் மனத்தினுங் கடிதீர் சென்று - வடதீசுயின் கண் உள்ள தேசங்கள் யாவற்றையும் தாம் மனத்தினும் விரைவாகக் கடந்து சென்று, தொடைஅவிழ் இதறி மாலைச் சூலாஸியாநு மேவும் - கட

தவிழ்ந்து மலரும் கொன்றை மலர் மாலையினை அணிந்தவரும், ரூலத் தைத் திருக்காத்தில் எந்தியருள்பவருமான சிவபெருமானின், படர் ஓளிக்கைகளை வெற்பிற் பாங்கிணைந்து - விரிந்த ஒளியையுடைய கயிலையிலையின் பக்கத்தினைச் சென்றதைந்து, காலில் நடையினாத் தவிர்ந்து - காலால் நடந்து செல்வதை நிஸ்கி, பார்மேல் தலையிடுவ நடந்து சென்றுர் - தரை மீது தலையாலே நடந்து செல்லலானார்.

பொழிப்புரை

அம்மையார் திருக்கயிலையை ஆடையும் பேரவாவினாலே தமது மனது தினும் விரைவாகச் சென்றார். சிவபிரான் இருந்தருளம் அப்புனித மலையினைக் காலாலே நடத்தற்கு அஞ்சித் தம் தலையாலே தரையில் நடந்து சென்றார்.

விளக்கம்

இறைவன் இருந்தருளம் புனிதமும், தெய்விகமும் பொருந்திய மலையினைக் காலால் நடக்க அஞ்சித் தலையாலே நடந்த அம்மையாரின் செய்கை அவரது பத்தீப்பெருக்கினை வெளிப்படுத்துவதாகும். வடத்திசைத் தேசமெல்லாம் மனத்தினும் விரைவாகக் கடந்து சென்றமை அவரது பெநுவிருப்பத்தை மட்டுமன்றிப் பரிபக்குவ நிலையையும் காட்டுகின்றது. அவர் பேய் வழிகளை வேண்டிப் பெற்றான பயனை உடனேயே அநுபவிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுமை வருகுக்குத் திருவருள் கைகூடிய வகையினைப் புலப்படுத்துகின்றது. அதனினாலும் மேவும் பட்டராளிக் கூலை' எனபதற்குச் சூலத்தைத் திருவாததற் கொண்ட டருளம் இறைவன் இருந்தருளம் திறத்தினும் ஒளிப்படைப் பெற்ற கைகளை என்று பொருள் கொள்வது கிறப்பு. வேறு எந்த மலைக்கும் கிடைக்காத பெருமை அதற்குக் கிடைத்திறுப்பதும், இறைவனின் ஒளிப்பிழம்பான திருமேனியினினரும் கிளாங்குறமும் ஒளியினைத் தாங்கும் பேரு பெற்றிறுப்பதும் அதற்காக தனிச் சிறப்பாகும் காலில் என்ற பெயரில் மூாம் வேற்றுமை உருபு வரினும் கைண மூச்சரும் வேற்றுமையாக வீரித்தல் வேண்டும். எதையே அது வேற்றுமை மயக்கம்.

55

தலையிடு டைந்து சென்று சங்க ஏரூந்த வெள்ளி
மலையின்மீ வேறும் போது மச்சுக்கியா வகை பொய்க்க
கலையினா நிங்கட கண்ணிக் கவனுந் வோருபா கத்ருச
ரிலைத வியய வங்கி திருக்காலைக் குற்ற தன்றே

56

பதவுரை

தலையிடுவ நடந்து சென்ற - (திருக்கயிலாயத்தின் மீது) தமது கலை ஒலே நடந்து சென்று, கங்காம் திருந்த வேள்ளி மலையின்யேல் ரூம் கா அடு 9

போது - சுகத்தைச் செய்பவனுகிய சங்கரன் இருந்தருளும் வெள்ளி மலையாம் கயிலாய மலையின்மேல் ஏறும் பொழுது, யகிழ்ச்சியால் அங்கு பொங்க - (தமக்கு ஏற்பட்ட) மகிழ்ச்சியினாலே அன்பானது பெருகி எழு, கலை இளந் தீங்கட் கண்ணிக் கண்ணுதல் ஒருபாக்கத்து - கிரணங்களோடு கூடிய இளம்பிறையினையும், தலைமாலையினையும் தூடியருளும் நெற்றிக் கண்ணரான சிவபெருமானது ஒப்பற்ற இடப்பாகத்தின் கண்ணே, சிலை நுதல் இயய வல்லி திருக்கண் நோக்கு உற்றது - சிலை போன்ற நுதலினை யுடைய இமயத்துவசனின் திருமகளாரான கொடுபோலும் உமாதேவியா ரது திருக்கண் பார்வை அம்மையாரை நோக்கிச் சென்றது.

பொழிப்பு

அம்மையார் தமது தலையினாலே சங்கரன் வீற்றிருந்தருளும் திருக் கயிலாய மலையின்மேல் ஏறிக்கொண்டிருந்த பொழுது இமய வல்லி பாகிய உமாதேவியின் திருக்கண் பார்வை அவரை நோக்கிச் சென்றது.

விளாக்கம்

சங்கரன் என்ற சொல் ச + கரன் எனப் பிரிக்கப்படும். ச = சுகம் மகிழ்ச்சி; கரன் = செய்பவன். சுகத்தைச் செய்பவனுகிய சங்கரனின் திரு மலைமீது ஏறும் பொழுது அம்மையாருக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டதில் வியப்பு இல்லை. அந்த மகிழ்ச்சியிலிருந்து அங்கு கிளர்க்கு எழுவதும் இயற்கையே. கண்ணுதல் என்பது கண்ணை நெற்றியிற் கொண்டவன் என விரியும். எனவே இது வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மோழித் தொகை.

56

அம்பிகை தீருவுள் எத்தி எதிசயித் தருளித் தாழ்ந்து
தம்பெரு மாணை நோக்கித் தலையினு எட்டந்திங் கேறும்
எம்பெரு யானே சேற்பின் யாக்கையன் பென்னே என்ன
நம்பெரு யாட்டிக் கூடு நாயக எருளிச் செய்வான்

57

பதவுரை

அம்பிகை தீருவுள் எத்தின் அதிசயித்தருளி - அம்மையாவர் தம் திரு வுள்ளத்தின் கண்ணை வியப்பைக் காட்டியருளி, தாழ்ந்து தம்பெருமாணை நோக்கி - (இறைவனுக்கு) வணக்கம் செய்து தம் தலைவரைப் பார்த்து, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே! ஓர் என்பின் யாக்கை - எனபினுற் பொதிந்த உடல் ஒன்று, தலையினால் நடந்து இங்கு ஏறும் - தனது தலையினாலே நடந்து இங்கு ஏறி வருகின்றது. அங்கு என்னே! - அதன் அனபுதான் இருந்தவாறு என்னே!, என்ன - என்று உரைத்தருள், மும்பெருமாட்டிக்கு

அங்கு - எமது பெருமாட்டிக்கு அப்பொழுது, நாயகன் அருளிச் செய்வான் - தலைவரான சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

பொழிப்பு

அம்பிகையானவர் அக்காட்சியினைக் கண்டு தமது திரு உண்ணத் தின் கண்ணே வியப்புற்றர்களினார். “எம்பெருமானே! எலும்பு பொதிந்த யாக்கை ஒன்று இங்குத் தலையாலே நடந்து வருகின்றது இதன் அன்பு என்னே” என்று அவர் திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராகி, விளக்கம்

உலகம் யாவுக்கும் தாயானவரும், அப்பனின் இடப்பாகத்தே பங்கு கொண்டு எழுந்தருளியுள்ளவருமான உமாதேவியர், தங்களை நோக்கிக் காலால் நடவாது தலையாலே நடந்து வரும் எலும்பு உருவத்தை முன் னரே அறியாதிருந்தார்; இப்பொழுது அதைக் கண்டதும் வியப்புற்றார் என்று கூறுவது பொருந்துமோ என்ற கேள்வி இப்பாடிலைப் படிக்கும் போது எழலாம். அம்மையார் யாவும் தாமாகவே அறியும் இயற்கை அறிவினரே. அவரே அறியாதார் போல வியப்புற்றதாகக் காட்டியருளி யமை உலகினர்க்கு அம்மையாரின் பெருமையை உணர்த்தவேயன்றி வேறன்று. இதனைப் புலப்படுத்தவே சேக்கிழார், ‘திருவுள்ளத்தின் அதிசயித்து அருளி’ என்றார்.

57

வருயிவர் நம்மைப் பேணு மம்மைகா னுமையே மற்றிப்
பெருமைசேர் விடுவும் வேண்டிப் பெற்றன சௌன்று பின்றை
அருகுவந் தலைய நோக்கி யம்மையே யென்றுஞ் செங்கமை
ஒருயியாறி யுலக மெல்லா முய்யவே யருளிச் செய்தார்

58

பதவுரை

“உமையே - உமாதேவியே, வரும் இவன் நம்மைப் பேணும் அம்மை காண் - வந்துகொண்டிருக்கும் இவள் நம்மைத் தனது பத்தியினிலே போற்றுகின்ற அம்மை என்பதை அறிவாயாக, மற்று இப் பெதுமைசேர் விடுவும் வேண்டிப் பெற்றனள் - மற்று இந்தப் பெருமை அமைந்த உருவத் தினையும் நம்மிடக் கேண்டிப் பெற்றுள்”, என்று பின்றை - என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய பின்னர், அருகு வந்து அணைய நோக்கி - அம்மையார் அருளில் வந்து சேர அவரை நோக்கி, “அம்மையே” என்றும் செங்கமை ஒருயியாறி - “அம்மையே” என்னும் செவ்விய ஒப்பில்லாத மொழியினை, உலகம் எவ்வாற் உய்யவே அருளிச் செய்தார் - உலகங்களெல்லாம் உய்யும் நோக்கிற்காகவே அருளிச் செய்தார்.

பொழிப்புரை

“உமையே! இவ்விடம் நாடிவரும் இவள் எம்மைப் போற்று கின்ற அம்மை என்பதை அறிவாயாக. இந்த எலும்பு வடிவினையும் எம்மை வேண்டி அவள் பெந்றனள்’’ என்று இறைவர் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இவ்வாறு சூறியருளிய பிள்ளை, அம்மையார் அருகில்வர அவரை நோக்கி, “அம்மையே” என்னும் செவ்விய ஒப்பற்ற மொழியினை உலகங்கள் யாவும் உய்யும் வண்ணம் உரைத் தருளினார்.

விளக்கம்

இறைவர் அநாதியானவர். ‘தாயும் இலி, தந்தை இலி,’ ஆவரே உலகிலுள்ள உயிர்கள் யாவிற்கும் தந்தை, இவ்வாறிருக்கவும் அவர் “நம்மைப் பேணும் அம்மை” என்று உமாதேவியாருக்கு அங்மையாரை அறிமுகம் செய்தருளியதோடு நில்லாது தாமும் தமது திருவாயினால் அப்பெருமாட்டியை “அம்மையே” என்று அழைத்தாரெனின் அவரின் பெருமையை என்னவென்பது! ‘தோழுமை யாக வனக்கு நம்மைத் தந்தனம்’ என்று பின்னெருகாற் சுந்தரமூர்த்தி நாயனஞ்சுக்கு அருள்ப் போதும் பெருமானின் பேரருட்டிறம் எத்துணை உயர்ந்தது என்பதற்கு இந்த ‘அம்மையே’ என்ற அழைப்பினை விடச் சிறந்த சான்றும் வேண்டுவதோ? சேக்கிழார் இவ்விடத்திலே நின்று அத்திருவாக்கின் சிறப்பை நுனித்து நுனித்து உளங்கொண்டு உளங்கொண்டு உருகியிருப்பார் என பதனை அவர் இத்திருவாக்கிற்கு அளித்துள்ள அடைமொழி மூலம் நாம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

‘ஓருமொழி, உலகம் எல்லாம் உய்யவே அருளிச் செய்தார்’ என்ற அடியினை நோக்குத். உலகம் என்ற ஓருமைச் சொல் எல்லாம் என்ற சொல்லிப் பெற்றுப் பண்மைப் பொருள் தந்தது. மூவுலகங்களும் எனப் பொருள் கொள்ளலாம்.

58

அங்கண எம்மை யேயென் றநுள்செய வப்பா வென்று

பங்கபச் செம்பொற் பாதம் பணிந்துவீந்து தெழுந்தார் தம்மைச்

சங்கவிவண் குறையி ஏகுந் தாயெத்ரி நோக்கி நம்பால்

இங்குவேண் வேதெ னென்ன விரைந்தீந் ரியம்பு கின்றார் 59

பதவுரை

அங்கண் அம்மையே என்று அஞ்செய - அழகிய திருக்கண்கள் உள்ள சிவப்பிரானுவார் அம்மையே என்று அருளிச்செய்ய, “அப்பா!” என்று பங்கபச் செம்பொற் பாதம் பணிந்து வீந்து எழுந்தார் தம்மை - “அப்பா” என்று அழைத்தவாய்த் தாமரை போலவும், பொன்போலவும் அழ-

கும் ஒளியும் அமைந்த திருப்பாதங்களைப் பணிந்து வீழ்ந்து எழுந்தவரான அம்மையாரை, சங்கவெண் குழையினாலும் தாம் எதிர் நோக்கி - வெண்மையான சங்காலான வெள்ளிய தோட்டிலை அணிந்தருளும் அப்பன்தானும் எதிர் நோக்கியருளி, “நம்பால் இங்கு வேண்டுவது என்ன? என்ன? - எம் மிடத்தே நீ இவ்விடத்தில் வேண்டுவது யாது? என்று கேட்டருள, இறைஞ்சி நின்று இயம்புகின்றார் - வணங்கி நின்று கூறுகின்றார்.

பொழிப்புறை

சிவபெருமான் “அம்மையே!” என்று அருள அம்மையாரும் “அப்பா” என்று அழைத்த வண்ணம் பெருமானின் திருப்பாதங்களிலே வீழ்ந்து எழுந்தார். அவ்வாறு எழுந்தவரை இறைவன் கடைக்கண் சாத்தியருளி “எம்மிடத்தில் இங்கு நீ வேண்டுவது யாது?” என்று கேட்டருளினார். அதற்கு அம்மையார் பதில் கூறுகின்றார்: விளாக்கம்

அங்கணன் என்று இறைவனின் அழகுத் திருவிழிகளைச் சேக்கிழார் முதலிலேயே குறித்ததன் நோக்கம், பெருமான் அம்மையாரை எதிர் நோக்கியருளும் செயலின் திறத்தினைப் புலப்படுத்தவேயாம். சங்கவெண் குழையினார் எனக் காதணிகளைக் கூறியது அழியவான அம்மையாரின் வேண்டுகோளை அவர் கேட்டருளுவதைக் குறித்துக் காட்டவே. வீழ்ந்து எழுந்து அம்மையார் வணங்குதற்கு உரியனவாயமைந்த திருப்பாதங்களின் அழகினையும் ஒளியையும் தாமரைக்கும், செம்பொன்னுக்கும் உருவகித்த திறனும் நோக்குதற்குரியது. “இங்கு வேண்டுவது என்” என இறைவன் கேட்டருளியது, “அங்கு என்புருவை வேண்டிப் பெற இருய். இங்கு என்ன புதியவாகக் கேட்பாயோ?” என்ற குறிப்பினைப் புலப்படுத்தியது. சேக்கிழார், இறைவன் “அம்மையே” என்று அழைத்தமை ஆராத பத்தியணர்வினை மேலும் மேலும் கிளரச் செய்தமையால் அதை இப்பாடலிலும் “அங்கணன் அம்மையே என்று அருள் செய்” என அழைத்துக் காட்டியுள்ளார் எனலாம். சொற்சூருக்கமும், செறிவும் சேக்கிழாரின் தனித்தனமை என்பதை அறிந்தாற்றுன் இதன் நயம் புலன்றும்.

59

இறவாத இன்ப வன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கீன்றார்
பிறவாகை வேண்டு மீண்டும் பிறப்புன்டே லுன்னை யென்றும்
ஸ்ரவாகை வேண்டு மின்னும் வேண்டுநாள் மகிழ்ந்து பாடி

அறவாந் யாடும் போதுன் அடியின்கி ழிருக்க வென்றார் 60
பதவுரை,

இறவாத தீன்ப அன்பு வேண்டி - என்றும் அழியாத இன்பம் நிறைந்த அன்பினை வேண்டிக் கொண்டு, பின் வேண்டுகின்றார் - பின்னரும் அம்மை

யார் வேண்டுகின்றாகி, பிறவாஸம் வேண்டும் - “யான் பிறவாதிருத்தல் வேண்டும், மீண்டும் பிறப்பு உண்டேல் உன்னை என்றும் மறவாஸம் வேண்டும் - மீண்டும் யான் பிறக்க நேரிட்டால் தேவீரை என்றும் மறவாதிருத்தல் வேண்டும், அறவா - அறத்தின் வடிவான பெருமானே! இன்னும் நீ ஆடும் போது உன் அடியின்கீழ் இருக்க வேண்டும் என்று - இன்னமும் நீ தீருவாடல் புரிந்திருளும் போது உன் தீருவடிக்கீழ் யான் இருத்தல் வேண்டும்” என்றார்.

பொழிப்பு

அம்மையார் முதலிலே இறைவனிடத்தே அழியாத இன்ப அன்பினை வேண்டினார்; பின்னர், “பிறவாஸம் வேண்டும் பிறப்பு உண்டேல் உன்னை மறவாஸம் வேண்டும்” என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். “இன்னும் யான் வேண்டுவது, அறக் கடவுளே! நீ ஆடல்புரியும்போது உன் தீருப்பாதங்களின்கீழ் இருத்தலே” என்று வேண்டிக் கொண்டார்;

விளக்கம்

‘பிறந்ததின் பயன் எது’ என உணர்ந்த அம்மையார் முதலில் வேண்டுவது இறைவனின் இன்ப அன்பினையே. அடுத்துப் பிறவி என்ற கடவினின்றும் நிங்கும் வேட்கை உண்டாக அதனைக் கேட்கின்றார். அடுத்து இறைவனின் சியதியைப் பற்றிய எண்ணம் ஏற்பட்டதால் தமக்குப் பிறவி இன்னமும் இருப்பின் அதனை வேண்டா என்று சொல்லத் தாம் அதிகாரி அல்லர் என்ற எண்ணம் உண்டாகின்றது. ஆனால் அவ்வாறு ஏற்படும் பிறவியையும் பண்பும் பயனும் உள்ளதாக மாற்ற அவருக்கு உபாயம் தோன்றுகின்றது. இறைவன் ஆடும்பொழுது அவனின் தீருப்பாதத்தின்கீழ் அமர்ந்திருக்கும்பேறும், பாதுகாப்பும் வேறு இல்லை என்ற முடிவிற்கு வருகின்றார். இங்கிலையில் தமது உணர்ச்சி வேகத்தில் “வேண்டும்” என்று தமது கோரிக்கையை முதலிற் கூறி அடுத்துத் தேவையை உரைக்கின்றார். இந்த அமைப்பு முறை சேக்கிழாரின் ஆழ்ந்த நோக்கினைப் பலப்படுத்துவதாய்ஸ்தது. “அறவா!” என்ற விளியின் வாயிலாக இறைவன், ஆன்மாக்களுக்கு அவ்வவற்றின் விளைக் கேற்பப் பயனையருளும் தருமப் பெருங்கடல் என்ற உண்மையும் விளக்கமாகின்றது. 60

கூடுமா றருள்கொ டுத்துக் குலஷிதன் நிசையிலென்றும்
நீடுவாழ் பழன முதூர் நிலவிய வாலங் காட்டில்
ஆடுமா நடமு நீகண் டாண்நதஞ் சேந்தெப் போதும்
பாடுவாய் நம்மை யென்றுள் பாவுவார் பற்றும் தீன்றுள்.

பதவரை

பரவுவார் பற்றும் நின்றுன் - தன்னை வழிபடுவார்களின் பற்றுக் கோடாய் நிற்பவரான கயிலாயபதி, கூடுமாறு அருள் கொடுத்து - (அம்மையார் வேண் டியவை யாவும்) சௌகூடும் வண்ணம் அருள் பாலித்து, குலவு தென்தைசையில் என்றும் - “விளங்கும் தெற்குத் திசையிலுள்ள நாட்டின் கண்ணே எக்காலத்தும், நீடு வாழ் பழங்குதார் - நீடித்து வாழ்கின்ற திருப்பழனம் என்னும் பழைமையான ஊரின்கண், நிலவிய ஆலங்காட்டில் - விளங்கிய திருவாலங்காட்டிலே, ஆடுமா நடும் ந கண்டு ஆனந்தம் சேர்ந்து - யாம் ஆடுகின்ற பெரிய திருநடனத்தையும் நீ தரிசித்து ஆனந்தம் அடைந்து, நம்மை எப்போதும் பாடுவாய்” என்று திருவாய் மலர்ந்ததருளினார்.

பொழிப்பு

கயிலாயபதி, அம்மையார் வேண்டியன யாவும் கைக்கூடும் என அருள் செய்தார் : “தென் திசையிலுள்ள திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதியிலே யாம் ஆடும் திருநடனத்தைத் தரிசித்து எப்போதும் ஆனந்தம் சேர்ந்து எம்மைப் பாடுவாயாக” என்றருளினார்.

விளங்கம்

‘பரவுவார் பற்று’ என்று இறைவனைக் குறித்த பகுதி அவன் அடியவர்களுக்கு அருளும் திறங்கத்தை விவந்தமையைக் காட்டுகின்றது. “எக்கு அடியாரில் திருடாடலைக் கேட்பதல் ஆர்வம் உண்டு. உனக்கோ எமது திருடாடலத்தைத் தரிசிப்பது ஆர்வம் உண்டு. வணிகப் பெண் நீயாதலால் இந்தப் பண்டமாற்று உளக்க ஏற்றதுன்” என்று அருள்வார்போலத் தமது திடுவளை விருப்பையும், அம்மையாரின் மனக் கருத்தையும் இறைவார் வெளிப்படுத்தி யாருள்வதுபோல இப்பகுதி அமைந்துள்ள சிறப்பை நோக்கு. விழுநா - விழையாலகையும் பெயர். எழுவாயாக வந்து என்றால் என்ற படன்கீல் பெற்றது.

61

அப்பரி சுருளுப் பெற்ற வர்ஷையுஞ் சொரையை வேத
மெய்ப்பொரு ஓரான் தம்மை விடைகொண்டு வணங்கிப் போந்து
செப்புகும் பெருமை யகபாற் றிகழ்த்து வாலங் கொடாம்
நற்பதி தலையினுடை நடந்துபுக் கூடந்தா டுவரே.

62

பதவரை

அப்பரிக் கருளுப் பெற்ற அப்கையும். ஆந்தவனைக்யாக அருளுப்பெற்ற அம்மையாரும், சொரை யேத மெய்ப்பொருளானு தமகை - பெருமை பொருந்திய வேதங்கள்னு உண்மைப் பொருளான சிவபெருமானை, விடைகொண்டு வணங்கிப் போந்து - விடைபெற்று வளைங்கிக்கொண்டுபோய், செப்புகும்

பெருமை அன்பால் - கூறவியலாத் பெருமையோடு கூடிய அன்போடு, திகழ்த்திரு ஆலங்காடாம் நற்பதி - திகழ்கின்ற சிறப்புடைய திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதியினை. தலையினுலே நடந்து புக்கு அடைந்தார் - தமது தலையினுலே நடந்து சென்று புகுந்து அடைந்தார்.

பொழிப்பு

இவ்வாறு இறைவரால் அருளப்பெற்ற அம்மையாரும் சிவபெருமானிடம் விடை கொண்டவராய் ஒப்பற்ற திருவாலங்காட்டிற்குப் பெருகிய அன்போடு தலையால் நடந்துவந்து புகுந்தார்.

விளக்கம்

வேதத்தின் முடிந்த முடிவும் உண்மைப் பொருளும் சிவனே யாத லால் ‘வேதத்தின் மெய்ப்பொருள்’ என்றார். இது பண்புத்தொகைப் புறத் துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. அன்பால் என்பது மூன்றாம் வேற் றுமை உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது. அம்மையாரின் அன்பு ஈடு இணையற்றது என்பதைச் ‘செப்பஞ்சு பெநுமை அங்பு’ என்ற சொற் கிருடர் குறிக்கின்றது. என்புக்கும் வேண்டிப் பெற்றதும், என்றும் இறைநினைவாய் இருந்ததும், பெற்ற வரங்களும், இறைவனே அம்மை என்று அழைத்ததுமாகிய பெருமைகள் செப்புதற்கு அரியவை என்பதில் ஐயம் இல்லை.

62

ஆலங்கா டத்தி கண்ட முறையின் தாடுகீர்த

கோலங்காண் போது கொங்கந தீங்கேயர் ஹடுசீதுத் தங்க
முங்கா ஞார் கூகை முத்தநற் பதிகம் பாட

ருங்கா தநத்துப் பேற்ற நடம்பாற்றி நன்றும் நாளிச். 63

பதங்கா

ஆலங்காடு அதனிச் - திருவாலங்காடு என்றும் அந்த திருப்பதியிலே, அண்டம் உற ரிமிச்ச ஆடுசிரை கேளும் காண்பொழுது - அண்டங்களை அடையும் வண்ணம் சிரிந்து ஆடல் புரிந்த என்கிற திருக்கொலத்தினைத் தரி சிதைத் தந்துப் பொழுதில், கூங்குக திருச்சி பொன்ற எடுத்து - ‘கொங்கநக திருக்கி’ எனத் தோடகுகி. தங்கம் மூலம் காணுகார் தம்மை - தங்கியிருத்தற கான அடியினைக் காணவொண்டுவரான் பெருமாணை, முத்தநற் பதிகம் பாட - முத்த திருப்பதியம் கொண்டு பாடியருளிய, ஞாலம் காதவித்துப் போற் றும் நடம்பாற்றி - உலகம் விரும்பிப் புழுதாகிய திருந்தனத்துப் போறறுதல் புரிந்து, நன்றும் நாளில் - வாழுந்துவரும் நாளில்.

பொழிப்பு

திருவாலங்காட்டுப் பதியிலே வந்து அண்டம் உற ஆடும் ஆடல் முகரின் திரு நடங்கத்தைத் தரிசித்து அம்மையார் ‘கொங்கநக திருக்கி’

எனத் தொடங்கித் திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகத்தினைப் பாடியருளினார்! இவ்வாறு உலகோர் போற்றித் துதிக்கும் திருநட எத்தைக் கண்டு வாழ்ந்து வரும் நாளில்.....

விளக்கம்

‘அண்டம் உற வியர்ந்து’ என்பதால் இறைவனின் திருமுடியைக் கூறி யவர், ‘தங்கும் மூலம் கானுதார்’ என்பதாற் பெம்மானின் திருவடியைக் குறித்தார். திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதியிலே பாடிய திருப்பதிகமே தமிழிலே தோன்றிய முதற்பதிகமாதலால் அது முத்த திருப்பதிகம் என வழங்கும். இதுவும், அற்புத்த திருவந்தாதீயும், திருவிரட்டை மணிமாலையும், மற்றொரு திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதிகமும் ஆகிய நான்கும் அவற்றின் சிறப்பு நோக்கிப் பதினேராங் திருமுறையிலே தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. இவையே அத்திருமுறையிலே முதலானவையாயும் உள்ளன. 63

யட்டவிழ் கொன்றையினர்தந் திருக்கூத்து முன்வணங்கும்
இட்டவிழு பெருங்காத வெழந்தோங்க வியப்பெய்தி
எட்டியில வம்மிகை பெணவெடுத்துத் திருப்பதிகம்
கொட்டமுழ வங்குழக ஞடுயெனப் பாடினார்

64

பதவரை

யட்டு அவிழ் கொன்றையினர்தந் திருக்கூத்து முன்வணங்கும் - தேன் சொரியும் கொன்றை மாலையணிந்த பெருமானின் திருக்கூத்தினை முனின்று வணங்கும், இட்டவிழு பெருங்காத ஏழந்து ஒங்க வியப்பு எய்தி - விருப்பம் மிகுந்த பெரிய காதலாய் எழுந்து ஒங்கிட அதிசயத்தினை அடைந்து, ‘எட்டி இலவம் ஈகை’ என எடுத்து - ‘எட்டி இலவம் ஈகை’ எனத் தொடங்கி, திருப்பதிகம் - திருப்பதிகத்தினை, ‘கொட்ட மூழங் குழகன் ஆடும்’ எனப் பாடினார் - முழவும் கொட்டக குழகன் ஆடும் என்று பாடியருளினார்.

போழிப்பு

விவபெருமானின் திருக்கூத்தினை முன்றின்று வணங்கும் பெருங்காதலால் எழுந்து ஒங்கிட வியப்பினை அடைந்த அம்மையார், பெருமான்மீது ‘எட்டி இலவம் ஈகை’ எனத் தொடங்கிக் ‘கொட்ட மூழவும் குழகன் ஆடும்’ என்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்;

விளக்கம்

அப்பையாரின் ஆராமம் நிறைந்த பேரன்பினைப் புலப்படுத்தச் சேக் கிழார் இட்டப், மிரு, பெநும் ஆகிய அடைகளைக் கொடுத்து அத்தகைய காதல் என முடிக்கும் திறம் நயத்தற்குரியது. எட்டி - ஊமத்தை, இலவம் - இலவமரம். ஈகை - கற்பகமரம். குழகன் - அழகன். 64

மடுத்தபுனல் வேணியின ரம்மையென மதுரமொழி
கொடுத்தருளப் பெற்றுக்கூட குலவியதான் டவத்திலவர்
எடுத்தருளஞ் சேவடிக்கீ ழென்றுமிருக் கீன்றுர
அடுத்தபெருஞ் சீர்பரவ வாராவா யினதம்மா!

65

பதவரை

மடுத்தபுனல் வேணியினார் - உள்ளடக்கிய கங்காநதியினைச் சடையின் கண்ணே தரித்தருளிய பெருமான், அம்மை என மதுரமொழி கொடுத்து அருளப்பெற்றுரை - 'அம்மையே' எனும் இனிய சொல்லைக் கொடுத்து அழைத்து அருளப்பெற்றவரை, குலவிய தாண்டவத்தில் அவர் எடுத்தருளும் சேவடிக்கீற் என்றும் இருக்கின்றுரை - விளங்கும் திருத்தாண்டவத்தின்போது அப்பெருமான் எடுத்தருளும் சிவந்த திருவடிக்கீற் எப்பொழுதும் இருக்கின்றவரை, அடுத்த பெரும் சீர் பரவல் ஆர் அளவரியது அம்மா - அடைந்த பெரிய சிறப்பினைப் புகழ்ந்து பாடுதல் எவரின் அளவினது அம்மா!

பொழிப்புரை

கங்காதரரான சிவபெருமானாலே “அம்மையே!” என்ற இனிய சொல்லினைக் கொடுத்து அருளப்பெற்றவரும், இறைவனின் திருத்தாண்டவத்தின்போது அவரின் திருப்பாதங்களில் இருக்கின்ற பேற்றினைப் பெற்றவரும், ஆன அம்மையாரின் பெரிய சிறப்புக்களை எடுத்துச் சொல்ல எவரால் முடியும் அம்மா!

விளக்கம்

சேக்கிழார் தன்னடக்கம் மிக்கவர். அடியவரின் சிறப்பினை உரைக்கும் போதெல்லாம் அவற்றைத் தம்மால் உரைத்தல் இயலாத காரியம் என்று ஆராமையுடன் கூறுவது அவர் வழக்கம். இவ்விடத்தும் அந்த முறைமைக்கிசைய ‘அம்மையாரின் சிறப்பினை உரைக்க வல்லவர் யார்’ என்று திகைப்புடன் கூறுகின்றார். அம்மா! என்ற வியப்பினைக் குறித்து வந்த இடைச்சொல் அவரின் திகைப்பினைப் பூரணப்படுத்தல் காணலாம். சேவடி - பண்புத்தொகை. செம்மையாகிய அடி என விரியும்.

65

ஆதியோ டந்த மில்லா ஏருநட மாடும் போது
தீதமுள் பாடுமய்க்க கீளரொளி சமர்த்தான் போற்றிக்
சிதந்தி வயல்துற் தீங்க ஞாரியப் பூதி யாராம்
போதயா முளிவர் செய்த திருத்தாண்டு புகல ஒந்தேன்

66

பதவரை

ஆதியோடு அந்த இல்லான் அருள்நடம் ஆடும்போது - தொடக்கத் தோடு முடிவும் இல்லாராகிய இறைவன் அருள் நடனத்தினை ஆடும்

பொழுது, கீதங் முன் பாடும் அம்கம கீளர்ஜி பாதம் போற்றி - பாடல்களை முன்பு பாடும் அம்மையாரின் கீளர்க்கெழும் ஒளி பொருந்திய திருப் பாதங்களினை வணங்கி, சீதநி வயல்துறு தீங்கருரின் அப்பூதியாராம் - குளிர்ச்சி பொருந்திய வயலாலே தூழப்பெற்ற திங்களுரில் வாழ்ந்த அப்பூதியாராம், போதமா முனிவர் செய்த திருத்தொண்டு புகலல் உற்றேன் - ஞானம் நிறைந்தவரான பெருமுனிவரின் திருத்தொண்டினைச் சொல்லத் தொடங்குவேன்.

பெரழிப்பு

ஆதி அந்தம் இல்லாத ஆடலமுகன் திருநடனம் ஆடும்பொழுது திருப்பாடல்களை எடுத்துப் பாடியருனம் காரைக்காலம்மையாரின் திருப்பாதங்களைப் போற்றி, திங்களுரில் வாழ்ந்த ஞானப் பெருந்தவரான அப்பூதியடிகள் நாயனுரின் திருத்தொண்டினை எடுத்துக் கூறத் தொடர்ந்துவேன்று

விளக்கம்

அடியார் ஒவ்வொருவரது வரலாற்றினையும் கூறி அவ்வாலாற்றிற்கு யிலே அடுத்துவரும் அடியவரின் வரலாற்றிற்குத் தொடக்கம் செய்வது சேக்கிழாரின் வழக்கம். அவ்வழக்கத்திற்கிசைய இவ்விறுதிப் பாடலிலே அம்மையாருக்கு வணக்கம் கூறித் தொடர்ந்து அப்பூதியடிகளின் வரலாறு கூறுவேன் என்று தொடங்குகின்றார். புகலலுறுவேன் என எதிர் காலத்தில் வரவேண்டியது இறந்த காலத்திற் கூறப்பட்டமை துணிவு பற்றி வந்த காலவழுவமைதி. தாம் தலையங்கத்திற் கொடுத்த காரைக்காலம்மையார் என்ற திருங்காமத்தினை வலியுறுத்த இப்பாட்டிலே சேக்கிழார் ‘அங்கமை’ எனக் குறித்த திறம் நோக்கத்தக்கது. 66

முற்றும்

மாதிரி வினாக்கள்

- 1:** காரைக்காலம்மையார் புராணத்தின் வாயிலாகச் சேக்கிழார் சுவாமிகளின் பத்தித் திறன் புலப்படுமாற்றை விளக்குக.
- 2:** “காரைக்காலம்மையார் குடும்ப வாழ்க்கையிலிருந்தாலும் அவரின் உள்ளம் எக்காலத்தும் இறையடியையே சிந்தித்திருந்தது” என்பதற்குத் தகுந்த ஆதாரங்கள் காட்டி விபரிக்குக.
- 3:** “பரமதத்தனுக்கும் காரைக்காலம்மையாருக்கு மிடையே காணப் பட்ட இலட்சிய மூரணபாடுகளைச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் நயம் பட எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்” இக்கூற்றினை ஆராய்க.
- 4:** காரைக்காலம்மையார் புராணத்தில் உவமை நயம் சொல்லாட்சி ஆகியை சிறந்துள்ள இடங்களை ஆராய்க.
- 5:** “சேக்கிழார், காரைக்காலம்மையார் புராணத்தின் வாயிலாகத் தங்காலத்து வணிகர்தம் வாழ்க்கையின் பலவேறு இயல்புகளையும் நன்கு சித்திரித்துள்ளார்.” இக்கூற்றின் பொருத்தத்தினைப் போதிய சான்றுகள் தந்து நிறுவுகு.
- 6:** காரைக்காலம்மையார் புராணம் நாடகத் தன்மை பொருந்தயாக்கப்பட்டுள்ளதோ என ஆராய்க.
- 7:** “சேக்கிழார் மிகவும் நுட்பமாகவும், சுருக்கமாகவும் கதை நடத்திச் செல்வதில் வல்லவர்.” இக்கூற்றினை ஆராய்க.
- 8:** காரைக்காலம்மையார் கைலாய பதியினத் தரிசிக்கும் இடம் அவர் வரலாற்றின் உச்சகட்டம் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் காட்டி விளக்குக.
- 9:** காரைக்காலம்மையார் இரண்டாவது முறையாக இறைவணிடம் மாங்கனி பெற்றதிலிருந்து அவரின் வாழ்க்கையிலே திருப்புமுனை ஏற்படுவதைச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் சித்திரிக்குமாற்றினை ஆராய்கு.
- 10:** புனிதவதியாரைப் பரயதத்தன் பிரிந்தது தொடக்கம் அவனை அவர் பாண்டிநாட்டிற் சென்று காண்பதுவரையுள்ள இடைக்காலத்திலே புனிதவதியாரின் வாழ்க்கைபற்றிச் சேக்கிழார் விரித்துக் கூருது விட்டமை பொருந்துமா? ஆராய்க.
- 11:** சேக்கிழார் புராணத்தில் வரும் பின்வரும் பாத்திரங்களுள் இரண்டுபற்றி ஆராய்க.

1: புனிதவதியார்

2: தனதத்தன்

3: பரமதத்தன்

ل

٦

Lanc

